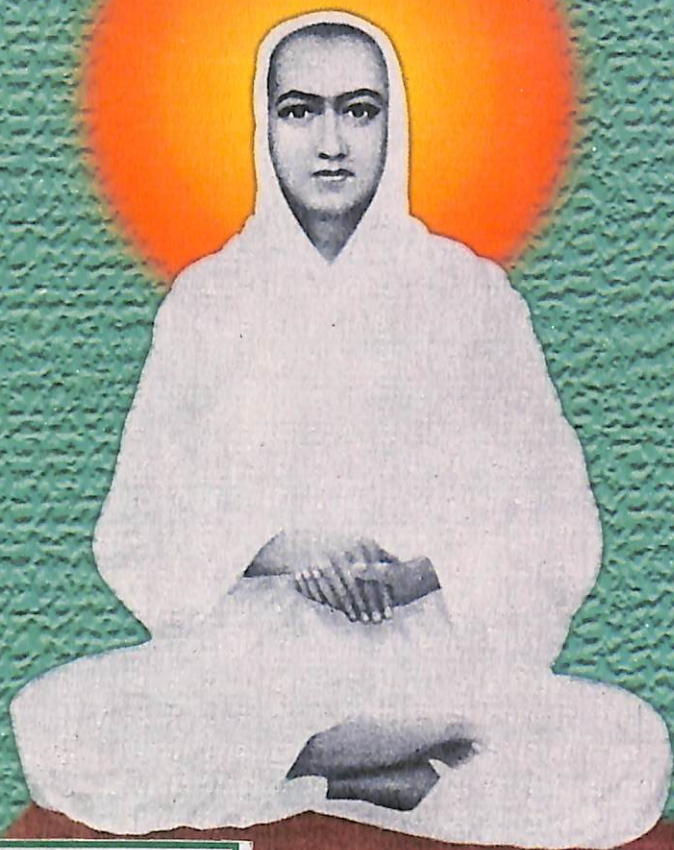

திரு அருட்பா - யோக விளக்கம்

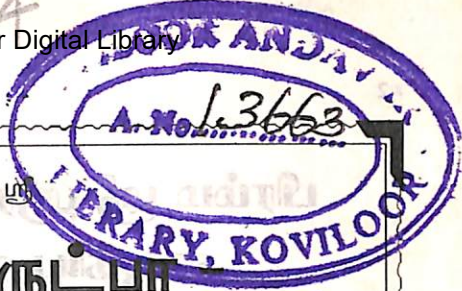
Ax0:13663

R65 அருட்பா

எல்லா உயிர்களும் தீன்புற்று வாழ்க!

சுமந்தம்
இலக்கியம்

திருஅருட்பா யோக விளக்கம்

தொகுத்தவர் :

ஸ்ரீரங்கம் சித்தர்

வெளியீட்டாளர் :

ஸ்ரீரங்கம் சித்தர்,

7, ராமசாமி தெரு,

தி.நகர். சென்னை - 600 017

தொலைபேசி : 433 42 42

0091- 44 - 433 42 42

Fax: 434 00 74

Acc No: 13663

பிரம்ம ஸ்ரீ ஸ்ரீரங்கம் சித்தர் எழுதிய நூல்கள்

தமிழ் நூல்கள்

1. திருவரங்க ஆலயம் - தத்துவவிளக்கம்
2. திருவானைக்கா ஆலயம் - தத்துவ விளக்கம்
3. சித்தர்களின் ஞானப் பாடல்கள் (பாகம் - I.)
4. சித்தர்களின் ஞானப் பாடல்கள் (பாகம் - II.)
5. சித்தர்களின் ஞானப்பாடல்கள்
(காகபுசண்டர் உரையுடன்)
6. சுப்பிரமணியர் ஞானம் - 200
7. சுப்பிரமணியர் ஞானம் - 500
8. சிவவாக்கியர் - 500
9. திருமூலரின் திருமந்திரம் - 3000
10. வாழ்வின் திறவுகோல்
11. ஸ்ரீரங்க சித்தர் அனுபவங்கள்
12. நீங்களும் அன்னதான பயனை அடையலாம்
13. நீங்களும் நோயின்றி வாழலாம்
14. நீங்களும் தொழில அதிபர் ஆகலாம்
15. நீங்களும் யோகத்தை அறியலாம்
16. நீங்களும் யோகத்தின் பலனை அடையலாம்
17. நீங்களும் யோக முதிர்ந்த நிலை அடைந்தால்
வெளிநாட்டவரும் உங்களை அழைப்பார்கள்
18. நீங்களும் குருவாக்குப்படி நடந்தால் நற்பலனை
அடையலாம்
19. நீங்களும் சித்தராகலாம்
20. நீங்களும் முக்தியடையலாம்
21. நீங்களும் தெய்வமாகலாம்

திருவிருட்பா - யோக விளக்கம்

கால வேற்றுமையாலும் குணவேற்றுமையாலும் ஏற்படும் நன்மை, தீமைகளை உள்ளபடி அறிந்து கொள்ளத்தக்க விவேகமுள்ளவராய், அகங்காரம், காமம், கோபம், லோபம், மோகம், பொறாமை, வஞ்சகம், டம்பம், வீண்செய்கை முதலான குற்றங்களைத் தினையளவுகூடக் கனவிலும் காணாதவராய், துர்க்குணங்களையுடைய சிறியோர் சேர்க்கையை மறந்தாயினும் நினையாமல் நற்குணங்களில் நிறைந்து செய்வதற்கு அரிதான செய்கைகளையுஞ் செய்து முடிக்கவல்ல பெரியோர்களைத் துணை கொண்டு செய்யத் தக்க காரியங்களைத் தெரிந்து கொண்டு செய்தும், செய்யத்தகாத காரியங்களை விலக்கி பகைவலியும் தன்வலியும் துணைவலியும் காலநிலைமையும் இடநிலைமையும் அறிந்து காரியங்களை நடத்தியும் அடுத்தவர்களது குணம், வல்லமை, ஊக்கம் முதலான தன்மைகளை ஆராய்ந்து, தெளிந்து அவரவர் தரங்களுக்குத் தக்க உத்தியோகங்களை அவரவர்க்குக் கொடுத்தும் இருப்பார்.

குடிகளுக்கு ஆபத்து நேரிடும்போது உடுக்கை இழந்தவன் கைபோல் உடனே அந்த ஆபத்திலிருந்து நீங்கும்படி கைகொடுப்பதில் தோழனையொத்தவராய், நல்லகாரியமிது கெட்டகாரியமிது என்று காட்டுகிறபடியால் கண்போன்றவராய், குடிகளுக்கு அச்சம், அவலம் முதலானவை நேரிடாமல் காத்து

வருவதால் உயிர் போன்றவராய், குடிகள் தம்மை நினைக்குந் தோறும் இப்படிப்பட்ட நற்குண நற்செயல்களையுடைய புண்ணியமூர்த்தியை அரசனாகப் பெற்ற நமக்குக் குறையொன்றும் இல்லை.

அப்பொழுது, ரதி இந்திராணி முதலான தேவமாதர்களை யொத்த அவ்வீதியிலுள்ள மாதரையெல்லாம் அப்புத்திரனைக் கண்டு மணமுள்ள மலரை வண்டுகள் சூழ்வதுபோலவும் இனிய சுவையுள்ள தேனை ஈக்கள் சுற்றுவது போலவுஞ் சூழ்ந்துகொண்டு, கலைநெகிழ்ந்தும், கைவளை சோர்ந்தும், கண்ணீர் ததும்பியும், குழல் அவிழ், கொங்கைகள் விம்மியும், பசலைபோர்த்துமு மையலடைந்த மனத்தர்களாய், “கரும்பை வில்லாக வுடைய காமனைப் பார்க்கிலும் எண் மடங்கு அழகுடைய இளவரசே! கன்னிகைப் பருவம் உள்ளவளே நான் : என்மேற் கடைக்கண் செய்வாயோ?” என்றும் “எழுதப்படாத சுந்தர வடிவமுள்ள இளங்காளையே! புருஷர் முகம் பாராத பூவையேநான்; என்னைப் புணர்ந்து போகாயோ?” என்றும்

“கண் நிறைந்த கட்டழகனே! காவல் அழியாத காரிகையே நான்; என்னைக் கலந்து போகாயோ?” என்றும், “சுபலக்ஷணங்கள் நிறைந்த சுந்தர வடிவனே! கல்யாணமில்லாத கன்னிகையே நான்; என் மேல் கருணை செய்யாயோ?” என்றும், “மனுச்சக்கரவர்த்தி பெற்ற மதயானையே! சிறுவயதுள்ளவளே நான்; என்னைத் திரும்பிப் பாராயோ?” என்றும் “அதிசயிக்கத்தக்க அழகனே! நிறையழியாத நேரிழையே நான்; சற்றே நின்று போகாயோ?” என்றும், “வாசமுள்ள தைலம் பூசி மணமுள்ள மலர்மாலை சூழ்ந்து வாழைப்பூ இதழ்போல வகிர்ந்து குயில்முகம் போல முடியிட்டுப் பளிங்குச் சிமிழ்களுக்குள்ளிருந்து தோன்றுகின்ற பருத்த நீலக்கல்போல் தாவளரியமான தலைச்சாத்துக்குள்ளிருந்து சிறுகித் தோன்றுகின்ற குடுமியும், பார்க்கின்றவரது பார்வைக்கு இன்பந்தருகின்ற தோற்றமும் மாறாத மலர்ச்சியும் மனோரஞ்சிதமான அழகும் குளிர்ச்சியும் ஒளியும் பெற்றுச் செந்தாடகரை மலர்போல் விளங்கும் முகமும், கருமை மிகுந்து செம்மை கலந்து காருண்ணியந் ததும்பி

இங்கிதமறிந்து சிறிதே இமைத்து மனோரம்மியமாய் மலர்போன்று நீண்ட கண்களும், ஒளிகொண்டு உயர்ந்த நீண்ட நாசியும், குண்டலமணிந்து நீண்டு அகன்ற செவியும், திரிபுண்டரம் தரித்துத் திலகந்தீட்டி அழகு பெற்றுஅகன்று உயர்ந்த நெற்றியும், பவளம்போற் சிவந்து திரண்ட உதடும், முல்லை யரும்புகள் போலச் சிறுகி நெருங்கி ஒளிவீசும் பற்களும், குறுகி மென்மையாகிச் சிவப்பேறிய நாவும், கண்டரசம் முதலான ஆபரணங்களை அணிந்து வலம்புரிச் சங்குபோல் திரண்ட கண்டமும், மத்தளம் போலத் திரண்டு மந்தர மலைபோல உயர்ந்து கண்டோர் கண்களையுங் கருத்தையுங் கட்டுகின்ற ககந்தமாலை யணிந்த வெற்றியுள்ள தோளும், வீணைத் தண்டுபோல நீண்டு தாழ்ந்து கடகமணிந்த கையும், தாமரை மலர்போற் சிவந்து மிருதுவாகி மழைபோற் சொர்ணம் பொழிகின்ற முன்கையும், விளக்கமிகுத் பதக்க முதலானவை அணிந்து களபகஸ்தூரிகள் பூசிக் கண்ணாடிபோல அகன்று மலைபோல உயர்ந்த மார்பும், சிறுகி உயர்ந்த வயிறும், ஆழ்ந்து அழகு பெற்ற உந்தியும், யானைத் துதிக்கை போன்று திரண்ட தொடையும் வட்டந் தோன்றாது தசைகொண்டு செழிப்புள்ள முழங்காலும் திரண்டு நீண்ட கணைக்காலும், தாமரை மலர் போன்று வீரகண்டையணிந்த கால்களும், வரம்பு கடவாத வடிவமு முடைய இந்த இராஜபுத்திரனைக் கண்டு களிப்பதற்கு நானென்ன தவஞ் செய்தேனோ!” என்றும், “இராஜ சிங்கமாகிய இந்தக் குமரனைச் சிருஷ்டித்தவன் பிரமதேவனே யானால் இவனழகுக்குத் தக்கமாதனை இனி எங்கே உண்டுபண்ணுவானோ!” என்றும், “இவ்வழகனது வடிவைக் கண்டால் உருகாத கருங்கல்லும் உருகுமானால் பேதைமையுள்ள பெண்கள் மனம் உருகாதிருக்குமோ!” என்றும், “இவனது பூர்ணசந்திர பிம்பம் போன்ற புன்னகையொன்றுமே மூன்றுலகத்திலுமுள்ள பெண்களுக்கெல்லாம் பித்தேற்றுமே!” என்றும் பலவிதமாகத் தனித்தனியே சொல்லி மோகங்கொண்டு நின்றார்கள்.

கடவுளின் இயற்கை விளக்கமாகிய அருளை எதனாற் பெறக் கூடுமென்று அறிய வேண்டினால் - ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கத்தினால் கடவுள் அருளைப் பெறக் கூடுமல்லது வேறெந்த வழியாலும் சிறிதும் பெறக் கூடாது என்று உறுதியாக அறிதல் வேண்டும்.

அருள் என்பது கடவுள் தயவு, கடவுளியற்கை விளக்கம். ஜீவகாருண்யமென்பது சீலர்கள் தயவு, சீலர்கள் ஆன்ம இயற்கை.

ஞானவழி என்பதும் சன்மார்க்கம் என்பதும் ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கம் என்றும், அஞ்ஞான வழி என்பதும் துன்மார்க்கம் என்பதும் ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கமில்லாமை என்றும் அறியப்படும்.

புண்ணியமென்பது ஜீவகாருண்யமென்றே என்றும், பாவமென்பது ஜீவகாருண்யமில்லாமை யென்றே என்றும் அறியப்படும்.

பேரின்ப லாபமாவது:- யாவும் தாமாய் விளங்குவதே.

இம்மை இன்பத்தை யடைந்தவர் பெருமை எதுவென்றறிய வேண்டில்:- அன்பு, தயை, ஒழுக்கம், அடக்கம், பொறுமை, வாய்மை, தூய்மை முதலிய சுபகுணங்களைப் பெற்று விடய இன்பங்களை வருந்தி முயன்று அனுபவித்துப் புகழ்படவாழ்தலென் றறிய வேண்டும்.

மறுமையின்ப லாபத்தை யடைந்தவர் தம் பெருமை யாதென்றறிய வேண்டில்:- அன்பு, தயை, முதலிய சுப குணங்களைப் பெற்றுச் சுத்த விடய இன்பங்களை எண்ணியபடி தடைபடாமல் முயன்று பலநாளனு பவித்துப் புகழ்படவாழ்தலென் றறிய வேண்டும்.

பேரின்பப்பேற்றை யடைந்தவர் பெருமை எது என்றறிய வேண்டில்:- தோல், நரம்பு, என்பு, தசை, இரத்தம், சுக்கிலம் முதலிய அசுத்தபூத காரியங்களும் அவற்றின் காரணங்களாகிய அசுத்தப் பிரகிருதி அணுக்களுமாகிய தேகத்தை மாற்றி, மாற்று இவ்வளவு என்றறியப்படாத உயர்ந்த பொன்னாகிய சுத்தபூதகாரிய

ஸ்ரீ ரங்கம் சித்தர்

சுத்ததேகத்தையும், பொன்வடிவாகத் தோன்றுதல் மாத்திரமே யன்றி ஆகாயம்போல் பரிசிக்கப்படாத சுத்தபூதகாரண பிரணவதே கத்தையும், தோன்றப்படுதலுமின்றி ஆகாயம்போல் விளங்குகின்ற ஞான தேகத்தையும் பெற்றவர்களா யிருப்பார்கள். உள்ளே மண்ணினது திண்மையால் தறிக்கப்படார்கள்; புறத்தே மண் கல் முதலியவற்றால் எறியினும் அவை அவர் வடிவில் தாக்குவனவல்ல. உள்ளே நீரினது தண்மையால் குளிரப்படார்கள்; புறத்தே நீரிலழுத்தினும் அவர் வடிவம் அழுந்தாது. உள்ளே நெருப்பினது வெம்மையால் சுடப்படார்கள்; புறத்தே நெருப்பிற் சுடினும் அவர் தேகத்தில் சூடும் வடுவும் தோன்றுவனவல்ல. உள்ளே காற்றினது ஊக்கத்தால் அசைக்கப் படார்கள்; புறத்தே காற்று அவர் வடிவைப் பரிசித் தசைக்கமாட்டாது. உள்ளே ஆகாயத்தினது கலப்பினால் அந்தரிக்கப்படார்கள்; புறத்தே ஆகாயம் அவர் தேகத்தை அந்தரிக்கமாட்டாது. ஆதாரத்திலன்றி நிராதாரத்திலும் அவர் தேகம் உலாவும். அவரது கண்கள் முதலிய ஞானேந்திரியங்களும் வாக்கு முதலிய கர்மேந்தியங்களும் பார்த்தல் முதலிய விஷயங்களையும் பேசுதல் முதலிய விஷயங்களையும் பற்றுவனவல்ல; தையையினால் விஷயங்களைப் பற்றவேண்டில், சுவர் மலை முதலிய தடைகளும் அவர் கண்களை மறைப்பன் வல்ல. அண்ட பிண்டங்களில் அகம் புறம் முதலிய எவ்விடத்துமுள்ள விடயங்களை அவர் கண்கள் இருந்த விடத்திருந்தே கண்டறியும். அண்ட பிண்டங்களி லெவ்விடத்திருந்து பேசினும் அவர் செவிகள் இருந்தவிடத்திருந்தே கேட்டறியும். எவ்விடத் திருக்கின்ற ரசங்களையும் அவர் நா இருந்த விடத்திருந்த சுவைத்தறியும். எவ்விடத்திருக்கின்ற பரிசங்களையும் அவர் ஊய் இருந்த விடத்திருந்தே பரிசித்தறியும். எவ்விடத் திருக்கின்ற கந்தங்களையும் அவர் நாசி இருந்த இடத் திருந்தே முகர்ந்தறியும். எவ்விடத்திலிருக்கின்ற வர்களுக்கும் அவரது கைகள் இருந்த விடத்திருந்தே கொடுத்தல்கூடும். எவ்விடத்திலும் அவரது கால்கள் இருந்த விடத்திருந்தே நடத்தல்கூடும். அவரது வாக்கு எவ்விடத்திலிருக்கின்ற எவ்வெவர்களோடும் இருந்தவிடத்தி லிருந்தே பேசுதல்கூடும். மற்ற இந்திரியங்கள் இருந்த விடத்திருந்தே

எவ்விடத்தும் ஆனந்தித்தல் கூடும். அவரது மன முதலான கரணங்கள் எப்படிப்பட்ட விஷயங்களையும் பற்றுவனவல்ல; தயவினால் பற்றத் தொடங்கில் எல்லா உயிர்களினது எல்லாச் சங்கற்ப விகற்பங்களையும் ஒரு நிமிடத்தில் ஒருங்கே நினைத்து விசாரித்து நிச்சயித்துக் கொள்ளும். அவரறிவு ஒன்றையும் சுட்டியறியாது; தயவினால் சுட்டியறியத் தொடங்கில் எல்லா அண்டங்களையும் எல்லா உயிர்களையும் எல்லாப் பண்புகளையும் எல்லா அனுபவங்களையும் எல்லாப் பயன்களையும் ஒருங்கே ஒரு கணத்தில் சுட்டியறியும். அவர்கள் நிற்குணத்தராவார்களல்லாது, தாமச இராசாத சாத்துவிக முதலிய முக்குணங்களாலும் உள்ளே விகாரப்படார்கள்; புறத்தே அவரது குணங்கள் கரணங்களைப் பற்றுவனவல்ல. உள்ளே பிரகிருதியினால் மூடப்படார்கள். புறத்தே அவரது பிரகிருதி குணங்களைப் பற்றுவனவல்ல. உள்ளே கால தத்துவத்தால் வேற்றுமைப்படார்கள்; புறத்தே காலத்தால் அவரது திருமேனி தளர்வுறாது. உள்ளே நியதி அளவால் அளக்கப்படார்கள்; புறத்தே நியதியால் அவரது திருமேனி வரைபாது. அன்றிக் காலம் வித்தை ராகம் புருடன் முதலிய மற்றைத் தத்துவங்களும் தத்துவகாரியங்களும் அவர்களுக்கு இல்லை. மாயையால் பேதப்படார்கள்; சுத்தமகாமாயைக் கடந்து அதன் மேல் அறிவுருவாக விளங்குவார்கள். ஆதாரம், நித்திரை, மைதுனம், பயம், என்பவைகளால் தடைபடார்கள். அவர்கள் தேகத்திற்குச் சாயை, வியர்வை, அழுக்கு, நரை, திரை, நிழல், மூப்பு, இறப்பு முதலிய குற்றங்கள் உண்டாவனவல்ல. பனி, மழை, இடி, வெயில் முதலியவற்றாலும், இராக்கதர், அசுரர், பூதம், பிசாசு முதலியவற்றாலும், தேவர், முனிவர், மனிதர், நாகர், மிருகம், பறவை, ஊர்வன, தாவரம் என்பவைகளாலும் எவ்விடத்தும் எக்காலத்தும் அவர் தேகம் பாதிக்கப்படாது; வான் கத்தி முதலிய கருவிகளாலும் கண்டிக்கப்படாது. எல்லா அண்டங்களும் அணுக்கள் போலச் சிறிதாகத் தோற்றலும், எல்லா அணுக்களும் அண்டங்கள் போலப் பெரிதாகத் தோற்றலும் அவர் தேகத்திற்கு உரித்து. இறந்தோரை எழுப்பதல் முதியோரை வாலிபராக்கல் முதலிய கருமசித்திகளும்,

யோகசித்திகளும், ஞானசித்திகளும், அவர் சந்நிதியில் இடைவிடாது விளங்கும். சிருஷ்டத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அனுக்கிரகித்தல் என்கின்ற கிருத்தியங்களும் அவர் நினைத்த மாத்திரத்தில் நடக்கும். பஞ்சகர்த்தாக்களாம் அவர் கடைக் கண் பார்வையால் தங்கள் தங்கள் தொழில் நடத்துவார்கள். அவர்கள் அறிவு கடவுளறிவாக இருக்கும். அவர்கள் செய்கை கடவுள் தம் செய்கையாக இருக்கும். அவர்கள் அனுபவம் கடவுள் அனுபவமாக இருக்கும். சர்வ சக்தியுமுடையவர்களாய், எக்காலத்தும் அழிவில்லாதவர்களாய், ஆணவம் மாயை கன்மம் என்னும் மும்மலங்களும் அம்மலவாதனைகளும் இல்லாதவர்களாய், பேரருள்வண்ண முடையவர்களாய் விளங்குவார்கள். ஐடமாகிய ஒரு துரும்பும் அவரது திருநோக்கத்தால் உயிர் பெற்றுப் பஞ்சகிருத்தியங்களும் செய்யும். அவரது பெருமை வேதாந்த, சித்தாந்த, கலாந்த, போதாந்த, நாதாந்த, யோகாந்தம் என்கின்ற ஆறந்தங்களிலும் விளங்கும்; அவற்றைக் கடந்தும் விளங்குமென்று அறிய வேண்டும். இவை பேரின்பலாபத்தை யடைந்தவர் பெருமையென்று அறிய வேண்டும்.

கடவுளின் இயற்கைவிளக்கமாகிய அருள் எந்த வண்ணத்தை உடையது என்றறியவேண்டில்:- சொல்லுவார் சொல்லும் வண்ணங்களும், நினைப்பார் நினைக்கும் வண்ணங்களும், அறிவார் அறியும் வண்ணங்களும், அனுபவிப்பார் அனுபவிக்கும் வண்ணங்களும் ஆகிய சர்வசத்தி வண்ணங்களும் தனது ஏகதேச வண்ணங்களாக விளங்க விளக்கி விளங்குகின்ற பூரண விளக்கே வண்ணத்தை யுடையது என்று அறிய வேண்டும்.

புண்ணியமென்பது சீவகாருணிய மென்றே என்றும் பாவமென்பது சீவகாருணிய மில்லாமை யொன்றே என்றும் அறிய வேண்டும். அன்றி, சீவகாருணிய ஒழுக்கத்தினாலும் வரும் விளக்கமே கடவுள் விளக்கமென்றும் அதனால் வரும் இன்பமே கடவும் இன்பம்.

ஆன்ம உருக்கம் உண்டாக உண்டாக, ஆன்மாவின் உள்ளிருக்கின்ற கடவுள் விளக்கமாகிய அருள் வெளிப்படுவது எப்படியென்றறியவேண்டில்:- தயிருக்கும் கட்டைக்கும் கடைதலால் நெகிழ்ச்சி உண்டாக உண்டாக அதன் அதன் உள்ளிருக்கின்ற வெண்ணையும் நெருப்பும் வெளிப்படுவது போல் வெளிப்படுமென்று அறிய வேண்டும்.

பசி என்பது, ஆகாரம் பெறாமையால் வயிற்றினுட் பற்றிநின்று தேகத்தின் அகத்தும் புறத்தும் உள்ள கருவி கரணங்களின் தன்மைகளைச் சுடுதல் செய்து அறிவை மெலிவித்து ஆன்மாவை வெளிப்படுத்துவித்தற்கு முதல்காரணமாகிய விகற்ப மாயாகாரியப் பிண்டப்பகுதி நெருப்பு, கொலை என்பது, தேகத்தின் அகத்தும் புறத்தும் உள்ளே கருவி கரணங்களைப் பலவேறு கருவி கரணப் புடைபெயர்ச்சிகளால் பதைப்புண்டாகக் கலக்கஞ் செய்து அறிவை மெலிவித்து ஆன்மாவை வெளிப்படுத்துவித்தற்கு நிமித்தமாகிய விகற்ப பூதகாரியக் கொடுந்தொழில், பிணி என்பது வாத பித்த சிலேடும் விகற்பங்களால் மாறுபட்டு தேகத்தின் அகத்தும் புறத்தும் உள்ள கருவி காரணங்களை நலிவுசெய்து அறிவை மெலிவித்து ஆன்மாவை வெளிப்படுத்துவித்தற்கு நிமித்தமாக நின்ற விகற்ப மாயாகாரியப் பிண்டப் பகுதி வேற்றுமை விளைவு, ஆபத்து என்பது, அகங்காரத்தாலும் மறதியாலும் கரும வேறுபாட்டாலும் தேகபோக அனுபவங்களைத் தடுக்கின்ற விக்கினங்கள். பயம் என்பது, தேக முதலிய கருவிகளுக்கு நட்டஞ் செய்வதாகிய விடயங்கள் நேரிட்டபோது கரணங்களுக்கும் அறிவுக்கும் உண்டாகின்ற நடுக்கம். இன்மை என்பது, கல்வி, செல்வம் முதலிய கருவிகளைத் தற்கதந்திரத்திற் பெறாமை. இச்சை என்பது, அடையக் கருதிய விடயங்களில் அருமை குறித்து அவற்றை மேன்மேலும் கருதச் செய்கின்ற சித்தவிருத்தி என்று அறிய வேண்டும்.

இவற்றுள் பசி, கொலை என்பவை இம்மை இன்பம், மறுமை இன்பம், பேரின்பம் என்கிற மூன்றையும் தடுத்ததால் முதற்பட்ட தடை

ஸ்ரீ ரங்கம் சீத்தர்

என்றும்; பிணி, பயம், ஆபத்து, இன்மை என்பவை இம்மை, மறுமை இன்பங்களைச் சிறிது தடுத்தலால் இடைப்பட்ட தடை என்றும்; ஆசை இம்மை இன்பத்தைச் சிறிது தடுத்தலால் கடைப்பட்ட தடை என்றும் அறிய வேண்டும்.

ஒரு சீவன் ஒரு ஆபத்தால் துக்கப்படுவதைக் கண்ட போதும் கேட்டபோதும் அறிந்தபோதும் அந்த சீவனைத் தமது ஆன்ம இனம் என்று தெரிந்து கொண்ட மற்றொரு சீவனுக்கு உருக்க முண்டாவது ஆன்ம உரிமை யென்றறிய வேண்டும்.

ஒரு சீவனுக்குச் சுகம் நேரிட்டபோது மனம் மகிழ்கின்றது. துக்கம் நேரிட்டபோது மனம் தளர்கின்றது; என்றால் சுகத்துக்கங்களை அம்மனம் அனுபவிப்பதாக அறியப்படாதோ

கடவுளால் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட சீவர்களில் அனேகர் பசி, கொலை, பிணி முதலியவற்றால் மிகவுந் துன்பப்படுவது எத்தனாலென்றறிய வேண்டில்:- முன் தேகத்தில் சீவகாருணிய ஒழுக்கத்தை விரும்பாமல் விட்டுக் கடின அறிவுள்ளவர்களாகித் துன்மார்க்கத்தில் நடந்த சீவர்களாதலால் கடவுள் விதித்த அருளாக்கினைப்படி பசி கொலை பிணி முதலியவற்றால் மிகவுந் துன்பப்படுகிறார்களென்றறிய வேண்டும்.

முன்தேகம் உண்டென்பது எப்படியென்றறிய வேண்டில்:- ஒரு வீட்டில் குடிக்கூலி கொடுத்துக் குடியிருக்க வந்த ஒருசமுசாரி அதற்கு முன்னும் வேறொரு வீட்டில் குடிக்கூலி கொடுத்துக் குடித்தனம் செய்திருந்தானென்றும், வீடில்லாமல் குடித்தனம் செய்யமாட்டானென்றும் பின் வந்த வீட்டிலும் கலகம் நேரிட்டால் திரும்ப வேறொரு வீட்டில் குடிபோவானென்றும், தனக்கென்று சுதந்திரமாக ஒரு வீடு கட்டிக் கொண்டால் முன்போல் குடிக்கூலி கொடுத்துக் குடிபோவதைத் தவிரவா எனன்றும் அறிவது போல; இந்தத்தேகத்தில் ஆகாரக் கூலி கொடுத்துக் குடியிருக்க வந்த சீவன் இதற்கு முன்னும் வேறொரு தேகத்தில் அந்தக் கூலி கொடுத்துக்

சீவித்திருந்தா னென்றும், தேகமில்லாமல் சீவித்திருக்கமாட்டா னென்றும், இந்தத் தேகத்திலும் கலகம் நேரிட்டால் இன்னும் வேறொரு தேகத்திற் குடிபோவா னென்றும், தனக்கென்று சுதந்திரமாக நித்தியமாகிய அருட்டேகத்தைப்பெற்றுக் கொண்டால் பின்பு வேறொரு தேகத்தில் குடிபோக மாட்டானென்றும் அறிய வேண்டும்.

சிலர் முன்தேகம் எடுத்ததும் பின்தேகம் எடுப்பதும் இல்லை. இப்பொழுது எடுத்த தேகம் அழிந்தால் தேகியும் அழிந்துவிடுவானென்றும், சிலர் முத்தியடைவா னென்றும், சிலர் பாவ புண்ணியங்களை எக்காலத்தும் அனுபவிப்பானென்றும், சிலர் தேகம் இல்லாமல் தேகம் அழிந்தவிடத்தி லிருப்பானென்றும் பலவாறு வாதிப்பது எதனாலென்றறிய வேண்டில்:- அவரவர்களும் தேகமே ஆன்மாவென்றும் போகமே முத்தியென்றும் கொள்ளப்பட்ட லோகாயத மதத்தாரது கொள்கைக்குச் சம்பந்தப்பட்டவர்களாதலால், மூடமாகிய தேகத்தில் அறிவாகிய ஆன்மா ஒருவன் உண்டென்றும், அவனுக்குப் பந்த முத்தி உண்டென்றும், முத்தியடைகின்ற பரியந்தம் பந்த விகற்பத்தால் வேறுவேறு தேகத்தை எடுப்பானென்றும், பிரத்யட்ச அனுமான முதலிய பிரமாணங்களால் உண்மையை அறிந்துகொள்ள மாட்டாதவர்க ளென்றும், அவர்கள் கொள்கைக்குப் பிரமாணமும் யுத்தியும் அனுபவமும் இல்லையென்றும் அறியவேண்டும்.

கடவுளருளால் சிருஷ்டித்த முதல்சிருஷ்டியில் தமது இயற்கையின்பத்தை அடையும்படி விதித்த விதிகளைப் பழமையாகிய மல வாசனையால் முயற்சி தவறினபடியால், அந்த அநாதிமல வாசனையின் முயற்சி பேதங்களால் பின்பல பல தேக போதங்கள் இரண்டாவது சிருஷ்டியில் நேரிட்டதென்றும் பிரமாணித் தறிய வேண்டும்.

எடுத்துக்கொண்ட தேகம் தவறினால் வேறு தேகம் எடுப்பதில்லையென்றால், முதல் சிருஷ்டி தொடங்கி இது

ஸ்ரீ ரங்கம் சீத்தர்

வரையில் அழிந்த தேகங்களுக்கு அளவில்லை. அப்படியே ஆன்மாக்களுக்கும் அளவில்லை; ஆகவே இனி ஆன்மாக்கள் தேகங்களை எடுக்காமலிருக்க வேண்டும். அப்படியில்லை; தேகங்களை எடுத்துக்கொண்டேயிருக்கிறார்கள். ஆயின் ஆன்மாக்களை நூதன நூதனமாகச் செய்து அது அதற்கு நூதன நூதனமாகத் தேகங்களை வருவிப்பதென்றால்; நூதன நூதனமாகத் தேகமாத்திரம் செய்யக்கூடும். தேகத்துள்ளிருக்கிற ஆன்மாவை நூதனமாகச் செய்யக்கூடாது. ஆன்மா எக்காலத்தும் உள்ளதாய் விளங்கப்பட்டது. அது தோன்றுதலும் அழிதலுமில்லை. அதை ஆக்கவும் அழிக்கவும் படாது. ஆன்மாக்களும் ஒருவரால் செய்யப்பட்டதானால் சுக துக்கங்களை அனுபவிக்க அறியாது, புண்ணிய பாவங்களை அடைய மாட்டாது. குடம் அழிவது போல் அழிந்து போய்விடும். அழியுமானால் பந்த முத்திகளுமில்லை. புண்ணிய பாவங்களுமில்லை. ஆதலால் குடம் உடைகின்றபோது குடத்தினுள் இருந்த காற்றும் ஆகாயமும் உடையாமலிருப்பது சிறுவர்களுக்கும் தெரியும். ஆதலில் தேகம் அழியும்போது தேகத்தினுள் இருக்கின்ற ஆன்மவிளக்கமும் கடவுள் விளக்கமும் அழியாதென்றும், ஆன்மாக்கள் முயற்சி பேதத்தால் தேக போக பேதங்களை யடைவது உண்மையென்றும் யுக்தியால் அறியவேண்டும்.

ஒரு தாய் தந்தைகளுக்கு ஒரு காலத்தில் இரட்டைப் பிள்ளை பிறக்கின்றது. அவற்றில் ஒரு பிள்ளை சிவந்தது, ஒருபிள்ளை கறுத்தது, ஒரு பிள்ளை உடற்குறையுள்ளது, ஒரு பிள்ளை உடற்குறையற்றது. ஒரு பிள்ளை பால் குடிக்கின்றது. ஒரு பிள்ளை பால் குடிக்கில் சத்தி பண்ணுகின்றது, ஒரு பிள்ளை வியாதியுள்ளது, ஒரு பிள்ளை வியாதியில்லாதது, ஒரு பிள்ளை இரண்டு வயதில் பேசுகின்றது. ஒரு பிள்ளை பேசத் தெரியாமலிருக்கின்றது. இந்த இரட்டைப் பிள்ளைகளுக்கு இந்த பேதம் இவ்விடத்தில் யாதொரு ஏதுக்களு மில்லாமல் வந்ததை ஊன்றி விசாரிக்கில், இந்த இரட்டைப் பிள்ளைகளுக்கு மூன்று வயதில் விளையாடும்போது தாய்

தந்தைகள் தனித்தனி கொடுத்த திண்பண்டங்களை வைத்துத் தின்னுகின்ற தருணத்தில், இவ்விரண்டு பிள்ளைகளும் தவிர வேறு பிள்ளையொன்று வந்தால் அதைக் கண்டு இவ்விருவரில் ஒரு பிள்ளை கொடுக்கப்படாதென்று தடுக்கின்றது. ஒரு பிள்ளை புத்தகத்தை எடுத்துச் சிறிவர் படிக்கின்றது போல் படிக்கின்றது. மற்றொரு பிள்ளை பயப்படுகின்றது. மற்றொரு பிள்ளை பயப்படாம லிருக்கின்றது. இப்படியே இந்தப் பிள்ளைகளுக்குத்தயை அன்பு அறிவு செய்கை முதலியவைகள் தாய் தந்தையர்கள் கற்பியாத காலத்திற்றானே உள்ளதாகவும் இல்லாதாகவும் எப்படி வந்ததென்று ஊன்றி விசாரிக்கத் தொடங்கில், இந்த இரண்டு பிள்ளைகளுக்கும் முன் பிறப்பில் எடுத்த தேகத்திலிருந்த வாசனை இந்தப் பிறப்பில்இந்தத் தேகத்தில் கற்பியாமல் வந்ததென்றும் அனுபவத்தால் கருதி யறிய வேண்டும். இப்படி யறிந்தால் சீவர்களுக்கு முன்னும் பின்னும் தேகமுண்டென்பது நன்றாகத் தெரியும். இப்படியறிய மாட்டாமையால் பிறப்பில்லை என்கின்றார்களென்றறிய வேண்டும்.

அன்றி, இந்தத் தூலதேகம் அழியாமலிருக்கிறபோதே சொப்பனத்தில் ஆன்மா வேறு வேறு தேகமெடுத்துப் பல பல விசித்திரங்களை யனுபவிக்கின்ற தானால், இந்தத் தேகம் நீங்கும்போது வேறு தேகமெடுத்து வாசனைக் கடுத்த அனுபவங்களை அனுபவிக்கு மென்பதைச் சொல்ல வேண்டுமெனில்லை. அன்றி, சித்தி விசேஷத்தால் இந்தத் தேகத்திலிருந்த ஒருவன் இந்தத் தேகத்தைவிட்டு வேறுதேகத்திற்குப் பிரவேசிக்கின்றான் என்றால், இந்தத் தேகம் அழியும் போது இதிலிருந்த ஆன்மா கனம் பேதத்தால் வேறுதேகத்தில் பிரவேசிக்கு மென்பதைச் சொல்ல வேண்டுமெனில்லை.

சிலர் முன்தேகம் உண்டென்பது உண்மையானால், அந்தத் தேகத்தில் நீயார்? உன் சரிதமெது? சொல் என்கிறாராக்களே; அவர் கேள்விக்கு உத்தரம் என்னென்றறிய வேண்டி:- எழுபது வயதுள்ள ஒருவனைப் பார்த்து 'உனக்கு ஐந்து வயதில் உன் சரித்திரம் என்ன' வென்று கேட்டபோது, 'நேற்றையப் பொழுதில் நடந்த என் சரித்திரம்

இன்றையப் பொழுதில் அவஸ்தையால் சொல்லத் தெரியாது விழிப்பே என்னறால், என் ஐந்து வயதின் சரித்திரத்தை எப்படிச் சொல்ல மாட்டுவேன்? நீ எப்படிக்கேட்கக்கூடும்?' என்கின்றான். ஒரு பிறப்பில் நடந்த அவனது சரித்திரங்களையே அவஸ்தை பேதங்களால் அறிந்து சொல்லமாட்டாமல் திகைப்புண்டாவதென்றால், முன் தேகத்தில் நடந்த சரித்திரங்களை அநேக அவஸ்தையில் திகைக்கின்ற நாம் எப்படியறிந்து சொல்லக்கூடும் என்பதே உத்தரம் என்றறிய வேண்டும்.

சீவர்கள் முன்தேகத்தில் செய்த புண்ணிய பாவ கர்மங்கள் இந்தத் தேகத்தில் வரும் என்பது எப்படி என்று அறிய வேண்டில்:— ஒரு சமுசாரி முன் குடித்தனஞ் செய்திருந்த வீட்டில் துன்மார்க்கர்களை வருவித்து அவர்களோடு கூடிப்பழகி யிருந்தானானால், அந்தச் சமுசாரி அந்த வீட்டை விட்டு வேறொரு வீட்டுக்குக் குடிவந்த காலத்திலும் அந்தத் துன்மார்க்கர்கள் அந்த வீட்டிலும் வந்து அவனுடன் பழக்கஞ் செய்வார்கள். அதுபோல, ஒரு சீவன் முன் குடியிருந்த தேகத்தில் பாவ கர்மங்களை விரும்பிச் செய்திருந்தானால், அந்தச் சீவன் வேறொரு தேகத்தில் வந்தபோது அந்தப் பாவ கர்மங்கள் அந்தத் தேகத்திலும் வந்து அந்தச் சீவனைச் சேருமென்றும் புண்ணிய கர்மங்களும் இப்படியே என்றும் அறியவேண்டும்.

ஆதலால், கடவுள் அருளாக்கினைக்குச் சீவர்களிடத்தில் சீவர்கள் தயவு வைத்து உபசரிப்பதே சம்மதமென்று உண்மையறிந்து சொல்லுவதே உத்தரமென்று அறியவேண்டும்.

சீவகாருணியம் இல்லாத மனிதர்கள் வழங்குமிடத்திலும் இகலோக ஒழுக்கமும் வழங்கவே மாட்டாதென்று அறியவேண்டும். பரலோக ஒழுக்கமும் சீவகாருணியத்தால் வழங்குகின்றது. அது இல்லையாயின் பரலோக ஒழுக்கமும் வழங்க மாட்டாது. சீவகாருணியம் இல்லாதபோது அருள் விளக்கம் தோன்றாது. அது தோன்றாதபோது கடவுள் நிலை கை கூடாது. அது கூடாதபோது முத்தியின்பம் ஒருவரும் அடையவே மாட்டார்கள்.

அடையாத பட்சத்தில் பரலோக ஒழுக்கம் வழங்கவே மாட்டாதென்று அறியவேண்டும்.

சீவகாருணிய ஒழுக்கம் மிகவும் வழங்காமையால் துஷ்டப்பிறவிகளே பெருகித் தீய ஒழுக்கங்களே மிகவும் வழங்குகின்றன. முன்தேகத்தில் சீவகாருணியம் இல்லாத பாவ சீலர்கள் எல்லாம் அவரவர் பாவச் செய்கைக்குத் தக்கபடி, சிலர் நரகவாசிகளாகவும், சிலர் சமுத்திரவாசிகளாகவும், சிலர் ஆரண்யவாசிகளாகவும், சிலர் புலி, கரடி, சிங்கம், யாளி, யானை, கடமை, கடா, பன்றி, நாய், பூனை முதலிய துஷ்ட மிருகங்களாகவும், சிலர் காக்கை, கழுகு முதலிய பட்சி சண்டாளங்களாகவும், சிலர் பாம்பு தேள் முதலிய தூர்ச்செந்துக்களாகவும், சிலர் முதலை சுறா முதலிய கடினசெந்துக்களாகவும், சிலர் எட்டி கள்ளி முதலிய அசுத்த தாவரங்களாகவும் பிறந்திருக்கின்றார்கள். ஆதலால் தீய ஒழுக்கங்களே மிகவும் வழங்குகின்றன வென்று அறிய வேண்டும்.

அதுவே ஆன்மாக்களுக்குப் பந்தமாகும் என்றும் அதுபற்றி அவசியம் பூதகாரியதேகம் வேண்டுமென்றும், பூதகாரிய தேகங்களைக்க மாயை முதற்காரண மாதலால் அந்த மாயையின் விகற்ப ஜாலங்களாகிய பசி, கொலை, தாகம், பிணி, ஆபத்து, பயம், இன்மை, இச்சை என்பவைகளால் அந்தத் தேகங்களுக்கு அடிக்கடி அபாயங்கள் நேரிடும் என்றும், அப்படி அபாயங்கள் நேரிடாமல் கரணேந்திரிய சகாயங்களைப் பெற்ற தம் அறிவைக்கொண்டு சர்வஜாக்கிரதையோடு முயற்சி செய்து தடுத்துக் கொள்வதற்குத் தக்க சுதந்தரம் சீவர்களுக்கு அருளால் கொடுக்கப்பட்ட தென்றும், அந்தச் சுதந்தரத்தைக் கொண்டு சீவர்கள் எல்லாம் தேகங்களிலிருந்து அபாயங்களை நீக்கி ஆன்மலாபத்தைப் பெறுதற்கு முயற்சி செய்யக் கடவர் என்றும், மேற்குறித்த பசி, கொலை, தாகம், பிணி, ஆபத்து, பயம், இன்மை, இச்சை என்பவைகளால் வரும் அபாயங்களை நிவர்த்தி செய்துகொள்ளத் தக்க சுதந்திரமில்லாமல் வருந்துகின்ற சீவர்கள் விஷயத்தில் அவை

நிவர்த்தி செய்யத்தக்க சுதந்திரமுள்ள சீவர்கள் காருண்யத்தால் நிவர்த்தி செய்விக்க வேண்டும் என்றும், அப்படி நிவர்த்தி செய்விப்பதில் பசியினாலும், கொலையினாலும் வருந்துன்பங்களை நிவர்த்தி செய்விப்பது தலைமையான காருண்யம் என்றும், அது தவிர மற்றவைகளால் வருந்துன்பங்களை மாற்றுவது அபரவீகாருணியம் என்றும், அது இவ்வுலக இன்பத்தை மாத்திரம் சிறிது உண்டு பண்ணுமென்றும். பசியினால் வருந்துன்பத்தையும், கொலையினால் வருந்துன்பத்தையும் நிவர்த்தி செய்விப்பது பரசீவகாருணியம் என்றும், அது இவ்வுலக இன்பம் எல்லாவற்றையும் அளவிறந்த சித்தி இன்பங்களையும் எக்காலத்தும் அழியாத முத்தியின்பத்தையும் அருளால் அடைவிக்கும் என்றும், அன்னிய சீவர்களுக்கு நேரிடுகிற மேற்குறித்த அபாயங்களை நிவர்த்தி செய்விப்பதற்குத் தக்க சுதந்திரமும், அறிவும் இருந்தும் அவ்வாறு செய்யாமல் வஞ்சித்தவர்களுக்கு இவ்வுலக இன்பம் அவ்வுக இன்பத்தோடு, மோட்ச இன்பத்தை அனுபவிக்கச் சுதந்திரத்தை அடையப் படுவதில்லை என்றும், தற்காலத்தில் அனுபவிக்கின்ற புவன போக சுதந்திரங்களையும் இழந்துவிடுவார்கள் என்றும் கடவுளருளால் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றபடியால், அபாயங்களை நிவர்த்தி செய்து கொள்ளத்தக்க அறிவும், சுதந்திரமும் இல்லாத சீவர்கள் விஷயத்தில் அவைகளை நிவர்த்தி செய்விக்கத் தக்க அறிவும், சுதந்திரமும் உள்ளவர்கள் வஞ்சியாமல் நிவர்த்தி செய்விப்பதே சீவகாருணியத்திற்கு லக்ஷியம் என்று அறிய வேண்டும்.

உரைத்தான் என்பது ஒருவர் மதி நுட்பத்தால் தாம் கண்டறிந்த மாற்றையர்ந்த பொன்னின் தன்மையைப் பிறரும் அறிந்து பயன் கோடற்கக் கட்டளைக் கல்லில் உரைத்துக் காட்டல் போல் கருதி குரு அனுபவத்தால் தாம் அனுபவித்தறிந்த சிவானந்தப் பேற்றின் தன்மையைப் பக்குவரும் அறிந்து பயன் கோடற்பொருட்டு நூற்கண் உரைத்துக் காட்டினார் என்று குறிப்புறுத்திற்று என்று உணர்க.

வருணாசிரம அபிமனத்தாற் பந்தப்பட்டு எகதேசத்தான வழங்குகின்ற வேதம் வருணாசிரம அபிமானத்தற் பந்தப்படாது யாண்டும் பூரணத்தான் வழங்கும் மெய்மொழிக்குப் பிரமாணமாகாவென்க. அன்றியும், வேதங்கள் ஓர் காலத்தில் உருத்தினாலும், வேறோர் காலத்தில விண்டுவாலும் பிறிதோர் காலத்தில் பிரமனாலும், மற்றோர் காலத்தில் பராசரன் வியாசன் முதலிய முனிவராலும் தொகுத்தும் வகுத்தும் விரித்தும் பலவாறு விகாரப்படுகின்றவாய்; தாதுக்கள், பிரத்தியயங்கள், பிராதி பத்தியங்கள் முதலிய இயலுறுப்பும், வர்ணம், பதம், ஜடை முதலிய இசையுறுப்பும், சிஷை, கற்பம், வியாகரணம், நிருத்தம், சோதிடம், சத்தம் முதலிய அங்கவறுப்பும் உடையன வாய்; பஞ்சப் பிரம்ம மந்திரம் தத்துவத்தரிய மந்திரம் முதலிய மந்திர சாமானிய விசேடங்களும், ஸ்நாநம், சந்தி, ஜெபம், ஓமம், தர்ப்பணம், வைகவதேவம், இட்டி, அக்கினிட் டோமம், பசுபந்தம், அக்னிஹோதத்தம் முதலிய நித்திய கன்மங்களும் வருடகன்மவிசேடம், அயனகன்மவிசேடம், மாதன்கமவிசேடம், பருவகன்மவிசேடம் முதலிய நைமித்திய கன்மங்களும், அசுவமேதம், ராஜசூயம், பொளண்டரீகம் முதலிய காமிய கன்மங்களும், சுராபணம், பரதாரகமணம், அசத்திய வாசகம் முதலிய நிஷேத கன்மங்களும், அநசநம், சாந்திராயணம், கிருச்சிரம் முதலிய பிராயச் சித்த கன்மங்களும், சூரிய உபாசனை, பிரம உபாசனை, விண்டுஉபாசனை, ருத்திர உபாசனை, பிரணவஉபாசனை முதலிய உபாசனா கன்மங்களுமாகிய கன்ம சாமானிய விசேஷங்களும், சமயத்தார் சாதியார் பலர்க்கும் ஒத்த வண்ணம் வரைதற்கும் ஒதற்கும் உணர்தற்கும் இடங்கொடாமையும், பலவாறு விகற்பித்துக் கூறும் மயக்கமும் உடையவனாய்; தாம் திருவருட்பரவியிந்துவ சத்தியான அபரவிந்துவின் கண் உற்பத்தியாய் அதனிடத்தே லயமாதலில் ஆதியும் அந்தமும் உடைத்தாயிருந்தும், அங்ஙனங் கோடலின்றி உற்பத்தின்மையும் லயமின்மையு மாகிய அநாதியென்றும் நித்தியமென்றும் தம்மைத் தாமே விபரீதத்தான் மீக் கூறுகின்ற மதமும் அகங்காரமும் பெற்றிருத்தலு மன்றியும்; கருமை, கடினம்,

எளிதின் உருகாமை, புலால் நாற்றமுடைமை முதலிய வன்மைக் குணங்களான் வெளிப்பட்டு மண்வெட்டி, கோடாரி, அரிவாள் முதலிய அற்பக் கருவியை விரும்பினோர் எளிதிற் பெறத்தான் பரிண மித்தலேயன்றி மகுடம் குண்டலம் முதலிய விசேடக் கருவிகளை விரும்பினோர்கட்குத் தன்னுண்மைக் குணமாய் சுவர்ணத் தன்மையை நெடுஞ் சேய்மைக் கண் மறைத்து அரிதி பெறவிருந்த அயலோக நியாயம் போல், மாயாசத்தார்த்தப் பிரபஞ்ச காரிய சித்தவிருத்தியாகிய வன்மைக்குணங்களான் வெளிப்பட்டு, பூலோக போகம், சுவர்க்க போகம் முதலிய அநித்திய போகங்களை விரும்பினோர் எளிதிற் பெறத் தாம் மந்திர தந்திரங்களாற் பரிணமித்தலேயன்றி, அருட்போகம் ஆனந்தபோகம் சிவபோகம் முதலிய நித்திய போகங்களை விரும்பினோர்க்குத் தமதுண்மைக் குணமாகிய உபதேச லக்ஷியத் தன்மையை நெடுஞ்சேய்மைக்கண் மறைத்து அரிதிற்பெற விருத்தலாகும்.

அதிகாலையில் விழிப்பதால் புத்தி மனத்துடன் பொருந்தும்; தெளிவு உண்டாகும்; நரம்புகள் எல்லாம் சரியான நிலையை அடைந்து தூய்மையை அடையும்; வாத பித்த சிலேத்துமங்கள் தத்தம் நிலையில் சேரும்.

கிழங்கு வகைகள் உண்ணாமல் இருக்க வேண்டும். அவற்றில் கருணைக்கிழங்கை மாத்திரம் கொள்ளுதல் கூடும். பழவகைகள் உண்ணாதிருத்தல் வேண்டும். அவற்றில் பேயன் வாழைப்பழம் ரஸ்தாளி வாழைப்பழம் - இவை நோர்ந்தால் சிறிது கொள்ளுதல் கூடும். பழைய கறிகளைக் கொள்ளாதிருத்தல் வேண்டும். பதார்த்தங்களில்புளி மிளகாய் சிறிதே சேர்க்க வேண்டும். மிளகு சீரகம் அதிகமாகச் சேர்த்தல் வேண்டும். கடுகு சேர்ப்பது அவசியமல்ல. உப்பு குறைவாகவே சேர்த்துக்கொள்ளல் வேண்டும். அன்றி எந்த வகையிலும் உப்பு மிகுதியாகக் கொள்ளாமல் உபாயமாகக் கொள்ளுவது தேகம் நீடிப்பதற்கு ஏதுவாம். தாளிப்பில் பசு வெண்ணெய் நேரிட்டால் தாளிக்க வேண்டும். நேராத பக்ஷத்தில்

நல்லெண்ணெய் சிறிது சேர்க்கவுங் கூடும். வெங்காயம் வெள்ளைப்பூண்டு சிறிதே சேர்க்க வேண்டும். கத்தரிக்காய், வாழைக்காய், அவரைக்காய், முருங்கைக்காய், பீர்க்கங்காய், கலியாணப் பூசணிக்காய், புடலங்காய், தூதுளங்காய், கொத்தவரைக்காய் - இவைகள் பதார்த்தஞ் செய்தல் கூடும். இவற்றினுள் முருங்கை, கத்தரி, தூதுளை, பேயன் வாழைக்காய் - இவைகளை அடுத்தடுத்துக் கறி செய்து கொள்ளலாம். மற்றவைகளை ஏகதேசத்தில் செய்து கொள்ளலாம். வடை, அதிரசம், தோசை, மோதகம் முதலிய அப்பவர்க்கங்கள் கொள்ளப்படாது; ஏகதேசத்தில் சிறிது கொள்ளவுங்கூடும். சர்க்கரைப் பொங்கல், ததியோதனம், புளிச்சாதம் முதலிய சித்திரான்னங்கள் கொள்ளப்படாது; ஏகதேசத்தில் சிறிது கொள்ளலாம். புளியாதரைத் துவையல் தினந்தோறும் கிடைக்கினும் மிகவும் நன்று. கரிசலாங்கண்ணிக்கீரை, தூதுளைக்கீரை, முன்னைக்கீரை, பசலைக்கீரை, முருங்கைக்கீரை - இவைகளைப் பருப்போடு சேர்த்தும், மிளகோடு சேர்த்தும், புளியிட்டும் தனித்தும் கறி செய்து கொள்ளக்கூடும். மற்றக் கீரைகள் ஏகதேசத்தில் நேரில் சிறிது சேர்த்துக் கொள்ளவுங் கூடும். புளித்த தயிர் சேர்த்தல் கூடும்.

வெந்நீராவது கொள்ளுதுல் வேண்டுமேயன்றிக் குளிர்ந்த ஜலங் கொள்ளப்படாது. எந்தப் போஜனத்திலும் புலால் எந்த வகையினும் புசிக்கப்படாது. எப்படிப்பட்ட போஜனமாயினும் சிறிது குறையவே புசித்தல் வேண்டும். எந்தக் காலத்திலும் பசித்தாவல்லது எந்த வகையிலும் போஜனஞ் செய்யப்படாது. வாத பித்த சிலேத்துமங்கள் அதிகரிக்கத்தக்க போஜனங்களை அறிந்து விடல் வேண்டும்.

பகலில் போஜனஞ்செய்தவுடன் சற்றே படுத்தெழுந்தல்லது வேறுகாரியங்களிற் பிரவேசிக்கப்படாது. ஆயினும் நித்திரை வரும் வரை படுக்கப்படாது. பகலில் எந்த வகையிலும் நித்திரை யாகாது. சிறிது படுத்து எழுந்த பின் பாக்கும் வெற்றிலையும்

குறைவாகவும் சுண்ணாம்பு சிறிது அதிகமாகவும் தாம்பூலம் பஞ்ச வாசங்களோடு தரித்து முதலில் ஊறிய ஜலத்தைப் புறத்தில் உமிழ்ந்து விட்டுப் பின்பு ஊறுஞ்சலத்தை உட்கொள்ளல் வேண்டும். பகற் போஜனஞ் செய்த சுமார் பதினேழரை நாழிகைக்குப் பின்பு, பேயன் வாழைப்பழம் ரஸ்தாளி வாழைப்பழம் பங்காள வாழைப்பழம் சிறிது சர்க்கரை சேர்ந்து நேர்ந்தால் சாப்பிடக்கூடும். காலையில் பாஸ்ப்பிடும்போது பசி அதிகரித்தால் இந்தப் பழங்களில் நெய், சர்க்கரை கலந்து சிறிது சாப்பிடக் கூடும். பகலில் பெண்கள் தேகசம்பந்தக்கூடாது.

சாயங்கால வெய்யில் தேகத்திற்படும்படி சிறிது உலாவுதல் வேண்டும். காற்று மிகுந்தடிக்கில் அப்போது உலாவப்படாது. அன்றி கடின வெய்யில், பனி, மழை இவைகள் தேகத்திற்பட உலாவப் படாது.

இராப்போஜனம் பகற்போஜனத்தைப் பார்க்கிலும் அற்பமாகப் புசித்தல் வேண்டும். இரவில் தயிர் கீரை வாயுவான பதார்த்தங்களையே அறிந்து சேர்க்க வேண்டும். அவை சிறுகத்தரி முருங்கை அவரைவற்றல் முதலியவையாம். இரவில் போஜனஞ் செய்தபின், சிறிது உலாவுதல் வேண்டும். சுமார் 12 நாழிகைக்கு மேல் காலைக்குச் சொல்லியபடியாவது தனித்தாவது பசுவின் பாலை நன்றாகக் காய்ச்சிப் புசித்தல் வேண்டும்.

பெண்களுடன் தேகசம்பந்தம் செய்ய வேண்டில், முன் ஒரு நாழிகை பரியந்தம் மனத்தைத் தேகசம்பந்தத்தல் வையாது வேறிடத்தில்வைத் பின் சம்பந்தஞ் செய்தற்குத் தொடங்கல் வேண்டும். தொடங்கியபோது அறிவு விகற்பியாமல் - என்றால், வேறுபடாமல் - மன முதலிய கரண சுதந்திரத்தோடு, தேகத்திலும் கரணங்களிலுஞ் சூடு தோன்றாமல் இடது புறச் சாய்வாகத் தேகசம்பந்தம் செய்தல் வேண்டும். புத்திரனைக் குறித்த காலத்தன்றி மற்றக் காலங்களில் சுக்கிலம் வெளிப்படாமலிருக்கத்தக்க உபாயத்தோடு தேகசம்பந்தஞ் செய்தல் வேண்டும் அவ்வுபாயமாவது

பிராணவாயுவை உள்ளேயும் அடக்காமல் வெளியேயும் விடாமல் நடுவே யுலாவச் செய்து கொள்ளுதலாம். ஒரு முறையன்றியதன் மேலுஞ் செய்யப்படாது. தேகசம்பந்தஞ் செய்தபின், தேகசுத்தி செய்து திருநீறணிந்து சிவத்தியானஞ் செய்து பின்பு படுக்க வேண்டும். எந்தக் காலத்திலும் எது குறித்துப் படுத்தபோதிலும், இடது கைப் பக்கமாகவே படுத்தல் வேண்டும். பின்பு ஏழரை அல்லது பத்து நாழிகை யளவு நித்திரை செய்தல் வேண்டும். அதன் பின் விழித்துக் கொண்டு நல்ல சிந்திப்புடனிருத்தல் வேண்டும். இரவில் தேகசம்பந்தம் 4 தினத்திற்கொரு விசை செய்தல் அதமபக்ஷம். 8 தினத்திற்கொற் கொருவிசை செய்தல் மத்திம பக்ஷம். 15 தினத்திற்கொரு முறை செய்தல் உத்தமபக்ஷம். அதன் மேற்படிச் சுக்கிலம் ஆபாசப்பட்டுத் தானே கழியும். 4 தினத்திற்கொரு விசை செய்யில் சுக்கிலம் நெகிழ்ச்சிப்பட்டுச் சந்தத விருத்தியைக் கெடுக்கும். அதம பக்ஷமாயிற்று. இரவில் சொப்பனம் வராது. மிருதுவாகவே நித்திரை செய்து விழித்துக் கொள்ளல் வேண்டும்.

எப்போதும் பயத்தோடிருக்கப்படாது. பரிச்சேதம் பயமில்லாமல் இருக்கப்படாது. எப்போதும் மனவுற்சாகத்தோடிருக்க வேண்டும். கொலை, கோபம், சோம்பல், பொய்மை, பொறாமை, கடுஞ்சொல் முதலிய தீமைகள் ஆகா. உரத்துப் பேசல், வேகமாக நடத்தல், ஓடி நடத்தல், வழக்கிடல், சண்டையிடல் கூடா. எந்த விதத்திலும் பிராணவாயு அதிகமாகச் செலவாகாமல் ஜாக்கிரதையோடு பழகுதல் வேண்டும்.

பொற்றலைக்கையாந்தகரை உலர்த்தித் தூள் செய்து வைத்துக்கொண்டு அதை நல்லெண்ணையில் போட்டுக் காய்ச்சித் தலைக்கிட்டு 4 நாளைக்கு ஒரு முறை வெந்நீரில் முழுக வேண்டும். அன்றி வாரத்திற்கு ஒருவிசையாவது முழுகுதல் வேண்டும். தூளில்லாத பக்ஷத்தில் நல்லெண்ணையைக் காய்ச்சியே முழுகுதல் வேண்டும். புகைக்குடி, கஞ்சாக்குடி, கட்டுடி, சாராயக்குடி முதலிய மயக்கக்குடிகளாகா. மலஜலத்தைச் சிறிதும் அடக்கப்படாது.

சுக்கிலத்தைச் சிறிதும் வீணில் விடப்படாது. துன்மார்க்கப் பழக்கஞ் செய்யக்கூடாது. எந்த வேலை செய்யினும் எந்த விவகாரஞ் செய்யினும் சிவசிந்தனையோடு செய்து பழகுதல் வேண்டும்.

இந்தத் தேகத்தில் புருவ மத்தியில் நமது ஆன்ம அறிவென்கின்ற கற்பூரத்தில் கடவுள் அருளென்ற தீபம் விளங்குவதாகப் பாவித்துப் பார்த்து, அதில் பழகிப் பழகிக் கடவுளிடத்தே உண்மையாகிய அன்பையும், ஜீவர்களிடத்தே உண்மையாகிய காருணியத்தையும் இடைவிடாமல் வைத்து, ஓங்காரபஞ்சாக்கூர ஞாபகஞ்செய்தல் வேண்டும்; சிவபஞ்சாக்கூர ஞாபகஞ் செய்தல் வேண்டும்; அவசியம்.

பொதுவிதி

1. ஆறுமாதம் அல்லது மூன்று மாதத்திற்கொரு தரம். வெள்ளைக் காக்கட்டான் முதலானவைகளால் விரசேனம் வாங்கிக் கொள்ளுதல்

2. நாலுமாதத்திற்கொரு தரம். மருக்காரை முதலியவைகளால் வமனத்திற்கு வாங்கிக் கொள்ளல்.

3. ஒரு வருடத்திற்கொரு தரம், முள்ளி முதலானவைகளால் நசியஞ் செய்து கொள்ளல்.

4. நாளா நானைக்கு ஒருதரம், அத்தி முதலிய வஸ்துக்களால் செய்வகைப்படி செய்த மைகளால் கண்ணுக்கு அஞ்சனந் தீட்டல்

5. ஒரு பகலும் அல்லது ஒரு வார வட்டத்திற்கு ஒருதரம், சாவதானமாக நல்ல நினைப்போடு தன் வசத்திலிருந்து மூச்சு அதிர்ந்து மேலிடாது, மெல்லெனப் பெண்போகம் செய்தல், இது விருத்தர்களுக்கு விதித்தல்.

6. வாரவட்டம் அல்லது நாலு தினத்திற்கொரு தரம், முலைப்பால், பொன்னாங்கண்ணி முதலிய தயில மிட்டுக்கொண்டு, செம்பொக மாக வெந்நீரில் மெல்லென முழுகல்

7. இளவெயில், கடுவெயில், மழை, குளிர்காற்று, பனி இவைகளால் உடம்பை வருத்தாமற் காத்துக் கொள்ளுதல்.

8. கடுநடை, ஓட்டம், பெருஞ்சொல், பேராசை, இசைபாடுதல், வழக்காடுதல், பெருநினைப்பு, பெருஞ்சிரிப்பு, பெருந்துயர், மிகு பார்வை, ஊன்றிக் கேட்டல், தூர்க்கந்த நற்கந்த முகர்தல், சுவை விரும்பல், பேருண்டி, பெருந்தூகம், வீண்செயல், பெருமுயற்சி, விளையாட்டு, மலமடக்கல், சலமடக்கல், தாகமடக்கல், பெருநீர் குடித்தல், சயண உணர்ச்சி, பயம், அகங்காரம், இடம்பம், பேராசை, உலோபம், கோபம், மோகம், மதம் - இவை முதலிய தேகேந்தரிய காரண குற்றங்க ளடையாதிருத்தல்.

சிறப்பு விதி

நித்தியம் சூரியோதமாக 5 நாழிகைக்கு முன்னே நித்திரை நீங்கி எழுந்திருத்தல்

எழுந்தவுடன் விபூதி தரித்துச் சற்றுநேரம் செவ்வையாக உட்கார்ந்து, கடவுளை ஊன்றி நினைத்து எழுதல்.

அங்ஙனம் எழுந்து, சிறிதுங் தாமதியாமல் மௌனமாகச் சிறிது தூரம் நடந்து, எவ்விடத்தில் மலசலவுபாதி நேரிடுகிறதோ, அவ்விடத்தில் அப்பொழுதே ஒன்றுஞ் சேஷ்டையில்லாமல் விரைவில்லாமல் இருந்து அறவிடுதல்

பொற்றலைக்கையாந்தகரை, கரிசலாங்கண்ணி - இவை களில் ஒன்றுகொண்டு உள்ளே சிறிது சாரம் போகவும் கபநீர் பித்தநீர் வெளியாகவும் தந்தகத்தி செய்தல்.

காலையில் உண்ணாமல் சுமார் பதினைந்து நாழிகைக் கழித்து உண்ணுதல், காலையில் சூரியோதமானவுடன் தூதுளை பொன்னாங்கண்ணி, வில்வம், சீந்தில், பொற்றலைக்கையாந்தகரை, புளியாரை, வல்லாரை, நன்னாரி, கடுக்காய், மிளகு, அறுகம்பேர் இவைகளில் யாதாயினும் ஒன்றைப் பசும்பாலில் சுத்திசெய்து சூரணமாக்கிக் கொண்டு சர்க்கரையிற் கலந்தாவது அல்லது சூரணமாகவது பசும்பாலில் அனுபானித்தாவது சிறிது சிறிதாக உண்ணுதல்.

பசிப்பில் பச்சரிச்சதாம், பசும்பால், பசுநெய், முருங்கை, கத்தரி, முள்ளி, தூதுளை முதலிய இளங்காய், பொன்னாங்கண்ணை, தூதுளை முதலிய இளங்கீரை இவைகளில் மிளகு ஒரு பங்கு, சீரகம் காலே அரைக்காற்பங்கு வெந்தயம் காற்பங்கு புளிவீசம் பங்கு, உப்பு வீசம் பங்கு, மிளகாய் வீசம் பங்கு சேர்க்கப்பட்ட கறியமுது குழம்பு ரசம் முதலானவைகளைக் கொண்டு பெருங்காயம் வெங்காயம் வெள்ளைப் பூண்டு முதலானவைகளைத் தள்ளிப் பசித்தல்

மத்தியான போஜனம் செய்கிறபொழுது, அடிக்கடி தாகநீர் குடியாமல், போஜனஞ் செய்தபின்பு ஒரு தரமாக இளஞ்சூடுள்ள வெந்நீரைக் கிரமமாகத் தாகத்துக்குக் கொண்டு , குளிர்ந்த ஜலம் சிறிதுங் கொள்ளாது தள்ளுதல்.

படுத்து விழிக்கிற பரியந்தம் இடக்கை கீழிருக்கச் செய்தல்

உபதேசக் குறிய்புகள்

அகம் அகப்புறம், புறம், புறப்புறம் என்கின்ற நாலிடத்திலும் கடவுட் பிரகாச முள்ளது. அதனில் காரியத்தாலுள்ள விபரம்: பிண்டத்தில் அகம் ஆன்மா, ஒரு பொருளினது உண்மையை அறிதல் ஆன்மா அறிவு . பிண்டத்தில் அகப்புறம் ஜீவன், ஒரு வஸ்துவின் பிரயோஜனத்தை யறிந்த அறிவே ஜீவ அறிவு. பிண்டத்தில் புறம் கரணம், ஒரு வஸ்துவின் நாமரூபத்தையும் குண

குற்றங்களுக்கும் விசாரித்தறிதல் கரணமாகிய மன அறிவு. பிண்டத்தில் புறப்புறம் கண் முதலிய இந்திரியங்கள், ஒரு பொருளினது நாம ரூப குணகுற்றங்களை விசாரியாமல் அந்தப் பொருளைக் காணுதல் இந்திரியக்காட்சி, ஆன்மாக்காட்சியுமுண்டு. இதுபோலவே கரணக்காட்சி, ஜீவக்காட்சி, . இதுபோல், அண்டத்தில் புறம் சந்திரன், அண்டத்தில் புறப்புறம் நக்சத்திரங்கள், ஆகவே பிண்டத்தில் நாலிடம் அண்டத்தில் நாலிடம் :- ஆக எட்டித்திலும் கடவுட் பிரகாசம் காரியத்தாலுள்ளது. காரணத்தாலுள்ள இடம் :- பிண்டத்தில் புருஷமத்தி, அண்டத்தில் பரமாகாசம். காரியகாரணமாயுள்ள இடம் நான்கு:- பிண்டத்தில் விந்து, நாதம். அண்டத்தில் மின்னல், இடி. சர்வ யோனியிடத்தும், விந்து விளக்கமாகிய மின்னலிடத்தும், நாதவிளக்கமாகிய இடியிடத்தும், அதல்லாது பாரொடு விண்ணாய்ப் பரந்ததோர் ஜோதி என்றும் ஜோதியுள் ஜோதியுள் ஜோதியாய்.... மேற் குறித்த அகமாகிய ஆன்மப் பிரகாசமே ஞானசபை.

முக்கிய இடங்களாகிய பிண்டத்தில் நாலும் அண்டத்தில் ஐந்தும் ஆகிய 9 இடத்திலும் கடவுள் விளக்கம் விசேஷமுள்ளது.

எக்காலத்திலும் புருஷமத்தியின்கண்ணே நம்முடைய கரணத்தைச் செலுத்தவேண்டும். மேற்குறித்த காலங்கள் சூரியஉதயம் உச்சிப்போது, சாயரகைஷ, மாலை, யாமம், வைகறை - ஆகிய காலங்களில் எல்லாம் வல்ல தலைவனை வணங்குதல் வேண்டும்.

ஞானசபையும் நடராஜரும்

ஒரு பொருளினது நாம ரூப குண குற்றங்களை விசாரியாமல் அந்தப் பொருளைக் காணுதல் இந்திரியக் காட்சி, இந்திரிய அறிவு. அதன் நாம ரூபத்தையும் குண குற்றங்களையும் விசாரித்தறிதல் மன அறிவு. அதன் பிரயோஜனத்தை யறிதல் ஜீவ அறிவு. அந்தப் பொருளினது உண்மையை அறிதல் ஆன்ம அறிவு. ஞானசபை

யென்பது ஆன்மப்பிரகாசம். அந்தப் பிரகாசத்திற்குள் எரிக்கும் பிரகாசம் கடவுள். அந்த உள்னொளியின் அசைவே நடனம். இவற்றைத்தான் சித்தசபை அல்லது ஞானசபை என்றும், நடராஜர் என்றும் நடனம் என்றும் சொல்லுகிறது.

சூரியன்

ஏமம் கனகம் என்பன சூரியனைக் குறிக்கின்றன. சூரியனிடத்தில் பொன்னிருக்கின்றது.

பிண்ட ஒளியும் அண்ட ஒளியும்

பிண்ட ஒளி அண்ட ஒளி

ஆன்ம ஒளி அக்கினி ஒளி

ஜீவஒளி சூரிய ஒளி

மன ஒளி சந்திர ஒளி

கண்ணொளி நட்சத்திர ஒளி வரவேண்டும்

அமுதக்காற்று இவ்வண்டத்தில் இரவில் அருணோதயத் தொடங்கி உதயபரியந்தம் வியாபகமாய் இருக்கின்றது. அக்காலத்தில் ஜீவர்கள் நன்முயற்சியிலிருப்பது விசேஷநலம். தேகாதி பிண்டத்தில் மேற்படி அமுதக்காற்று வியாப்பியமாயிருக்கும். ஒரு கால் ஒருகண நேரம் அந்தக் காற்று வியாகமாயிருக்குங்கால், ஜீவர்களுக்கு இது வரையில் தாங்களறியாததான கடவுள் விளக்கம் உண்டாகும்; மேற்படி காற்று வியாபகம் ஏகதேசமு மில்லாவிடில் ஜீவர்களுக்கு இது வரையில் தாங்களறியாததான கடவுள் விளக்கம் உண்டாகும். மேற்படி காற்று வியாபகம் ஏகதேசமு மில்லாவிடில் ஜீவர்கள் விஷக்காற்றினால் சதா வியாபகமடைதலில், இந்தச் சொற்ப ஜீவிப்பும் விருத்திக்கு வரமாட்டாது. அமுதக்காற்று வியாப்பியமன்றி வியாபகமாயிருக்குங் காலத்தில் ஜீவர்களுக்கு அறிவுவிளக்கம், மனநெகிழ்ச்சி, இந்திரிய அடக்கம், ஈசுரபத்தி முதலியவும் விளங்கும். அக்காலத்தை அமுதக்காற்றின் வியாபக காலமென்று அறியவேண்டும். இதனின்றி இருண் மயமாய் முன்பின் தோன்றாது

அறிவின்றி யிருக்குங்காலம் விஷக்காற்று
வியாபகமாயிருங்காலமென் றறியி வேண்டும்.

அண்டத்தில் சந்திராதித்த கிரஹண தோஷம் யாதெனில் :பிண்டபுருஷனுக்குப் புறமாகிய கரணமென்றும் சந்திரனாகிய தோற்றும் அறிவு. இரும்பில் துரிக ஏறுவதுபோல், விஷயவாசனையி லழுந்தி ஏகதேசப் பிரகாச விளக்கமுடையதுதான் சந்திரகிரஹணம். இஃதறியாமை, சூரிய கிரஹணமென்பது; அகப்புறமாகிய ஜ்வனென்னும் சூரியனாகிய தோற்றுவிக்கும் அறிவு, செம்பிற் களிம்பேறுவது போல், விஷய வாசனைமயமாய் யாதுந் தோன்றாது அறிவின்றி நிற்குங் காலம் சூரியகிரஹணம். இஃது மாயாசிருட்டிக்கு இயற்கையானாலும் , இரும்பையும் தாமிரத்தையும் பரிசனாதி வேதிகளால் ரவுப்பியாதி ஏமங்கள் செய்வதுபோல், நன்முயற்சியாகிய ஜீவகாருண்ய மயமாய்ப் பரிச்சியஞ் செய்தால் மேற்படி துரிக நீங்கும். மேலும் ஆசாரியர் அனுக்கிரகத்தாலும் நீங்கும். இது பிண்டாண்ட கிரஹண சித்தாந்தம்

சூரியனுக்குக் கலை 16 மேற்படி கலை 16ல் சந்திரனுக்குக் கலை 4 போக இருப்பு கலை 12 சூரியன் காரியவுருவன். சந்திரனுக்குக் கலை 16. மேற்படி கலை 16ல் தாரகைகளுக்குக் கலை 16. சந்திரன் காரியகாரண உருவன். சகலன் சூரியன், கேவலன், சந்திரன் அனுபவத்தில் இடம் வலம் போல மாறும்பிரமத்துவம் சூரியனிடதிலும், விஷ்ணுத்துவம் சந்திரனிடத்திலும் உள்ளன. அக்கினிக்கு கலை 64. இப்போது எட்டுக் கலையோடு காரண உருவனாய் மற்றைக் கலைகளை உள்ளடக்கி நீருறு தீப்போல் எங்குமுடையவன். ஆகக் கலை 96. மேற்படி 96 கலையே 96 தத்துவமாய்ப் பிண்ட வடிவாயிற்று.

அக்கினிக்கலை 64ன் குணங்கள் சைவத்தில் 64 திருவிளையாடல்கள் ஆகவும், உண்மை அடியார்கள் 63 அதீதம் ஒன்று ஆகவும் வழங்குகின்றன. சந்திரகலை 12மே வைஷ்ணவ பரத்தில் துவாதச ஆழ்வார்களாக வழங்குகின்றன. மற்ற 20 கலையும்

கௌமாரம், பாசுபதம், மஹாவிரதம், சாத்தேயம், காணாபத்தியம், கபாலம், செளரம்த, மகம்மதீயம், பௌத்தம், கிறிஸ்துவம் முதலிய சமயங்களில் வழங்குகின்றன. இவற்றின் அனுபவங்களைக் குகு முகத்தில் அறிக

மேற்குறித்த சோம சூரியர்கள் ஒன்றுபடுவது அமாவாசை. ஒன்றுபட்ட சோமான் ஒவ்வொரு கலையாகச் சூரியனிடத்திலிருந்து விடுபட்டு மேலேறிப் பகிரண்டத்தில் செல்லும்போது 16 கலையும் பூர்த்தியாய் பிரகாசிப்பது பௌர்ணமி. பகிரண்டத்திலிருந்து பிரமாண்டத்திற்கு வியாபகும்போது, சூரிய உஷ்ணம் சோம கலையை ஒவ்வென்றாகக் கிரகிக்க ஒரு கலையோடு பானுவுடன் சேர்தல் அமாவாசை. மேற்படி சோமகலையைப் பானு கிரகிக்காவிட்டால் இவ்வுலகம் ஜீவிக்காது. சூரியன் பிரமாண்ட பகிரண்ட வியாபகி, சந்திரன் பகிரண்ட பிரமாண்ட வியாபகி, சூரிய வியாபகம் தோன்றாது. சந்திர வியாபகம் தோன்றும்.

மூவகையான ஆன்மாக்களுக்கு - அருட்சத்தியின் சமூகத்தில் தோன்றிய இச்சை ஞானங் கிரியை யென்னும் பேதத்தால் ஆன்மாக்களுக்குத் தேகம் மூன்றுள. யாவையெனில்: க்ரம தேகம், பிரணவதேகம், ஞானதேகம் என மூன்று விதம். அப்படி மூன்று தேகம் உண்டானவற்குக் காரணம்: பூத ஆகாயத்தி லுண்டான வாயு பேதத்தினால் சோமசூரியாக்கினி யென மூன்று வகை நிற்பன போலுணர்க. அந்த ஆகாயத்தை விரிக்கில் அனந்த பேதமாம். வாயுவின் பேதம் அது போலனந்தம். ஒருவாறு அறுபத்து நான்குகோடி பேதம். இவற்றில் அமுதபாகம், விஷபாகம், பூதபாகம், உஷ்ணபாகம் எனப் பலபேதப்படும்.

அனுபக்ஷ அபக்குவ சிருஷ்டி ஒஷதிகளாலும் பௌதிகங்களாலும் ஆகார மூலமாய் ஸ்திரீ புருஷ சம்பந்தத்தோடு உண்டாக்குவது. மேற்படி பக்குவ சிருஷ்டியாவது புருஷன் ஸ்திரீயைப் பார்ப்பதுபோல் தன் அஸ்தத்தால் ஸ்திரீயைத் தடவி ஊன்றி நோக்கிப் புருஷனோடு தேக சம்பந்தஞ் செய்வித்து உண்டாக்குவது./

பரமாணுபக்ஷ அபக்குவ சிருஷ்டி தேகத்தைக் கரத்தால் பரிசித்து ஊன்றிப் பார்த்த உடனே புணர்ச்சியின்றிக் கருத்தரித்தல் சம்புபக்ஷம் வாக்கினால் சொன்னவுடன் கருத்தரித்தல். பிரகிருதி பக்ஷத்தார் சங்கற்பித்த மூன்றேழுக்கால் நாழிகைக்குள் பிண்டம் கீழ்த்தோன்றுதல். விபுபக்ஷ சிருஷ்டி பார்த்தவுடன் திரண முதலானவற்றையும் நரணாகச் செய்வித்து அநேக விசித்திரங்கள் உண்டுபண்ணுவது. மேற்படி சிருஷ்டிகள் பல; வேதமாகங்களிலேயும் பலபட விரிந்தன.

சிருஷ்டிவகை

சிருஷ்டிவகை 5 : அணுபக்ஷம், பரமாணுபக்ஷம், சம்புபக்ஷம், விபுபக்ஷம், பிரகிருதிபக்ஷம். இவற்றில் சம்பு விபு தவிர மற்றவைகளுக்கு பக்குவம் அபக்குவம் உண்டு. அணுபக்ஷத்தில் அபக்குவ சிருஷ்டியாவது ஓஷதிகளையும் பவுதிகங்களையும் உள்ளுக்குக் கொடுத்து, ஸ்திரீ புருஷ சம்பந்தத்தோடு பிரஜோத்பத்தி செய்வது; பக்குவ சிருஷ்டி புருஷன் ஸ்திரீயைப் பார்ப்பதுபோல் அஸ்தத்தால் தடவி ஊன்றிப் பார்த்து, தேக சம்பந்தம் செய்து ஸந்தானத்தை உண்டாக்குவது. பரமாணுபக்ஷ அபக்குவ சிருஷ்டியாவது புருஷன் தேகத்தை தடவிப் பார்த்த உடனே கருத்தரித்தல்; பரமாணுபக்ஷ பக்குவ சிருஷ்டியாவது கண்ணால் பார்த்தவுடன் கருத்தரித்தல். சம்புபக்ஷ அபக்குவ சிருஷ்டி யாவாக்கினால் சொன்னவுடன் கருத்தரித்தல். சம்புபக்ஷ பக்குவ சிருஷ்டியாவது சங்கற்பித் மூன்றே முக்கால் நாழிகைக்குள் கருத்தரித்துக்கீழே பிண்டம் வெளிப்படல். விபுபக்ஷாவது பார்த்தவுடன் திருண முதலானவற்றை மனுஷியாகச் செய்து, அதில் அநேக விசித்திரங்கள் செய்தல்.

ஆணவம், மாயை, கன்மம் என மலம் மூன்று. இதில் பக்குவம் 3. அபக்குவம் 3 ஆக 6 இவை ஒவ்வொன்றும் மும்மூன்றாக விரிதலின் 18ஆம். இந்தக் கன்ம பேதத்தால் அருடசத்தியின் சமூகத்தில் எழுவகைத் தோற்றமுண்டானது. மேற்படி கன்ம மலத்தால் சிருட்டி

உண்டாகும் விவரம் ஒருவாறு:- பக்குவ ஆணவம், பக்குவமாயை - இவ்விரண்டினாலும் விஞ்ஞானகலாபேதம், அபக்குவமாயை, அபக்குவகன்மம், அபக்குவ ஆணவம், அபக்குவகன்ம மாயை - இவை கூடியது தாவர உயிர்கள். இதை விரிக்கில் பெருகும்.

கரு உற்பத்தி

கருத்தோன்றும் சுக்கில நியாயம் யாதெனில்: சுக்கிலம் இரண்டரை வராக்கனெடை யளவாயிருக்கும். அதில் விபாகமாகிய சத்தி 1: சாதரணமென்னும் பூதமாகிய அறிவு 1: அசாதாரண அமுதமாகிய விந்து அரை - ஆக இரண்டரை. இது போல் பெண்பாலிடத்தும் சுரோணிதமுள்ளது. மேற்கண்ட சுக்கில சுரோணித மிரண்டினும் கடவுள் ஆவியுள்ளது. கோசத்தின் முன் விஷம், அதை அடுத்து பூதம், அதற்கு மேல் அமுதம் உண்டு. இவ்வாறு பெண்பாலிடத்து முண்டு. முன்னுற்ற விஷபாகம் புணர்ச்சிக் காலையில் வெளிப்பட்டால் தேகநஷ்டம். பூதம் வெளிப்பட்டால் வியாதி. அமுதம் வெளிப்பட்டால் சந்ததி விருத்தி. கடவுளருளால் காலச்சக்கரம்போல் ஏகதேசத்தில் கோசஉபஸ்தங்களின் அமுதபாக நாடியை முன்னே தள்ளி, விஷ பூதங்களைப் பின்னே சேர்த்துக் கருத்தரிக்கச் செய்விப்பார். இந்த நியாயத்தால் இடைவிடாது புணருகிறவர்களுக்குக் கர்ப்பமில்லை. மேலும், விந்து வளம், இடவளம், கிருமி, மோக விசேடம் - இவற்றாலுங் கர்ப்பமில்லை.

சுக்கிலம் உண்டாவதற்குக் காரணம்: தினம் ஆகாரங்கொண்டால் அவ்வாகாரம் மார்பிடத்தில் ஓர் தட்டில் நிற்கும். அந்தத் தட்டின் மேல் கடவுள் கடவுளி என் றிரண்டாகி யிருக்கிறது. உண்ட அன்னத்தை இரண்டரை நாழிகையில் - அந்த அன்னத்திலுள்ள அமுதைப் பிரித்து, ஊட்ட வேண்டிய தத்துவத்திற்கு ஊட்டுகின்றது. மறுபடியும் ஐந்து நாழிகைக்குள் மேற்படி அன்னத்தினது மத்தியதரமாகிய நெகிழ்ச்சியைக் குறித்துச் சுக்கிலமாக்கி, இரண்டரை வாரகனெடையில் கோசநுனியில் ஒன்றும் நாபியில் ஒன்றும் பிரமரந்திரத்தில் அரையுந் சேர்த்து, மற்றவைகளைக்

கொண்டு அங்கங்கு விளக்கத்தை யுண்டு பண்ணி ஈளை குரும்பை நகத்துரசு தொப்புளழுக்கு கண்பீளை முதலான அழுக்கை வெளிப்படுத்துகின்றது. மேற்படி அன்னத்தை ஏழரை நாழிகைக்குள் - அதிலுள்ள திரவாம்சத்தைப் பிரித்து, உதிரமாக்கி யூட்டுகின்றது. ஏழரைக்குமேல் மேற்படி சக்கையை மலபாகத்தில் தள்ளி விடுகின்றது. இதுபோல் எந்த வஸ்துக்களையும் பிரிக்கின்றது. ஆதலால், ஆகாரங்கொண்ட ஏழரை நாழிகைக்கு மேல் ஆகாரங் கொள்ள வேண்டும்.

சுக்கில வகை

சுக்கிலம் 3 வகை. அது 21/2 வாரகனெடை யிருக்கும். விஷம் 1, சாதாரண பாகம் 1, அமுதபாகம் 1/2, ஆக பாகம் 21/2 இதுபோலவே ஸ்திரீகளுக்குச் சுரோணித மிருக்கும். சுக்கில சுரோணிதத்தின் மேல் கடவுள் ஆவியருவா யிருப்பர். தேகசம்பந்த காலத்தில் விஷபாகம் வெளிப்பட்டால் தேக நஷ்டம், சாதாரணபாகம் வெளிப்பட்டால் வியாதி. அமுதபாகம் வெளிப்பட்டால் சந்தான விருத்தி, இந்த நியாயத்தால் சதா தேகசம்பந்தம் செய்தாலும் சந்தான விருத்தி ஏகதேசம்.

புணர்ச்சிக் காலத்தில் வலது புறம் சாய்வாகப் புணர்ந்தால் ஆணும், இடது புறம் சாய்வாகப் புணர்ந்தால் பெண் குழந்தையும் பிறக்கும்.

தேக சத்து

ஆண் பிள்ளையின் தேகத்தில் 3 இடங்களில் சத்துண்டு. அவை, 1. மண்டையின் மூளை, 2. கொப்பூழ், 3. இலிங்கத்தின் கீழ்புறம் ஆம். பெண் பிள்ளைக்குத் தேகத்தில் சத்து 4 இடங்களில் உண்டு. அவை 1. மண்டையின் மூளை. 2. ஸ்தனங்களின் கீழ். 3. கொப்பூழ். 4. குய்யம். தேகத்தைத் திறந்து வைத்திருத்தல் ஆகாது; சத்துக் காய்ந்துபோம்.

பிண்ட இலக்கணம்

தலை அண்டம், மார்பு முதலானவை பிண்டம், அண்டத்தில் பிண்டம், புருவமத்தி, அண்டத்திலண்டம் பிரமரந்திரம். இதில் சோம சூரியாக்கினி பிரம விஷ்ணுக்கள் இருக்குமிடம்: நேத்திரம், புருவமத்தி, அண்ணா, பிரமந்திரம், இதில் பிரகாசமாயும் அறிவாயும் பிராணவாயுவாயும்... இருக்கின்றது. பிண்டத்தில் பிண்டம் இடுப்புக்குக் கீழ் பாதபரியந்தம். பிண்டத்திலண்டம் பீசம். பிண்டம் வயிறு ... மேற்படி பிண்ட ஸ்தானத்தில் கர்த்தாக்களுக்கு மிடம் கோசம், தொப்புள், மார்பு, இவர்கள் வண்ணம், நாடி, உஷ்ணம், காற்று, குறி முதலிய பேதங்களாம். ஆதலால், பிரம விஷ்ணு ருத்திர பேதங்கள் அனந்த கோடி, அண்டத்தைப் பார்க்கிலும் பிண்டம் விசாலமுள்ளது. இது போலவே பிரமாண்ட நியாயம்.

இந்தத் தேகத்தில் ஜீவன் இருக்கின்ற ஸ்தானம்⁵. அதில் முக்கிய ஸ்தானம்² அவை யாவை 2 கண்டம், சிரம். சிரத்திலுள்ளது பரமாத்மா என்னும் சாமானிய ஜீவன்: இது இறக்காது. கண்டத்திலுள்ளது ஜீவாத்மா என்னும் விசேஷ ஜீவன் இது இறந்து விடும். மேற்படி தேகத்தில் பிரமபேதம் கீழும் மேலுமிருப்பதால் நாமடைய வேண்டிய பதஸ்தானங்கள் எவை என்றால்; அவை கண்டமுதல் உச்சி வரையில் அடங்கியிருக்கின்றன. மேற்படி பதங்களாவன சொர்க்க பூர்வமாக சதாசிவ மீறாக வுள்ளன. இதற்கு மேல் நாதாதி சுத்த மீறாக வுள்ளன. கைலாசாதி பதங்கள் உந்திக்கு மேல் கண்ட மீறாகவுள்ளன. கைலாசபதி இது சாதாரணபாகம். நரக இடமாவன உந்தி முதல் குத பரியந்தம். கர்ம ஸ்தானம் குத முதல் பாத மீறாக வுள்ளது. இவைகளில் பிரமாதிப் பிரகாசமுள்ளது. அனுபவிப்பது கண்டத்தில் இந்தத் தேகத்தில் எமனிருக்குமிடம் குதமாகிய நரகஸ்தானத்துக்கு இடது பாகம். மேற்படி தேகத்தில் ஆன்மா தனித்திருக்கும்; ஜீவன் மன முதலிய அந்தக் கரணக் கூட்டத்தின் மத்தியிலிருக்கும்.

பிண்டத்தில் பூர்வமென்பது தலை, உத்தரமென்பது கால். பூர்வமென்பது பூர்வசம்பந்தத்தால் வந்த பெயர். பூர்வஞான மென்பது நெற்றிக் கண்ணால் பார்த்தல். பிண்டத்திற்குக் கிழக்கு முகம், மேற்கு கால், வடக்கு வலதுகை, தெற்கு இடதுகை; கொடிமரம் தொப்புளடி, மேற்படி மரத்தின் அளவு உண்ணாக்க, கொடி புருவ மத்திக்குள் எரிருக்கும் வபை, பலிபீடம் தொப்புள், நந்தி என்பது பசு ஆணவமலம். மூலாதாரத்தினது உள்ளங்கமே சிவலிங்கம். வாய் வாசல், புருவ மத்தி சபை, அறிவே பதி; ஆதி கால், அநாதி தலை; கீழ் தலை, மேல் கால் ஆதலால் பூர்வம், பூர்வ பூர்வம், உத்தரம், உத்தரோத்தரம் என நான்கு. இதில் பூர்வமென்பது புறப்புறமாகிய நகூத்திரம் போன்ற இந்திரியக் காகட்சி.

ஜீவஸ்தானம்

ஜீனிருக்கின்ற ஸ்தானம் 5-ல் முக்கிய ஸ்தானம் 2. அவை சிரசு, சண்டம், சிரத்திலிருக்கிற ஜீவன் இறக்கிறதில்லை, கண்டத்திலிருக்கிற ஜீவன் இறக்கும்.

சுவர்க்க நரகம்

மனித தேகமே சுவர்க்கம் நரகம் இருக்கிற இடம். பிரமபதம் விட்டுணுபதம் ருத்திரபதம் மகேசுரபதம் சதாசிவபத முதலிய பதங்களின் இடம் இந்த மனிததேகத்தில் கண்டம் முதல் உச்சி வரையில். இந்தப் பதங்களுக்குச் சுவர்க்கம் என்று பெயர். நரகம் நரகாதிகளுக்கிடம் உந்தி முதல் குத பரியந்தம். இயமனிருக்குமிடம் குதத்திற்கு இடது பாகம்.

ஆன்மாவும் ஜீவனும்

ஆன்மா தனித்தே யிருக்கும். ஜீவன் மன முதலாகிய அந்தக் கரணம் கூட்டத்தின் மத்தியிலிருக்கும்.

பெருங்கோயில்

கிழக்கு முகம், மேற்கு கால், வடக்கு வலதுகை, தெற்கு இடது கை, கொடிமரம் தொப்புள், கொடி மரத்தின் அளவு உள்நாக்கு, பலி பீடம் வயிற்றின் மேடு, நந்தி ஆணவம் முதலிய மலங்கள் உள்ள பசு, சிவலிங்கமே மூலாதாரத்தின் உள்ளங்கம்.

பிண்டானுபவ இலக்கணம்

மனித தேகத்தில் கோசத்திற்கு இரண்டரை அங்குலத்திற்குமேல் நாற்சதுரமான ஒரு பையுண்டு. அதில் 16 வயதளவும் உண்டாகும் இந்திரியம் ஜலமாகச் சேருகின்றது. அதைத்தான் மானசதடாகமென்று சொல்லுகின்றது. 16-க்குமேல் சேரும் இந்திரியம் உறைந்த அந்த ஜலத்திற்கு மத்தியில் சேருகிறது. அப்படியாகச் சேர்ந்து கொண்டு வரும் இந்திரியம் பொன்வண்ணமாக இருக்கும். அது தாமரைப்பூ வென்று சொல்லப்படும். அதன் மத்தியில் ஒரு ஆவி சாதாரண காற்றுக்கு நூற்றிலொரு பங்காக வெகு நேர்மையாக இருக்கும். அதன் வண்ணம் பொன்மயமாயிருக்கும். அதற்கு அதிஷ்டான தெய்வம் பிரமனென்று சொல்லப்படும். அந்த ஆவி உண்டாகுங் காலம் அவருக்குச் சகலகாலம் என்றும் அடங்குங் காலம் கேவகாலம் என்றும் சொல்லப்படும் அந்த ஆவி உண்டாகுங் காலத்தில் செயற்கையானால் கருத்தரிக்கும். அது சிருட்டியென்று சொல்லப்படும்.

மாயும் மூன்று உள்ளன. அவற்றைச் சீதேவி, பூதேவி, நீளாதேவி யெனச் சொல்லுகின்றது. மத்தியில் ஒரு சத்தியிருப்பதால் விஷ்ணு மார்பில் லக்ஷ்மியை வைத்தாரென்பது.

இந்த அக்கினிப் பையில் குண்டலி வட்ட நரம்பு ஒன்று உண்டு. அதில் மூன்றாகப் பிரியும் கிளையுண்டு. அது மூல முதல் பிரமரந்திரம் வரையில் இடம் வலம் நடுவென்று கத்தரிமாறலாய்ப் பிராணாபானனுக்கு இடங்கொடுத்து ஊடுருவி நிற்கும். இந் நரம்புகளுக்குச் சோம சூரி யாக்கினி யென்று பெயர்.

மனித தேகத்தில் கடவுள் காரியப்படுவது

இந்த மனிததேகத்தில் புருவ முதலாகிய இடங்களில் உரோமம் தோன்றி நெற்றி முதலாகிய இடங்களில் உரோமம் தோன்றா திருப்பதற்கு நியாயம் யாதெனில்; இத்தேகம் பாதாதி பிரமரந்திர பரியந்தம் வாயுவாலாகிய தேகம். மேற்படி வாயுவினுடைய பிருதிவி காரியமே தேக வடிவம். ஆதலால், வாயுவின் வர்ணம் செம்மை, கருமை நிற உரோமம் பிருதிவியின் கூறு. தேகத்தில் பிருதிவு வாயு இரண்டும் முக்கிய காரணமானதால், செம்மையும் கருமையுமாகிய உரோமம் உண்டாயிற்று. இத்தேகத்தில் 27 இடங்களில் வாயுவில் பிருதிவி தங்கும். அவசியம் மேற்படி இடங்களில் ஆண்பாலுக்கு உரோமம் தோன்றும். மேற்படி இடங்கள் எவை எனில்:- 1. புருவம் 2. கண்கீழ் இமை3. மேலிமை 4. நாசிக்கு உட்புறம் 5. மீசை 6. மோவாய் கன்னம் 7. காதுக்குட்புறம் 8. இருதயம் 9. கைம்மூலம் 10. உந்தியின் மேல்ரேகை 11. அடி வயிறு 12. லிங்கத்தடி 13. புட்டத்தின் கீழ்ப்புறம் 14. தொடை 15. முழந்தாள் 16. பாதத்தின் மேலிடம் ஒன்று, மேற்படி விரலின் மேலிடம் பலவும் 1. முதுகு 2. விலாப்புறம். 2. முழங்கைக்குங் கீழ் 2. கைவிரலின் மேற்புறம் 1. ஆக 27. இவை அல்லது மற்ற இடங்களில் தோன்றுவது தத்தவக் கெடுதி. தத்துவங்களின் உட்புற மலங்களே வாயுவின் பிருதிவி. ஆதலால், மேற்குறித்த இடங்களில் அக்கினியின் காரிய மில்லாதினால் உரோமம் உண்டாகின்றது. அக்கினி காரியப்பட்ட இடங்களில் தோன்றியும் தோன்றாமல் அருகியிருக்கின்றது.

விந்துஸ்தானம் என்றும், அறிவிடம் என்றும், லலாடம் என்றும், முச்சுடரிடம் என்றும், முச்சந்திமூலம் என்றும், நெற்றிக்கண் என்றும் மஹாமேரு என்றும் புருவமத்தி என்றும் சித்சபா அங்கம் எ ன் று பெயர். ஆதலால் விந்து என்பதே ஆன்மா. விந்துவின் பீடம் அக்கினி. இந்த இரண்டினது காரியமே பிரகாசமாகிய அறிவின் விளக்கம் ஆதலால், உரோமம் அருகியிருக்கின்றது. பூர்வத்தில் விந்துவும், உத்தரத்தில் நாதமும் இருக்கின்றன. விந்து ஆன்மா நாதம்

பரமான்மா. நாதத்தோடு விந்து சேர்வதால், விந்து சத்தியும், நாதம் சிவமும் ஆகின்றன. விந்துவுக்கு உத்தரநியாயம் பூர்வநியாயமாவது எல்லாத்தத்துவங்களுக்கும் புறத்தும் அகத்தும் மற்றும் விளங்கி, தத்துவங்களைத் தன் வசப்படுத்தியும் தொழில்களைச் செய்வித்தும் தனித்து நின்றும் தன்னோடு தத்துவங்களைச் சேர்க்கின்ற படியால், விந்து சக்தனாயும் தத்துவங்கள் சக்தியாயும் இருக்கும். மேலும் ஆன்மாவுக்குச் சகல விளக்கமாகிய சாக்கிர ஸ்தானம் லலாடம். ஆதலால், விசேடம் சிறந்தது லலாடத்தில் மூக்குநுனியாகிய புருவமத்தி. இதற்கு அனுபவ சித்திகள் திரயோதசாந்தம் வரையிலுமுண்டு.

திரயோதசாந்தமாவது யாதெனில்: ஜீவ சாக்கிரம், ஜீவ சொப்பனம், ஜீ சுழுத்தி ஆக 3. நிர்மலாசாக்கிரம், மேற்படி சொப்பனம், மேற்படி சுழுத்தி ஆக 3. பரசாக்கிரம், மேற்படி சொப்பனம், மேற்படி சுழுத்தி ஆக 3. குரு சாக்கிரம், குரு சொப்பனம், குருசுழுத்தி., குருதுரியம் குருதுரியாதீதம் ஆக 5. ஆக மொத்தம் 14. இதற்கு மேலுள்ள சுத்தசிவசாக்கிரம், மேற்படி சொப்பனம், மேற்படி, சுழுத்தி, மேற்படி துரியம், துரியாதீதம் இவை சேருங்கால் ஜீவசாக்கிராதி நீக்கப்படும். இவ்வளவனுபவமும் பூர்வத்திலுள்ள அனுபவிகளால் குறிக்கப்பட்ட நிலைகளில் இல்லை. ஒருவாறு குருதுரிய பரியந்தம் வேதாகமங்களாலும் தத்துவராயர் முதலிய மகான்களனுபவத்தாலும் குறிக்கப்படும். அதற்கு மேற்பட்ட அனுபவம் சுத்த சன்மார்க்க சாத்தியம்.

மேலும் பெண்களுக்கு உரோமம் தோன்றாதிருப்பதற்குக் காரணம் ஆணிடத்தில் 3-ம் பெண்ணிடத்தில் 4-ம் ஆக இருப்பதால், மேற்படி பெண்களுக்குத் தலை, புருவம் இமைக்கீழ் மேல், மூக்கினுட்புறம் கைம்மூலம், லிங்கத்தடி - இவைகள் தவிர மற்ற இடங்களில் உரோமம் தோன்றாது அருகியிருக்கும். உரோமம் விசேஷம் மற்ற இடங்களில் உண்டாவது தத்தவக் கெடுதி. மேலும் உரோமம் தோன்றாதிருக்கிற இடங்களெல்லாம் விந்துவாகிய

பிரகாசம் ஜாஸ்தியா யிருக்கும். மேற்படி விந்துக்கள் மோவாய், மார்பு ஸ்தனத்தன் கீழ்ப்புறம் - இவைகளில் நிரம்பியிருக்கின்றன. அதனால் பெண்பாகம் உரோமம் இல்லை.

சமய மத ஏற்பாட்டில் மகான்கள் குழுக்குறி - அடையாளங்களாகப் பெயரிட்ட விக்கிரக பேதமாகிய சிலா, லோக, தாரு, தந்த, இஷ்டி முதலியவைகளில் கடவுள் காரியப்படுவது சரியை கிரி யாதி பேதம் எட்டில் சரியையில் சரியை கிரியையில் சரியை இவ்விரண்டையும் செய்கின்ற மந்தர்களினது நியாயம். மேலும் அதில் தோன்றி அனுக்கிரகிப்பதுஞ் சாலம். அருளுருவமான அறிவே உருவங்கொண்ட சிவத்தை அறிவாலே அறிவது உண்மை. மேலும் அனலுக்குச் சரியான கர்ப்பூரம், பஞ்சு, கரி, கட்டை முதலிய வஸ்துக்களில் அக்கினி சீக்கிரம் காரியப்படும். கதலி முதலிய வஸ்துக்களில் காரியப்படுவது தாமசம். அதுபோல், பக்குவான்மாக்களிடத்தில் கடவுளருள் வெளிப்பட்டால் சுத்தமாதிரி மூன்று தேகமும் அத்தருணமே வரும்.

பக்குவமில்லாதவர்களுக்கு அருள் செய்தால் வாழையினிடத்தில் அக்கினி காரியப்படுவது போலாம்.

சினமென்பது யாது? உள்வேக்காடு, புடநியாயம்போல். இது தேகத்தைச் சீக்கிரம் நஷ்டம் பண்ணும். வெகுளி யென்பது மீசை துடித்தல், கண் சிவத்தல், கை முதலிய உறுப்புகள் துடித்தல், வாய் குழறி மேல்விழுந்து கூவுதல் - இஃது ஆயுளை நஷ்டம் பண்ணும். ஆகையால், எவ்வகையிலும் கோபத்தின் பூர்வோத்தரமாகிய சினம் வெகுளி என்னும் கூற்றை ஒழித்தல் அவசியம்.

பெண் பிறவியும் பிந்து விளக்கமும்

ஆணிடத்தில் பிந்து விளக்கம் மூன்று பங்கும், பெண்ணிடத்தில் பிந்து விளக்கம் நான்கு பங்கும் இருப்பதால், பெண்களுக்குத் தலை, புருவம், இமைக்கீழ் மேல், மூக்கு உட்புறம்,

கைம்மூலம், லிங்கஸ்தா னம் - இவை 7 ஸ்தானங்கள் தவிர மற்ற இடங்களில் உரோமம் தோன்றாது அருகியிருக்கம். பெண்களுக்கு உரோமம் தோன்றாமல் இருக்கிற இடங்களெல்லாம் பிந்து விளக்கமாகிய பிரகாசம் ஜாஸ்தியாக இருக்கும். பெண்களுக்குப் பிந்து இருக்கிற ஸ்தானம் மூன்று: வாய், மாப்பு, ஸ்தனத்தின் கீழ், உரோமம். விசேஷம் தோன்றுவது தத்துவ ஆபாசம்.

கடவுள் காரியப்படுவது

கடவுள் ஆன்ம வியாபகமாகிய மனித தேகத்தில் காரியப்படுவது உத்தமாக இருக்க, சிலாவிக்கிர பூத தாரு முதலியவைகளில் வெளிப்படுத்திக் கொள்வது மந்த நியாயம். அதில் தோன்றி அனுக்கிரகிப்பதாகச் சொல்லுவது ஜாலம். காய்ந்த கட்டையினிடத்தில் அக்கினி அதி சீக்கிரம் பற்றுதல்தபோல். பக்குவர்களாகிய ஜீவர்களிடத்தில் கடவுள் அருள் வெளிப்பட்டால் சுத்தமாதி மூன்று தேகசித்தியும் அத்தருணமே வரும். பக்குவ மில்லாதவர்க்கு அருள் செய்தாலும், வாழையினிடத்தில் அக்கினி செல்வது போலவாம். ஆதலால், கடவுள் அருள் வெளிப்படுவதற்குமுன் அபக்குவர்கள் தங்கள் செயற்கையாகிய ராகத்துவேஷாதி அசுத்தங்களைப் போக்கிக் கொள்வது உத்தமம்.

கோபம்

சினம், வெகுளி யென்பவற்றின் பொருள்: சினம் உள்வேக்காடு, புட நியாயம் பேல். இது தேகத்தைச் சீக்கிரம் நஷ்டஞ் செய்யும். வெகுளி மீசை துடித்ததல், கண் சிவத்தல், கை கால் உடம்பு துடித்தல் முதலாகியவற்றை வெளிப்படையாகக் காட்டுதல். இதுவும் ஆயுளை நஷ்டம் செய்யும். ஆகையால் எந்த வகையிலுங் கோபங் கூடாது. அதை அவசியம் ஒழிக்க வேண்டியது.

சமய நூல்களின் உண்மை

பெரிய புராணத்தில் குறித்த 63 நாயன்மார்களும் மற்ற நாயன் மார்களும் தத்துவங்களே யொழிய வேறில்லை. அதை அதை

விசாரித்து அனுஷ்டித்தால் அது அது ஒவ்வொரு சித்தியைக் கொடுக்கும். இது போல சைவத்தில் சொல்லுகின்ற சௌராதி சண்டை பரியந்தமும் தத்துவமே யாம். சைவ புராணம் விஷ்ணு புராணம் முதலியாவற்றின் உண்மையும் தத்துவ விஷயங்கள். சூரபத்மன் யுத்தம் முதலிய யுத்தங்களும் தத்துவ விஷயங்களே. இதுபோல் மாணிக்க வாசக சுவாமிகள் முதலிய மகான்களின் சரித்திரமும் தத்துவசித்தியே. மேற்குறித்தவர்கள் பேரால் ஒவ்வொரு மஹான்கள் சாஸ்திரங்களையும் தேவாரம் திருவாசகங்கள் முதலியவைகளையும் அமைத்து, மேற்படி சித்திக்கு உரிய தத்துவ தத்துவிகளின் பெயரைக் கர்த்தாவாக்கி அந்தச் சித்தி முடிக்குங் காலம் தினம் கருவி முதலியவைகளை மேற்படி ஆலயங்களுக்கு விசேஷ காலமாக்கி, வழக்கத்தில் வருவித்தார்கள். மேற்குறித்த நாயன்மார் முதலியவர்களின் உண்மையனுபவ தாத்பரியமுடைய சித்திகள் முன்னும் பின்னும் இனியமுள. நாம் மேற்படி தத்துவங்களை அனுஷ்டித்தால் அவ்விதமாக ஆகக் கூடும். இது போலவே திருவிளையாடல் பாரத பாகவதங்களு மமைத்துக் கொள்க. ஒரு வாறு: (முடிந்த வரையில் அமைத்துக் கொள்க)

சமய நூல்களில் பிழை

சமயமத சாத்திரங்களில் அனேக இடத்தில் பிழைகளிருக்கின்றன. அதற்குக் காரணம் அவற்றை இயற்றியவர்கள் மாயையின் சம்பந்தத்தை அடைந்திருந்தவர்கள். ஆகையால் முன்னுக்குப் பின் மறைப்புண்டு தப்புகள் நேரிட்டிருக்கின்றன. மாயையை வென்ற சுத்த ஞானிகளுக்கல்லது மற்றவர்களுக்குப் பிழையற இயற்ற முடியாது. அந்தப் பிழைகள் சுத்த சன்மார்க்கம் விளங்குகின்ற காலத்தில் வெளிப்படும்.

ஆதியந்திகப் பிரளயம் - தத்தவ ஞானத்தால் யோகிக்கு உண்டாகும் ஒழுக்கம்.

கால சங்காரம்

எமனென்பது மயக்கத்தைத் தரத்தக்க வெகுளி சினம் முதலிய. இடது காலால் எமனை யுதைத்ததென்பது: இடது என்பது சந்திரகலை, காலென்பது பிராணவாயு; ஜனன மரணத்தை உண்டு பண்ணுவது சந்திர சூரியகதி. ஆதலால், அஞ்ஞான பாசத்தால் சினமாகிற கூற்றுவன் கட்ட, விவேகியென்னும் மார்க்கண்டன் ருத்திரனென்னும் ஆன்ம அறிவோடு கூடவே, ஷெ ருத்திரன் பிண்டநஷ்டஞ் செய்கின்ற இடகலையை மேலேற்றி. குணங்களாகிய குலத்தால் கூற்றையொழித்து, அருளாகிய சத்துவ மயமாய் நீடிக்கச் செய்வது - எம சம்சாரம்

இடது கால்

இடது காலால் இயமனை உதைத்தாரென்பது இடையாகிய சத்தி என்னும் அருளாகிய ஆன்ம இயற்கையால் தேகத்தை நீடித்துக் கொண்டது.

மனிதரும் தேவரும்

அறிவினது உயர்ச்சியினாலும் தாழ்ச்சியினாலும் தேவரென்றும் மனிதரென்றும் சொல்லப்பட்டதே தவிர வேறெ யெந்தக் காரண ததினாலும் அல்ல. ஆனால் தயை விசேஷ மிருக்க வேண்டியதென்பது அறிவு உயர்ச்சியி லடங்கி விட்டது. தேவர்களுக்கு 4 கையென்பது ஈகை பற்றிய தயை விசேஷத்தைக் குறித்துச் சொன்னதே தவிர வேறல்ல. ஆகையால் தயவே வடிவமாக இருக்கிறவர்களே புண்ணிய தேகிகள். அவர்களே தேவர்களுமாவார்.

அடிமுடி தேடல்

பிரமா அன்னமாகவும் விஷ்ணு வராகமாகவும் உருவங்கொண்டார் என்பதன் பொருள் :- பாச அறிவும் பசு அறிவும் ஆம். ஒரு பொருளைக் காணுந் தன்மையுடையது பாச அறிவு. பசு

அறிவாவது - பொறி புலன்களாலே அறியப்பட்டது ஜீவ அறிவு. மலத்தில் அழுந்துவது பாசம். பகுத்தறிவது பசு. மேலுங் கீழுங் செல்லுதலால், பாதாளத்திலும் ஆகாசத்திலும் தேடினாரெனச் சொன்னது. மேலும், ஒவ்வொரு வஸ்துவிலும் பதி பசு பாச லக்ஷணம் உண்டு.

பிரம தண்டனை

பிரம தேவனுக்கு ஐந்து முகமாவன: ஆணவம், காமியம், மாயை, தி ரோதை, மாமாயை, இவைகளில் ஆணவம் என்னும் ஒரு தலை மாத்திரம் பரமசிவத்தினால் அறியப்பட்டது. பிரமதேவனது ஒரு சிரசை வெட்டும்பொருட்டுத் தோன்றின. ருத்திரனுக்கு ஐந்து தலையாவன: இச்சை, ஞானம், கிரியை, ஆதி, பரை என்னும் ஐந்துமாம்.

இது போல் இராவணனது பத்துத் தலைகளும் அகங்காராதிகள் என அறியவும்.

சரஸ்வதியை மூக்கறுத்தது

பிரமதேவன் பத்தினியாகிய சரஸ்வதியை மூக்கறுத்தது யாதெனில் பிரமதேவனது சிரசில் ஒரு முகமாகிய அகங்கார தத்துவத்திற்கு உபகருவியாவது அவரது பத்தினியாகிய சரஸ்வதி. கல்வியின் முகப்பை அல்லது முகத்தலையாகிய மூக்கை அறுத்தது என்பது அடக்கியது. இல்லாவிட்டால் அபரஞானமே ஒழியப் பரஞானம் வராது.

சந்திர சாயம்

சந்திரனுக்கு இரண்டு தண்டனை என்பது யாதெனில்: கணபதியாகிய அவாவை உல்லங்கனம் பண்ணினதால் சண்டாளத்துவம் நேரிட்டது. சந்திரனுக்குக் கலை குறைந்ததும் சிவன் சிரசில் தரித்துக் கொண்டதும் யாதெனில்: தக்கனாகிய ஜீவ

போதத்திற்குப் பெண்கள் என்னும் உபகரணங்கள் 27. இவற்றை மனமாகிய சந்திரனுக்குக் கல்யாணம் என்னும் செயற்கையைச் செய்து, சமமாகப் பார்க்கும்படித் தக்கன் சொன்னதைத் தடுத்து, கிருத்திகை உரோகிணியாகிய ஆசை மோகம் இரண்டையும் பாராட்டி, மற்றப் பெண்களைச் சந்திரன் அலக்ஷியம் செய்தான். செய்யவே, தக்கனது சாபத்தால் பதினாறு கலையின் கண்ணியங்கெட்டு ஒவ்வொன்றாய்க் குறைய பயங் கொண்டு பிரமாவாகிய பாச அறிவினிடத்துச் சொன்னான். பிரமன் தக்கனது பலத்தை எண்ணித் தன்னால் முடியாது என்று பதியாகிய சுத்த அறிவினிடத்தில் சொல்லும்படி செய்தான். அங்ஙனம் சொல்லலும், சிவமானது சந்திரனாகிய மனத்தின் வியாபார கலைகளை ஒடுக்கி, ஒரு கலையான சுத்த மனத்தைத் தானாகிய அறிவின் சிரம் என்னும் பிரஞ்ஞையில் தரித்து, சாபம் வீண் போகாமல் ஏறியும் குறைந்தும் இருக்கும்படிச் செய்தது. இப்படிச் செய்யாவிட்டால் அனுபவம் வராது.

பாற்கடல் கடைந்து

திருப்பாற்கடல் கடைந்து அமுதபானம் தேவர்கள் செய்யும் பொருட்டு விஷத்தை ருத்திரர் உட்கொண்டா ரென்பதற்குப் பொருள்:— திருப்பாற்கடலென்பது தேங்காய். அமுதென்பது அதன் ஜலம். தேங்காயின் பாலிலுள்ள எண்ணெயே விஷம். ஷெ எண்ணெயாகிய விஷத்தைப் போக்குவது முப்பூவாகிய ருத்திரன். ஆதலால், தேங்காய்ப் பாலிலுள்ள விஷமாகிய எண்ணெயை முப்பூவால் போக்குவது ருத்திரன் விஷம் சாப்பிட்டது. மற்றக் கடல்கள் யாவும் இட்குமது முதலிய வஸ்துக்களே. இவ்வாறு, அண்டத்தினும் பிண்டத்தினும் பௌதிகத்தினும் தாதுக்களினும் ஒஷதியினும் கடல்கள் உள.

திருப்பாற்கடல்

திருப்பாற்கடலென்பது தேங்காய். அமுதென்பது ஜலம். தேங்காய்ப்பாலைப் பிழிந்து முப்பூவைப் போட அமுதமாம்.

விஷமுண்டாரென்பது தேங்காயிலுள்ள எண்ணெயை முப்பூவால் போக்குவதே விஷஞ் சாப்பிடுவதென்பதற்குப் பொருளாம். கருப்பஞ்சாற்றுக் கடலென்பது கரும்பு, மதுக்கடலென்பது தேன்.

பாற்கடலில் பள்ளி கொண்டது

ஆகாரம் உண்டவுடனே ஜீரணமாய்ப் பால் வண்ணமாக ஆகாரப் பையில் வெண்மை நிறமாக இருப்பது திருப்பாற் கடல் என்றும், அதனடியில் உண்டாம் பசி - தீவிர சத்தியாகிய உஷ்ணம் வடவாமுகாக்கினி என்றும், இரண்டிற்கும் மத்தியில் உண்டாகிய சீதளம் விஷ்ணு பள்ளி கொண்டது என்றும் சொல்லுவது. திருப்பாற்கடலில் விஷ்ணு பள்ளி கொண்டது இதுதான்.

சிவ

சிவ என்பதற்குப் பொருள் அனாதியாய் மலமில்லாத சர்வவல்ல மையுடையது. சி என்பதற்குப் பொருள் அனாதியாய் மலமில்லாதது; வ என்பதற்குப் பொருள் சர்வவல்லமையுடையது.

சிவமாதல்

பசுவென்பது முற்றும் மலமுள்ளது
ஜீவனென்பது மூன்று பங்கு மலமுள்ளது
ஆன்மாவென்பது ஒரு பங்கு மலமுள்ளது
சிவம் முற்றும் மலம் நூங்கியது

ஆதலால் மலம் முற்றும் நீங்கியத் தயா வடிவமாவதே சிவமாதல்.

காயத்திரி

காயத்திரி மந்திரத்திற்குப் பாதம் மூன்று. பாதம் ஒன்றிற்கு வர்ணம் எட்டு. ஆக மூன்று பாதத்திற்கும் வர்ணம் இருபத்துநான்கு என்பதன் குறிப்பு: ஜீவர்களுக்கு மலம் மூன்று. வருணம் இருபத்து நான்கு என்பதன் இரு- இரண்டு, ஜீவகாருண்யம் தத்துவ விசாரம்

ஆகிய இரண்டையும்; பத்து (பற்று) – பிடி, பற்றினால்; நான்கு – நாலாகிய ஜீவகாருண்யம், ஈசரபக்தி, பாச வைராக்கியம், பிரம ஞானம் ஆகிய இவற்றை அடையலாம். அடைந்து, காயத்ரி மந்திரம் திரிமூர்த்தி ஸ்வரூபமாதல், இதற்கு அத்தீதமான பிரமானுபவத்தைப் பெறலாம்.

நினைப்பு மறைப்பு

நினைப்பு மறைப்பு உண்டாவதற்கு காரணம்: சந்திரன் அக்கினியோடு கூடி, சூரியபாகத்திலுண்டாகும் காற்றினால் அசைக்கப்படும் போது, உண்டாகும் நினைப்பு; சூரியன் அக்கினியோடு கூடி, சந்திர பாகத்தில் உண்டாகுங் காற்றினால் அசைக்கப்படும்போது உண்டாகின்றது மறைப்பு. நினைப்பு, மறைப்பு என்பதற்குப் பொருள்: நினைப்பென்பது யாது? ஜனனம், மன அசைவு, ஒன்றை நினைத்தல், சகலகாலம், மேற்படி தத்துவம் வேறொன்றில் பற்றல், தத்துவத்தின் அசைவாகிய ஆவி மேலேறுதல், ஆவி ஏறின இடத்தில் நில்லாது ஆக்ரமித்தல். மறைப்பென்பது யாது? மரணம், தூக்கம், மனம் ஒன்றைப்பற்றி உடனே மறைதல், கேவகாலம், தத்துவத்தின் கூர்மை கீழ்ச்செல்லுதல், பிரக்ஞை இல்லாதிருத்தல், மேற்படி ஆவி ஆக்ரமித்தல், மனம் ஆபாசப்பட்டுக் சூனியமாதல், மேற்குறித்த நினைப்பு மறைப்பு பற்று நிரதிசயானந்தமாய் அருள்வடிவாவதே சுத்த சன்மார்க்க சாதனம்.

இந்த ஜீவன் அக்கினியின் சூரியபாகத்தி லுண்டாகும் காற்றினால் அசைக்கப்படும்போது நினைப்பும், அக்கினியின் சந்திரபாகத்தில் உண்டாகுங் காற்றினால் அசைக்கப்படும்போது மறைப்பும் உண்டாகின்றன. இதுதான் நினைப்பு மறைப்பு உண்டாவதற்குக் காரணம்.

நினைப்பு மறைப்பு அற்று, நிரதிசயானந்தமாய் அருள் வடிவமாவதே சுத்தசன்மார்க்க சாதனம் இது ஒருவாறு.

விருப்பு வெறுப்பு

விருப்பு வெறுப்பு என்பதற்குப் பொருள்; விருப்பென்பது வேண்டுதல், பந்தம், பூர்வபாவனையை விட்டு அதிசயமாகப் பார்த்து விரும்புவதால் பூர்ணபாவனை தடைப்பட்டுத் தான் கெடுவன். ஆதலால் விருப்பென்பது எவ்வளவும் கூடாது. வெறுப்பென்பது வேண்டாமை, துவேஷம், எதிர்கண்ட வஸ்துவைப் பற்றாதிருத்தல், இதரவஸ்துவைக் கெடுதலென்று நினைப்பதால் வெறுப்பென்பதும் கூடாது. விருப்பு வெறுப்பு அற்று அருள் வடிவாவதே சுத்த சன்மார்க்கம்.

சங்கல்பம்

சங்கல்பத்தின் பொருளும் விரிவும் யாதெனில்:- விரிவாவது ஐந்து: நிர்விகல்பம், சவிகல்பம், சங்கல்பம், விகல்பம். கல்பம். இவற்றுள் நிர்விகல்பமாவது கடவுளறிவு. ஷெ அறிவின் வியாபகமே சவிகல்பம். சங்கல்பமென்பது காரணம் யாதொன்றிலும் பற்றாமல் சுத்தமாயிருந்த காலத்தில் தோன்றிய அசைவே சங்கல்பம்; ஒன்றிலும் பற்றாது அசைந்த மேலசைவென்னும் புடைபெயர்ச்சியே சங்கல்பம். நாம் நஷ்டமடையோம் என்று உள்ளழுந்திய பிரக்ஞையே சங்கல்பம். விகல்பமென்பது பிரம சதாசிவ கால அளவைக் குறித்தது. இதில் பலவாக விரிந்த அனுசந்தானங்கள் கல்பம். உள்ளழுந்தல், அதைச்சிந்தித்தல் சிந்தித்தலை விசாரித்தல் இம்மூன்றுமே சங்கல்ப விகல்ப கல்பம்.

கடவுள் ஒன்றும் இரண்டும் ஆதல்

கடவுள் ஒன்றல இரண்டல ஒன்றுமிரண்டுமானால் என்பதற்குத் தாத்பரியம் ; ஒன்றல - கடவுளானவர் ஒன்றாகிய ஞானதேகியும் அல்ல. இரண்டல - சுத்தப் பிரணவதேகியும் அல்ல. ஒன்றுமிரண்டுமானார் - கடவுளானவர் தன்னருளைப் பெற்ற சுத்த ஞானிக்க ஞானதேகத்தையும் சுத்தப் பிரணவதேகத்தையும்

ஸ்ரீ ரங்கம் சித்தர்

கொடுக்க முதற் கருவயாக இருக்கின்றார். இதை அனுபவத்தால் குருமுகத்தில் உணர்க.

சத்துவம் ராஜசம் தாமசம்

தானாக நின்றல் சத்துவம். இராகத் துவேஷாதிகளோடு கூடியது இராஜசம். ஜீவஹிம்சை செய்தல், சோம்பல், நித்திரை முதலியன தாமசம். ஆகையா லியற்கையாகிய சத்துவத்தோடு கூடிச் செயற்கையாகிய ராஜச தாமசத்தைச் சிறுகச் சிறுக நீக்க வேண்டியதில் சதா ஞாபகம் செய்ய வேண்டியது.

குண வகை

சத்துவம், ராஜஸம், தாமசம் என்ற குணங்கள் 3. ஒவ்வொன்றிலும் 3 சேர்ந்து 9 ஆயின. இந்த 9-ம் சுத்தம் அசுத்தம் என்னும் பேதத்தால் 18 ஆயின.

மூன்றாசை

சுத்த சன்மார்க்க லக்ஷிய அனுபவ விருப்பமுடையவர்களுக்க நனவினும் மண்ணாசை, கனவினும் பெண்ணாசை, சுழுத்தியினம் பொன்னாசை முதலிய மூன்றுங் கூடாவாம்.

மூன்று அவஸ்தை

அவஸ்தை மூன்று: ஜாக்கிரம், சொப்பனம், சுழுத்தி. இவற்றில் உள்ளம் பித்த உஷ்ணத்தோடு கூடி லலாட ஸ்தானத்தில் நிற்பது ஜாக்கிரம்; சொப்பனமாவது உள்ளம் வாத நாடியோடு கூடிக் கண்ட ஸ்தானத்தில் இருப்பது; சுழுத்தியாவது உள்ளம் சிலேத்தும் நாடியோடு கூடி மார்பு ஸ்தானத்தில் நிற்பது.

மூவகை ஞானம்

ஞானமென்பது மூன்று வகைப்படும். அவை உபாயஞானம், உண்மை ஞானம், அனுபவஞானம். இவற்றின் தாத்பர்யம்: நக்ஷத்திரப்

பிரகாசம் போல் தோன்றிய ஜீவ அறிவே உண்மைஞானம்; எல்லா வஸ்துக்களையும் தெரிந்து அனுபவிக்கச் செய்கின்ற சூரியப் பிரகாசம் போன்ற கடவுளறிவே அனுபவஞானம். ஒரு வஸ்துவை அதன் நாமரூபமின்றிக் காண்பது இந்திரியக்காட்சி. இந்திரிய அறிவு; கூடமாக அறிதல் கரணக் காட்சி, கரண அறிவு; இன்னதென்று தெரிதல் ஜீவக்காட்சி, ஜீவ அறிவு; எதையுந் தானாக அறிதல் ஆன்மக்காட்சி, ஆன்ம அறிவு; இதற்குத் தோன்றுமறிவு 1, தோற்றுமறிவு 1, தோற்றுவிக்குமறிவு 1, பதியறிவு 1.

ஞானவகை

உபாய ஞானம் - ஜீவ அறிவு, நகூத்திரப் பிரகாசம்

உண்மை ஞானம் - ஆன்ம அறிவு, சந்ததிரப் பிரகாசம்

அனுபவஞானம் - கடவுளறிவு, சூரியப் பிரகாசம்

உபாய ஞானமென்பது நகூத்திரப் பிரகாசம்போல் தோன்றிய ஜீவ அறிவு. உண்மை ஞானமென்பது சந்திரப் பிரகாசம் போல் தோன்றிய ஆன்ம அறிவு. அனுபவ ஞானமென்பது எல்லா வஸ்துக்களையும் தெரிந்து அனுபவிக்கச் செய்கின்ற சூரியப் பிரகாசம் போன்ற கடவுள் அறிவு. ஆகையால் கடவுளை ஆன்ம அறிவைக் கொண்டு அறிய வேண்டும்.

பஞ்ச மகா பாதங்கள்

கள், காமம், கொலை, களவு, பொய் - இவ்வைந்தும் கொடிய துக்கத்தை உண்டு பண்ணும். இவ்வைந்திலும் சொலை விசேஷ பாவம். எனினும், கள்ளுண்டவனுக்குக் காமம் உண்டாமலிருக்காது. கொலை செய்யக் துணிவு வராமலிராது. களவு செய்யாமலிரான், பெய் பேச அஞ்சான். ஆகையால், இந்த ஐந்தையும் ஒழிக்க வேண்டியது அவசியம். இதில் ஒன்றை அடைந்தவ னானாலும் அவனை மற்றவை தொடராம லிரா.

பர அபர வாக்குகள்

வாக்கு நான்கு என்பது யாதெனில்:

அபரவாக்கு, பரவாக்கு, தூரியவாக்கு, அனுபவ வாக்கு

இவற்றில் அபரம் ஸ்தூலவாக்கு

பரம் அசரீரி வாக்கு

தூரியம் அறிவில் விளங்குவது

அனுபவ வாக்கு யாவமாய் விளங்கித் தோன்றுவது

பிரீலக விகங்க நியாயங்கள்

ஆன்ம லாபம் அடைவதற்கு நியாயம் இரண்டு. என்னவெனில்: பிரீ லிகா நியாயம்; விகங்க நியாயம். இவற்றுள் சிறந்தது விகங்கம், பலவகை இம்சையால் போகத் தடைப்பட்டுப் போவது பிரீலிகா மார்க்கம்.

சித்தாந்த வேதாந்தம்

சிஷ்யன் ஆசாரியனைத் தேடிப் பிடிப்பதான மார்க்கட நியாயம் போற் காட்டப்பட்ட கோண்கண்ட குடியாகியது சித்தாந்தம். இவ்வழி நின்று ஜீவபோதம் கெட்டவிடத்தில், ஆசாரியனே சிஷ்யனைப் பற்றி இழுப்பதான மார்க்சால நியாயம் போல் ஊட்டப்பட்ட கோன் கொண்ட குடியாகியது வேதாந்தமாகிய அத்வைதம்.

ஜீவன்முத்ததும் ஞானசித்ததும்

ஜீவன் முத்தன் மனோசாக்ஷி. ஞானசித்தன் ரோமத்துக்கு ரோமம் சாக்ஷி. இவர் தொழில் எங்கும் சுற்றுதல், யாவமாய் நின்றலே.

சூரிய கலை

சாதாரண ஜீவர்கள் சந்திரகலையில் இறப்பதும் பிறப்பதும் இயற்கை. பக்குவர்கள் சூரியகலையில் பிறப்பதும் இறப்பதும் இயற்கை. சூரியகலை அனுபவம் கிடைப்பது கஷ்டம். தினம் சூரிய கலையில் செல்லும்படி மனத்தை அந்தக் கண்களில் செலுத்தல்வேண்டும்.

சூரியகலை

ஆலமரத்தடியில் சூரியனை வணங்கவேண்டியது என்பது என்னவெனில்; சூரியகலையில் தியானம் முதலிய செயல்கள் எல்லாம் செய்ய வேண்டியது பற்றிச் சொன்னது.

தியானம்

தியானஞ் செய்யவேண்டுமானால், ஏதாவது ஓர் உருவத்தைத் தியானிக்க வேண்டும். நிஷ்கள் மாயிருக்கக்கப்படாது. உருவமாக இருக்க வேண்டும். அருவமாகத் தியானிக்கப்படாது. பின், உருவங்கரைந்து அருவமாகும். துவைதமாக இருந்தால், அத்துவைதம் தானே ஆகும். எப்படியெனில், பார்க்கும் தான் கெடுவது அத்வைதம். பார்க்கப் படும் பொருளும் கெடுவது அதீதம். சத்தியம்.

தீக்ஷை

தீக்ஷை என்பது யாதெனில்: தீ-மலம், க்ஷை-ஒழிவு; தீக்ஷை மல ஒழிவு.

நித்தியத் துறவு

நித்தியத் துறவென்பது: அறம் பொருள், இன்பம் வீடு - இந்த நான்கையும் நித்தியம் 4 காலங்களிலும் செய்து அனுபவித்துப் பற்றற்று இருப்பதே நித்தியத்தை அடைவதற்கு ஏதுவாக இருக்கின்றது.

ஸ்ரீ ரங்கம் சீத்தர்

உம்பின் அருமை

இந்த உடம்பை அலகூழியம் பண்ணாமல் பொன்னைப்போல் பார்க்க வேண்டும்.

ஆண்டவர் சோதனை

ஆண்டவர் சோதிக்கின்றார் என்பது பிணி, மூப்பு, பயம், பசி முதலியவற்றால் வருந்தச் செய்வதில்லை. மரணமடையச் செய்விப்பது தான் சோதனை.

ஞான சிருஷ்டி

இறந்தவர்கள் உயிர் பெற்று வரும்போது அது ஞானசிருஷ்டி ஆதலால், ஞானத்தோடு வருவார்களா முன்னிருந்த அறிவோடுதான் வருவார்களா என்றால்? இந்த மானிடதேகம் ஆண்டவரது சிருஷ்டி அன்று, மாயா சிருஷ்டி. முன்னிருந்த ஞான அஞ்ஞானத்தோடுதான் வருவார்கள். ஆனால் கிஞ்சித்து ஞான விசேஷம் உண்டாயிருக்கும். ஆதலால், மீள தரிசன விசேஷத்தால் மந்தம் நீங்கி ஞானம் விளங்கும்.

ஆணவ மல நிவர்த்தி

மனுஷ்ய வல்லபத்தால் தனக்கிருக்கிற அசுத்தங்களை நிவர்த்தி செய்து கொள்ளக் கூடுமா வென்றால்: இது நல்லது இது கெட்டது என்று பகுத்தறியும் ஞானத்தால் விஷய வாசனையில் கரணங்களைச் செல்ல வொட்டாமல் தடுக்கக் கூடுமே ஒழிய, நிவர்த்திக்கக் கூடாது. அது ஆண்டவருளால் சுத்ததேகம் பெற்றவர்களால்தான் முடியும். அது அருளொளி கிடைத்தால் அத்தருணமே சுத்தக்கரணமாய் நிற்கும். அசுத்தம் வருவதற்குக் காரணம் யாதெனில் செம்பிற களிம்பு இயற்கை. அது போல் ஆன்மாவிற்கு ஆணவம் இயற்கை. செம்பிலே களிம்பு இயற்கையாய் யுள்ளதைப் பரிசனவேதியினால் நிவர்த்தித்து எமமாக்குவது போல்,

மாயாகாரியான இந்தத் தேகத்தின் கண் உள்ள ஆன்ம இயற்கையாகிய ஆணவமலம் ஆண்டவரருளினால் நீங்கப் பெற்றுச் சுத்த உடம்பாக்கிக் கொள்ளலாம். ஆண்டவர் அருள் அடைவதற்கு. நாம் இடைவிடாது நன்முயற்சியின் கண் பழகுதல் வேண்டும். இதற்குப் பிரமாணம்:

இகபர காமங்கள்

இகபர காமங்களை விரும்பாமலிருத்தல் வேண்டும்

கவலை

கவலை கூடாது; உள்ளம் புறமும் ஓர் துணையாக வள்ளல் இருப்பதால், வாட்ட மடைவதற்கக் காரணமே இல்லை.

கலை அறிவும் அரண் அறிவும்

பத்து ஆள்கமை ஒரு வண்டிப்பாரம். நானூறு வண்டிச் சமை ஒரு சூல்வண்டிப் பாரம். சூல் வண்டி ஆயிரங்கொண்ட நூல்களை ஒரு ஜென்மத்தில் ஒருவன் அதிதீவிர ஜீவமுயற்சியால் படிக்கச் சிறிய உபாசனைச் சகாயத்தால் முடியும். அப்படிப்பட்டவன் ஆயிரம் ஜென்மம் எடுத்துப் படிக்கும் கலை அறிவை, ஒருவன் அருள் முன்னிடமாகச் சுத்த சிவ நோக்கத்தால் அறியத் தொடங்கினால், ஒரு கணத்தில் படித்துக்கொள்ளலாம். இது சத்தியம்.

ஷடாந்த சமரச சுத்த சன்மார்க்கம்

மேற்படி மார்க்கம் நான்காவது : தாச மார்க்கம், சற்புத்திர மார்க்கம், சகமார்க்கம், சன்மார்க்கம் என நான்கு.

சத்துவ குணத்தின் முதல் விளைவு தன்னடிமையாகப் பலரையும் பாவித்தல், இரண்டாவது புத்திரனாகப் பாவித்தல், மூன்றாவது சிநேகிதனைப் போலப் பாவித்தல், நான்காவது தன்னைப் போலப் பாவித்தல். இது ஜீவ நியாயம். இவ்வாறே தான் கடவுளுக்கு

அடிமையாதல், புத்திரனாதல் , சிநேகனாதல், கடவுளேதானாதல். இது சத்துவகுண லட்சியார்த்த மாகிய சன்மார்க்க முடிவு.

சாதாரண யோகபாகத்தில் மூச்சடக்கியும் சாதகர்கள் மேற்குறித்த வண்ணம் செய்வார்கள். சாத்தியர்கட்கே கேட்டல், சிந்தித்தல், தெளிதல், நிஷ்டை கூடல் என்னும் நான்கும் கடந்து அவர்கள் ஆருடராக நிற்பதால் சாதனமொன்றும் வேண்டுவதில்லை. மேற்படி சாத்தியர்களே சுத்ததேகிகள். அவர்கள் அனுவத்தை விரிக்கும் பெருகும்.

சன்மார்க்கத்தில் ஏகதேசமென்பது எந்தகாலத்தும் எல்லாவகை தடைகளும் இன்றி அழியாத சுந்தப் பிரணவ ஞானதேகமென்கிற தேகசித்தியும் எல்லாம் வல்ல சர்வ சித்தியும் பெற்றுக் கொள்வது.

சர்வ சித்தி

சமய சன்மார்க்கம் மத சன்மார்க்கம் ஆகிய இவற்றிற்குள் அடங்கிய சன்மார்க்கம் அனந்தம். அதில் சமய சன்மார்க்கம் 36. அதை விரிக்க ஆறுகோடியாம். இதுபோலவே மதத்தினும் 36. மேற்குறித்த சமயம் மதங்களிலும் ஏமசித்தி தேகசித்தி முதலியவையுண்டு. அவை சமய மதங்களில் சொல்லுகிற கர்த்தா மூர்த்திகள் ஈசுவரன் பிரமம் சிவம் முதலிய தத்துவங்களின் காலப் பிரமாண பரியந்தம் இருப்பதொழிய, அதற்குமேல் இரா.

சாத்திய நிலை

சமய மத சன்மார்க்கிகளில் தாயுமான சுவாமிகளும் இன்னம் அனேக பெரியோர்களும் சுத்தப் பரப் பிரமத்தினிடத்தில் இரண்டறக் கலந்து விட்டதாக முறையிடுவது வாஸ்தவமா அவாஸ்தவமா வென்றால், அவாஸ்தவம். சுத்த சன்மார்க்கம் ஒன்றுக்கே சாத்தியம் கைகூடும்; என்றும் சாகாத நிலையைப் பெற்றச் சர்வ சித்தி வல்லபமும் பெறக் கூடும். மற்றச் சமய மத மார்க்கங்களெல்லாம் சுத்த

சன்மார்க்கத்துக்குச் செல்லக் கீழ்ப்படிகளாதலால், அவற்றில் ஐக்கியமென்பதே யில்லை. தாயுமானவர் முதலானவர்கள் சுத்த சன்மார்க்கிகள் அல்லர்; மத சன்மார்க்கிகள் என்று ஒரு வாறு சொல்லலாம். இதில் நித்தியதேகம் கிடையாது. இது சாதக மார்க்கமே அன்றிச் சாத்தியமல்ல. நாளைச் சுத்த சன்மார்க்கம் வழங்கும்போது இவர்கள் யாவரும் உயிர்பெற்று மீள வருவார்கள். முன்னிருந்த அளவைக் காட்டிலும் விசேஷ ஞானத்தோடு சுத்த சன்மார்க்கத்துக்குரியவர்களாய் வருவார்கள்; சாத்தியர்களாய் இரண்டறக் கலப்பார்கள்.

சுத்த சன்மார்க்க முடிபு

சன்மார்க்கத்தின் முடிபு சாகாத நிலையைத் தெரிவிப்பதே யன்றி வேறில்லை. சாகிறவன் சன்மார்க்க நிலையைப் பெற்றவனல்லன். சாகாதவனே சன்மார்க்கி.

சாகாத கல்வி

வேதங்கள் முக்கியமாக சாகாத கல்வியைச் சொல்லியிருக்கின்றன. தேவர் குறளில் முதல் அதிகாரத்தில் சாகாத கல்வியைக் குறித்துச் சொல்லியிருக்கிறது. அதைத் தக்க ஆசிரியர் மூலமாய்த் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

சாகாக்கல்விக்கு ஏது

தூக்கத்தை ஒழித்தால் ஆயுசு விருத்தியாகும். ஒருவன் ஒரு நாளைக்கே இரண்டரை நாழிகை தூங்கப் பழக்கஞ் செய்வானானால், அவன் ஆயிரம் வருடஞ் சீவித்திருப்பான். எப்போதும் மறப்பில்லாமல் ஆசானுடைய திருவடியை ஞாபகஞ் செய்துகொண்டிருப்பதே சாகாத கல்விக்கு ஏதுவாம்.

வேறு குறிப்பு

ஒருவன் இரண்டரை நாழிகை தூங்கப் பழக்கஞ் செய்வானானால் அவன் ஆயிரம் வருஷம் ஜீவித்திருப்பான்.

ஸ்ரீ ரங்கம் சித்தர்

எப்போதுஞ் சலிப்பில்லா மல் சுத்தக் கரணமாய் அருள் வடிவாய்த் தானாக நின்றலே சாகாக் கல்விக்கு ஏது.

சுத்த சன்மார்க்கத்தின் முக்கிய தடைகள்

சுத்த சன்மார்க்கத்துக்கு முக்கிய தடையாகிய சமயம் மதம் முதலிய மார்க்கங்களை முற்றும் பற்றறக் கைவிட்டவர்களும், காமக் குரோதம் முதலியவைகள் நேரிட்ட காலத்தில் ஞான அறிவினால் தடுத்துக் கொள்பவரும், கொலை புலை தவிர்த்தவர்களும் ஆகிய இவர்கள் தான் சுத்த சன்மார்க்கத்துக்கு உரியவர்கள் ஆவார்கள். மரணம், பிணி, மூப்பு, பயம், துன்பம் - இவை முதலியவைகளைத் தவிர்த்துக் கொள்வார்கள். அதாவது, செயற்கையாகிய குணங்களை நன்முயற்சியால் தடுத்துக் கொள்பவர்களுக்குக் கேவலாதிசார மரணம் நீங்கும். அப்படி இல்லாது இவ்விடம் காத்திருப்பவர்கள் மரணத்தைத் தவிர்த்துக் கொள்ள மாட்டார்கள். அருள் விளங்குங் காலத்தில் அவரவர்கள் பரிபாகத்துக்குத் தக்கதாக இகலோக போகத்தை மட்டும் அனுபவிக்கக்கூடும்; பரலோக போகமாகிய ஞானசித்திகளைப் பெற மாட்டார்கள்.

இந்திரிய ஒழுக்கம்

இவற்றில் இந்திரிய ஒழுக்கம், கன்மேந்திரிய ஒழுக்கம் ஞானேந்திரிய ஒழுக்கமென இருவகைப்பட்டது. கொடிய சொல் செவிபுகாது நாத முதலிய ஸ்தோத்திரங்களைக் கேட்டல்; அசுத்த பரிசுமில்லாது தயாவானாகப் பரிசித்தல்; குருமராகப் பாராதிருத்தல்; உருசி விரும்பாதிருத்தல்; சுகந்தம் விரும்பாதிருத்தல்; இன்சொல்லாடல்; பொய் சொல்லாதிருத்தல்; ஜீவஹிம்சை நேரிடுங் காலத்தில் எவ்விதத் தத்திரத்தினாலாவது தடை செய்தல்; பெரியோர்கள் எழுந்தருளியிருக்கும் இடங்களுக்குச் செல்லுதல்; ஜீவோபகார நிமித்தமாய் சாதுக்கள் வாசஸ்தானங்களிலும் வேறு இடங்களிலும் சஞ்சரித்தல்; நன்முயற்சியிற் கொடுத்த லெடுத்தலாதி செய்தல்; மலஜல உபாதிகளை அக்கிரமாதிக்கிரமின்றி கிரமத்தில்

நிற்கச்செய்வித்தல், எந்தவித மெனில், மித ஆகாரத்தாலும் மித போகத்தாலும் செய்வித்தல், கால பேதத்தாலும் உஷ்ண ஆபாசத்தாலும் தடை நோர்ந்தால், ஒஷதி வகைகளாலும் பௌதிக மூலங்களாலும் சரபேத தந்திரத்தாலும் மூலங்கப் பிரணவ த்யான சங்கற்பத்தாலும் செய்வித்தல், சுக்கிலத்தை அக்கிரம அதிகிரமத்தில் விடாது நின்றல் - மந்ததரம், தீவிரதரம் - எல்லாவகையிலுஞ் சுக்கிலம் வெளிப்படாமல் செய்வித்தல்; இடைவிடாது கோசத்தைக் கவசத்தால் மறைத்தல், இதுபோல் உச்சி மார்பு முதலிய அங்கங்களையும் மறைத்தல்; சஞ்சரிக்குங் காலத்தில் காலிஸ் கவசந்தரித்தல்; அழுக்காடை உடுத்தாதிருத்தல் முதலியன இந்திரிய ஒழுக்கமாம்.

கரண ஒழுக்கம் .

கரண ஒழுக்கமாவது; மனத்தைச் சிற்சபை என்னம் அறிவு உருஆக்கல்; இதன் பூர்வத்தில் புருவமத்தியில் நிற்கச் செய்தல்; இதன்றி , தூர்விஷயத்தைப் பற்றாதிருக்கச் செய்தல்; சீவதோஷம் விசாரியா திருத்தல்; தன்மதிப்பில்லாதிருத்தல்; இகாதி நீக்கி இயற்கைச் சத்துவ மயமாதல், தனது தத்துவங்களை அக்கிரமத்திற் செல்லாது கண்டித்தல்.

ஞானசித்தியும் ஒளிநிலையும்

இரவில் தீபமில்லாத விடத்தில் இருக்கக் கூடாது. ஏனெனில் அஃது பிராண நஷ்டம் பண்ணும். ஆதலால், நமது கிரகத்தில் தீபம் வைத்து இருளைப் போக்கி ஆனந்த மயமாய் நித்திரையில்லாதிருந்தால், ஆயுள் விருத்தியாம். இஃது சாத்தியனுக்கு. சாதகன் ஒருவாறு நித்திரை செய்தல் வேண்டும். கிருகத்தில் இருளில்லாது எங்கும் பிரகாசமாய் தீபம் வைத்தால், மேற்படி இருள் அந்தத் தீபத்தில் அடங்கும். அது போல் ஜீவதீபமாகிய நாம் வசிக்கிற கிருகத்தில் பிரகாசமில்லாவிட்டல், மேற்படி இருள் ஜீவப் பிரகாசமாகிய நம்மிடத்தில் சேர்ந்து நஷ்டத்தைப் பண்ணும். அது

போல் ஆன்ம வாசமாகிய இந்தத் தேகமாகிற கிருகத்தில் அருட்பிரகாச மில்லாது மருளாகிய அஞ்ஞான சம்பந்தமுடைய இருள் சேர்ந்தால் பிராண நஷ்டம் சீக்கிரமாம்.

ஆதலால் நாம் நெற்றியிலிருக்கும் நடுக்கண்ணை ஆசாரியர் அனுக்கிரகத்தால் திறக்கப்பெற்றுக் கொள்வது நலம். ஏனெனில், மேற்படி நெற்றிக்கண்ணைத் திறக்கப்பெற்றுக் கொண்டவனுக்கு எல்லா அனுபவங்களும் பட்டப்பகல்போல் தெரியும். அவன்தான் சுத்தஞானி. மேற்படி ஞானி தயவோடு ஒரு பிரேதத்தைப் பார்த்த மாத்திரத்தில் பிரேதம் உயிர்பெற்றெழும். மேற்படி ஞானிக்கு ஆன்மாக்களினது அபக்குவ பரிபாகத்தால் சிவன் தோன்றினால். உடனே அந்த ஜீவன் பஸ்பமாகி விடுவான். மேற்படி ஞானிக்கு மேற்குறித்த அடையாளங்கள். மேற்படி கண்ணைத் திறப்பதற்கு ஒரு கதவும் பூட்டுமுள்ளது. மேற்படி பூட்டை அருளென்கிற திறவுகோலைக் கொண்டு திறக்க வேண்டும். ஆதலால், மேற்படி அருளென்பது ஆன்ம இயற்கையாகிய பெருந்தயவு. நாம் தயாவடிவமானால் மேற்படி அனுபவம் நேரும்.

ஜீவனும் தீபமும்

இரவில் தீபமில்லாத இடத்தில் இருக்கப்படாது. ஏனெனில், அப்படியிருந்தால், அது ஆயுள் நஷ்டத்தை உண்டு பண்ணும். ஆகையால் நாம் வாழ்கிற வீட்டில் தீபத்தை வைத்து ஆயுளை விருத்திசெய்து கொள்ள வேண்டும். வீட்டில் எந்த இடத்திலும் தீபம் வைத்திருக்க வேண்டியது அவசியம். இருளிருக்கப்படாது. ஒரு வீட்டில் தீபம் வைத்தால் அந்த வீட்டிலிருந்த இருளெல்லாம் அந்தத் தீபத்திலடங்கிச் சேரும். அது போல் இந்த ஜீவனாகிய தீபம் இருக்கிற இடத்தில் விளக்கில்லாவிட்டால் அந்த இடத்திலிருக்கிற இருளெல்லாம் ஜீவனாகிய தீபத்தைச் சேர்ந்து தேக நஷ்டத்தை உண்டு பண்ணும். ஆதலால், அவசியம் தீபம் இருக்க வேண்டியது.

தயா வடிவம்

பூர்வஞான மென்பது நெற்றிக் கண்ணாற் பார்த்தல். ஒருவன் நெற்றியிலிருக்கும் நடுக்கண்ணைப் பெற்றுக் கொள்வானானால் அவன் க்கு எல்லாம் பட்டப் பகலைப் போற்றெறியும். அவன் தான் சுத்த ஞானி, அந்த நடுக்கண்ணைப் பெற்றுக்கொண்ட சுத்தஞானி தயவோடு ஓர் பிணத்தைப் பார்த்த மாத்திரத்தில், அந்தப் பிணம் உயிர் பெற்று மீளவெழுந்திருக்கும். ஒருவனைக் கோபித்துப் பார்த்தால், உடனே அவன் பஸ்பமாய் விடுவான். இதுதான் நடுக்கண் பெற்ற சுத்தஞானிக் கடையாளம். இந்த நெற்றியிலிருக்கும் நடுக்கண்ணுக் கொரு கதவும் பூட்டுமிருக்கின்றது. அந்தக் கதவின் பூட்டை அருளென்கின்ற திறவுகோலைக் கொண்டு திறக்க வேண்டும். அருளென்பது பெருந்தயவு. ஆகவே தயவே வடிவாக இருக்க வேண்டியது.

கடவுள் அனுக்கிரகம்

ஆண்டவரது பிரகாசம் எங்கும் உள்ளதால், எந்த இடத்தில் புலை கொலையில்லாமல் ஜீவர்கள் முயற்சி செய்கிறார்களோ, அந்த இடத்தில் கடவுள் வந்து காரண உருவமாகிய பிரகாசத்தில் நின்றுக் காரிய உருவமாகிய ஒளியாகித் தோன்றியும் அனுக்கிரகிப்பது சுபாவம்.

நம்முடைய தேகத்தில் சுக்கிலமாகிய திரியை விசேஷம் தூண்டி அடிக்கடி பெண்ணிடத்தாகிலும் வேறு தந்திரத்தாலாயினும் செலவு செய்து விட்டால், திரிபோய் ஆயுளாகிய பிரகாசம் நஷ்டமாய்விடும். ஆனால் சிட்டத்தை மாத்திரம் - தொள்ளாயிரத்து அறுபத்து நாழிகைக் கொருதரம் தேகசம்பந்தஞ்செய்து ஆபாசப்பட்ட சிட்டமாகிய சுக்கிலத்தை - வெளிப்படுத்தி விட வேண்டும். இது மந்தனுக்கு. அதி தீவிர பக்குவியாய் மேற்குறித்த வண்ணம் கடவுளிடத்தில் இலகுவியமும் ஜீவர்களிடத்தில் தயவுமுடையவனக்கு சிட்டம் போன்ற சுக்கிலாபாசம் நேரிடாது தேகம் நீடிக்கும்.

அதி தீவிர பக்குவி

சீவன் என்கிற தீபத்துக்குச் சுக்கிலம் திரி, இரத்தம் எண்ணெய் ஆகையால் சுக்கிலமாகிய திரியை விசேஷம் தூண்டிச் செலவு செய்து விட்டால் ஆயுசு நஷ்டமாய் விடும். அனால் சிட்டத்தை மாத்திரம் எடுத்துவிட வேண்டியது. அதாவது 16 தினத்திற்கு ஒரு தரம் தேக சம்பந்தஞ் செய்து ஆபாசப்பட்ட சுக்கிலத்தை வெளியிட்டுத் தீவிட வேண்டும். ஆசானுடைய அல்லது ஆண்டவருடைய திருவடியில் சதா ஞாபகமுடையவனக்குக் கோசதடி உண்டாகாது. ஆகையால், தேகசம்பந்தம் ஏகதேசத்திற் செய்யலாமென்றது மந்த தரத்தை யுடையவனுக்கே யன்றி, அதி தீவிர பகுக்கவிலக்கல்.

நம்மை நஷ்டஞ் செய்யும் நான்கு

நம்மை நஷ்டஞ் செய்யும் நான்கு. அவையாவன: ஆகாரம், மைதுனம், நித்திரை, பயம் - ஆகிய இந்நான்கிலும் அதிக ஜாக்கிரதையாயிருக்க வேண்டும். இந்த நான்கினும் முக்கியமானவை ஆகாரம், மைதுனம் ஆதலால் இவ்விரண்டிலும் அதனிலும் அதிக ஜாக்கிரதையோடு இருக்க வேண்டும். இந்த இரண்டிலும் முக்கியமானது மைதுனம். ஆதலால், இந்த விஷயத்தில் எல்லாவற்றைப் பார்க்கிலும் அதிக ஜாக்கிரதையாயிருக்க வேண்டும். அவ்வாறு இராவிடில் தேகம் அதி சீக்கிரத்தில் போய்விடும். பின்பு முத்தியடைவது கூடாது. முத்தியடைவதற்கு இம்மானிட தேகமே தக்கதாயும் வேறு தேகத்தாலதை யடைவது அரிதாயும் இருப்பதால், எவ்விதத்தாலாயினும் தேகம் நீடித்திருக்கும்படி பாதுகாத்தல் வேண்டும்.

ஜாக்கிரதை

ஆகாரம், நித்திரை, மைதுனம், பயம் - இந்த நான்கிலும் அதிக ஜாக்கிரதையாயிருக்க வேண்டும், இவற்றில் முக்கியமானவை ஆகாரம் மைதுனம். இவற்றிலும் முக்கியமானது மைதுனம்.

இதனளவில் ஒரு மனிதன் தன்னை சர்வ ஜாக்கிரதையுடன் காக்க வேண்டும். இல்லையாயின் அதிசீக்கிரத்தில் மரண மடைவான்; சந்தேகமில்லை. இல் வாழ்வானுக்கு மைதுனம் ஊற்றுக் கேணி நியாயத்துடையது.

தேக நஷ்டத்தின் முதற்காரணங்கள்

இந்த உலகில் மனிதர்களுக்கத் தேகம் சீக்கிரத்தில் நஷ்டம் அடைவதற்குக் காரணம் இரண்டு. அவையாவன: ஆகாரம், மைதுனம், ஆகாரத்தாலொன்பது பங்கு நஷ்டம், மைதுனத்தாலொரு பங்கு நஷ்டமும் உண்டாகிறது. எப்படியெனில்: பிண்ட உற்பத்தியின் காலம் தொடங்கி இறந்து போகிற பரியந்தம் ஆகாரம் உண்டு. இது இயற்கை, சிசு, வாலிபம், விருத்தாப்பியம். இந்தப் பருவங்களில் மாத்திரம் மைதுனம் உண்டு. இந்தப் பருவங்களிலும், நோயாலும் துக்கத்தாலும் தரித்திரத்தாலும் பசியாலும் பயத்தாலும் வேறு அநந்தவகையால் உண்டாகும் துன்பங்களாலும் மைதுனம் தடைப்படும். இந்தக் காலத்தில்

ஆகாரம் உண்டு. பெருந்தல் ஏகதேசம். நஷ்டமும் அப்படியேயிருக்கிறது. ஆகார விஷயத்தில் அதிகிரமம், அக்கிரமம், அஜாக்கிரதை, அசாதாரணம் இப்படிப்பட்ட உணவுகளை நீக்கி, சுத்த சத்துவ ஆகாரங்களைப் புசித்து ஆயுள்விருத்தி செய்து கொள்வது சுத்தசன்மார்க்க ஏற்பாடு.

துர்மரணம்

ஜீவர்களுக்கு வாந்திபேதி மாரடைப்பு முதலியவற்றால் நேரிடும் துர்மரணங்கள் ஆகாரக் குறைவாலும் மிகுதியாலும் அக்கிரம அதிகிரமத்தாலும் பொருந்தலாலும் - இவை போன்ற பலவகைக் கெடுதியாலும் உண்டாகின்றன.

ஸ்ரீ ரங்கம் சித்தர்

இல்வாழ்வானுக்கு நியாயம்

மைதுனம் ஊற்றுக்கேணி நியாயத்தை ஒத்திருக்கின்றது. அதாவது, ஊற்றுக் கேணியை இடைவிடாமல் 10 தினம் இறைத்தால், அதன் வருவாய் குறைந்து, அதில் சலமில்லாமல் போய்ப் பிரயோசனப்படாது. அதுபோல் இறைக்காத ஊற்றுக்கேணியிலுள்ள நீரிலழுக்கேறி, அதன் வருவாய் அடைபட்டு, அதன் சுரப்பு நின்றுவிடும். பின்பு அந்தக் கேணியிலுள்ள சலம் சூரிய உஷ்ணத்தினால் கிரகிக்கப்பட்டு ஒன்றுமில்லாமல் போய்விடும். இதுபோல் இடைவிடாது மைதுனஞ் செய்தால் இந்திரியத்தின் வருவாய் குறைந்து, அருமையாகக் கிடைத்திருக்கின்ற தேகம் அதிசீக்கிரத்தில் போய்விடும். மைதுனம் எந்தக் காலத்தும் இல்லாதிருத்தலினாலும் மேற்குறித்த ஊற்றுக்கேணி நியாயத்தால் கேடுண்டு. அதாவது மைதுனம் எந்தக் காலத்திலுமில்லாதிருத்தலினால் இந்திரியத்தின் தன்மை கெட்டு, அதனால் அவ்விந்திரியத்தின் வருவாயடைபட்டு, மிகுந்திருந்த அவ்விந்திரியமும் உஷ்ணத்தினால் வற்றிவிடும். பின்பு தேகம் உடனே போய் விடும்.

சந்நியாசமும் காவி உடையும்

வெற்றிக்கொடி வெள்ளை. தயவு வெள்ளை யென்பதற்கு நியாயம்: த யவென்பது சத்துவம், சத்துவமென்பது சுத்தம், சுத்தமென்பது நிர் மலம், நிர்மலமென்பது வெள்ளை வருணம், வெள்ளை என்பது ஞானம், ஞானமென்பது அருள், அருளென்பது தயவு, தயவென்பது காருண்யம்.

பொதுப்பார்வை

எல்லா உயிரையும் பொதுவாய்ப் பார்ப்பதென்பது தனக்குள்ள ஆகாரத்தை கொடுத்துவிட்டுத் தான் பட்டினியிருப்பதல்ல. அப்படி இருந்தால் பாவம். வந்தவர்களின் பசி அறிந்து, தாங்காதவர்களாகில்

தனது ஆகாரத்தைக் கொடுத்தும் சகிப்பார்களாகில் எவ்வகையிலாவது முயற்சித்தும் பசியைத் தணிக்கவும். அதற்கு இடமில்லையாகில், பச்சாதாபத்துடன் கடவுளைப் பிராத்தித்து இன்சொல்லினால் இனிக்க செய்து, தான்கெட்டிருப்பதேமேலான புண்ணியம்.

வந்தனமுறை

வந்தனம் செய்வது ஆயுள் விருத்திக்கும், அறிவு விளக்கத்திற்கும் ஆதாரமாயிருக்கின்றது. சிஷியனுக்கும், சிறியோருக்கும் ஆசாரியனும் பெரியோரும் வந்தனஞ் செய்தால் ஆயுள் விருத்தியும் அறிவு விளக்கமும் குறையும்.

ஆசாரியனும் பெரியோரும் சிஷ்யனையும் சிறியோரையும் வணங்கினால், ஆயுள் குறைவை அடையுமென்று திருஷ்டாந்தமாய் இருக்கிறது.

ஆசாரியன் பெரியோர் ஞானி யோகி இவர்கள் சிறியோரையும் சிஷ்யரையும் வணங்கினால் ஆயுள் குறைவு வரமாட்டாது என்றதெப்படியெனின்:- மேற்குறித்தவர்களது விளக்கத்துக்கு மேற்பட்ட விளக்கம் இவர்களுக்கு அகத்திலுண்டாகமானால் ஆயுள் விருத்திக்குக் குறைவு வரமாட்டாது. இதற்கத் திருஷ்டாந்தம்: சமயச் சார்பில்பரமசிவம் சுப்பிரமணிய சுவாமியிடத்தல் அனுக்கிரகம் பெற்றிருப்பதும் ஞானிகள் மாட்டுச் சம்பந்த சுவாமிகளை அந்தச் சுவாமிகளின் தாய் தந்தையர் வணங்கியதும் அப்பர்சுவாமி முதலியோரும் வணங்கியது முணர்க. மேலும் சமயமதாதீத ஞானிகளுக்கும் சமயமதங்கட்குட்பட்ட பெரியோர்களுக்கும் இவ்வுலகத்தின் கண்ணுள்ள ஜீவராசிகளின் தேக மாதியாவும் தமது பதியின் தூலகுக்கும் மாதலாலும், தமது பரிபூரண ஆன்ம அனுபவத்தின் கண் தோன்றிய அனுபவங்களாகிய இயற்கை யுண்மை ஏகதேசங்களாதாலும், எல்லாம் அவர்கட்குத் தாமன்றி இரண்டற்றிருப்பதாலும், எல்லாவற்றையும் இவர்கள் அத்துவிதத்தில்

சிவமெனக் கண்டுணர்தலாலும் - இவர்கள் சென்றவிடமெல்லாம் கண்டு சிவமாயும் தாமாயும் நீக்கமறக் கைகூப்புவது இயற்கை.

சுத்த சன்மார்க்க ஆகாரம்

சுத்த சன்மார்க்க சாதகர்கள் எக்காலத்தும் புழுக்காதிருக்கிற வஸ்துவைக் கொள்ளல் வேண்டும். புழுக்காத வஸ்துக்கள் யாவெனில் :- சர்க்கரை, தேன், கற்கண்டு, வெல்லம், அயம் முதலிய செந்தூரம், தாமிர முதலிய பஸ்பம்.

நெய் பால் தயிர் மோர் - இவைகளை ஆகாரத்தில் விசேஷம் சேர்ப்பது தேக நஷ்டம்.

தேன் சர்க்கரை கற்கண்டு வெல்லம் இவைகளை ஆகாரத்தில் சேர்த்துக் கொள்வது உத்தமம்

தேக நஷ்டஞ் செய்வது உப்பு. உப்பைக் கட்டி யாகாரத்திற் சேர்ப்பது சித்தமார்க்கம்.

சாதம்

வடித்துச் சாப்பிடுவது அதிலுள்ள எண்ணெய் போய் விடுவதால் நலம். உஷ்ணத்தை உண்டு பண்ணக்கூடிய ஆகாரங்கள் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

வெந்நீர்

சுத்த சன்மார்க்கத்தில் தேகவிருத்தி செய்தல் வெந் நீராதலால், எக்காலத்தும் சுத்த ஜலம் சேர்க்கக்கூடாது. பச்சை ஜலத்தினிடத்தில் மூன்று குணமுண்டு. விஷஜலம், பூதஜலம், அமுத ஜலம், இந்த மூன்றும் ஒன்றாகவே இருக்கும். ஜலத்தின் மேல் பாகத்தல் விஷமாகிய சிலிர்ப்பும் அதனடியில் கொஞ்சம் கடுகையுள்ள பூதமும், அதனடியில் விசேஷம் கடுகையுள்ள அமுதமுமாக இருக்கும்.

பூதஜலம் தத்துவ விருத்தி செய்யும். அமுத ஜலம் பிராணவாயுவை விருத்தி செய்யும். விஷ ஜலம் ஆபாச நீர்களாகப் பற்றும். ஆதலால் பச்சைஜலம் கொள்ளப்படாது. வெந்நீர் நேரிடாத பக்ஷத்தில் சர்க்கரை நாயுருவி தென்னை வாழை முதலிய வஸ்துக்களைச் சம்பந்தப் படுத்தியாவது கொள்ள வேண்டும்.

கரிசலாங்கண்ணியும் தூதுளையும்

கரிசாலையை தினேதினே பச்சையாகவாவது சமையல் செய்தல் முதலிய வகையாலாவது சாப்பிட்டு வரவேண்டும். பிரதம உள்ளுடம் பாகியதை நீடிக்கப் பண்ணும். மேற்குறித்த மூலிகையை அலக்ஷியம் செய்யாது ஆசாரியன் திருவடியின் கண்ணே இலக்ஷியம் வைத்து, எவ்வித தந்திரத்தினாலாவது தினம் தினம் உட்கொண்டால், தேகக் கெடுதியாகிய அசுத்தம் நீங்கி, தேகம் வலுவுள்ளதாய் நெடுநாளைக்கு இருக்கும். முக்தியடைவதற்கு சகாயமாயுமிருக்கும். மகான்களிடத்தில் அனந்த காலம் காத்தலும் மேற்குறித்த மூலிகையின் பிரயோஜனத்தையும் உண்மையையும் அனுபவத்தையும் வெளியிடார்கள். பரம கருணாநிதியாகிய நம் தலைவனால் கிடைத்தது. அசுட்டையின்றி உட்கொள்ளல் வேண்டும். மேற்குறித்த மூலிகை ஜலமில்லாத இடத்தில் இருக்கிறது விசேஷ நன்று. ஜலமுள்ள இடத்திலுள்ளதில் காரமிராது. தந்த சுத்தி செய்து அண்ணாக்கில் தர்ஜனி விரலால் தேய்க்க - மேற்குறித்த மூலிகையால் - பித்தநீர் சுபநிர் வெளியாகி, கண்ணொளி விசேஷிக்கும். நேராத பக்ஷத்தில் பொற்றலைக் கையாந்தகரை கூடும். மேற்குறித்த மூலிகை செந்தூரம் செய்வதற்குச் சிறந்தது. உலர்த்திக் குழித்தயிலம் வாங்கியும் செந்தூரஞ் செய்யலாம். அது போலவே, அறிவை விளக்குவதற்கும், கவனசுத்தி உண்டுபண்ணுவதற்கும் கரணம் ஓய்வதற்கும், கபத்தை அழிப்பதற்கும் யோக்கியதையுடைய ஓஷதி தூதுளை. அதை மேற்குறித்தபடி அனுஷ்டித்தால்விசேஷ நன்மைசெய்யும். கரிசாலை தந்த சுத்தியால் வசீகரமும் நேரிடும். உண்மை.

கரிசலாங்கண்ணியைப் பச்சையாகவாவது அல்லது சமையல் செய்தாவது தினந்தோறும் அனுஷ்டானம் செய்துவர வேண்டும். தேகம் திடமுள்ளதாகி நெடுநாளாகக்கிருக்கும் தூதுளையு மப்படியே சேர்த்துக்கொண்டு வந்தால், புத்தி விகாசப்படும்.

ஏழு திரைகள்

கறுப்புத் திரை மாயாசத்தி
நீலத்திரை கிரியாசத்தி
பச்சைத்திரை பராசத்தி
சிவப்புத் திரை இச்சாசத்தி
பொன்மைத் திரை ஞானசத்தி
வெண்மைத்திரை ஆதிசத்தி
கலப்புத்திரை சிற்சத்தி

சுத்த சன்மார்க்க அனுபவஸ்தானங்கள்

சுத்த சன்மார்க்கத்துக்கு அனுபவ ஸ்தானங்கள் கண்டத்துக்கு மேல்

சாகாத்தலை வேகாக்கால் போகாப்புணல்

சாகாத்தலை ஆகாசம், வேகாக்கால் வாயு, போகாப்புணல் அக்கினி. சாகாத்தலை யென்பது ருத்திர பாகம், ருத்திர தத்துவம், வேகாக்கால் என்பது மயேசுரபாகம் மயேசுரதத்துவம். போகாப்புணல் என்பது சதாசிவபாகம், சதாசிவதத்துவம் இம்மூன்றும் சாகாக்கல்வியைத் தெரிவிக்கின்றது.

மாயைக்கு இருப்பிடமாயுள்ளதும் ஆன மூலப்பிரகிருதியே மயிலென்பது.

மயிலின் மேல் சுவாமி ஏறிக் கொண்டிருத்தல் முதலியவற்றிற்குக் காரணம் என்னவென்றால் பிண்டாண்ட மாகிய இந்தத் தேகத்திலும் அண்டத்திலும், மூலாஞ்ஞான ரணமாயுள் கேவலமாகிய பிரகிருதிமாயையின் அசத்த கேவலமாகிய அசத்தாசத்ததமகா அகங்காரமென்னும் இராக்கூச அம்சமான சூரதத்துவம் அதின் சோதாரமான மூவகைத் தத்துவத்தோடு, அஞ்ஞான தசையில், ஆன் அறிவையும், பிண்ட விளக்கமாக தேவர்களையும், விஷய விளக்கமாக இந்திரியங்களையும், நாடி விளக்கமான யந்திரங்களையும், பிராண விளக்கமாகிய உயிரையும் விழுங்கித் தன்னரசு செலுத்தும். பதிபசு பாசம் அநாதிநித்தியம் என்னம் சிந்தாந்தத்தை விளக்கிக் காட்டுவதற்காக, மாச்சரிய குக்குடத்தைப் போதமாகிய கையால் அடக்கியும், விசித்திரமாயையாகிய மயிலைக் கீழ்ப்படுத்தி மேலிருந்தடக்கியும் ஆபாசதத்துவங்களைச் சம்மரித்தும், சுத்தவிஷய புவனமாகிய தேவலோகத்தை நிலைபெறச் செய்தும், இந்திர பதியான ரூபேந்திரனுடைய பெண்ணாகிய தாந்தரதத்தவ மென்னுந் தெய்வயானையை இடப்பாலமைத்தும், இந்திரியங்களாகிய வேடர்களின் கண்ணிற் புலப்பட்ட மானசெமன்னும் மானினது கர்பத்திலுண்டான வள்ளியாகிய சுத்த மனதை வலத்தில் வைத்தும், நவதத்துவ காரணமாகிய நவவைராக தத்துவமாகிய வீரர்களைச் சமீபத்திலிருத்தியும், சகல கேவலங்களுக்கும் நினைப்பு மறப்புக்கும் இடையில் விவேகவடிவாயும், பாதம் முதல் நாபி வரையில் உஷ்ணவுருவாயும், நாபி முதல் கண்டம் வரையில் ஆதார நாடியருவாயும், கண்ட முதல் புருவ மத்தி வரையில் மணியுருவாயும், உச்சியில் ஒளியுரவாயும், புத்தியில் சுத்த அறிவாயும், அனுபவத்தில் நித்தியமாயும், எங்கும் நிறைவாயும், கோணத்தில் ஆறாயும், எக்காலமும் மதங்களில் ஆறாயும், சமயத்தில் ஆறாயும், ஜாதியில் ஆறின் கூட்டமாயும் விளங்குகின்ற உண்மைக் கடவுளே சுப்பிரமணியம்.

ஞானிகள் கடவுளை எங்கும் உபாசிப்பார்க ளென்றும், யோகிகள் இருதயத்தில் உபாசிப்பார்க ளென்றும், கர்ம காண்டிகள்

அக்கினி யில் உபாசிப்பார்க ளென்றும் பத்தி காண்டிகள் விக்கிரகத்தில் உபாசிப்பார்க ளென்றும் விதித்திருக்கிறது. அதற்கு ஒத்த வண்ணம் தத்துவ விசாரத்தையே ஆலயமாக்கினார்கள்.

நன்மை தீமை என்பவை யாவை? நன்மை தீமை யென்பவை புண்ணிய பாவம். புண்ணியமென்பது ஆரம்பத்தில் செய்வதற்கும் அனுபவிப்பதற்கும் முயற்சிப்பதற்கும் துக்கமாயும், பின் சுகமாயும் விளங்கும். பாவமென்பது ஆரம்பத்தில் சுகமாயும் பின் துக்கமாயும் இருக்கும்.

புண்ணிய பாவங்கள் நன்மை எவ்வாறடைகின்றன? மனம் வாக்கு காயம் என்னும் மூன்றினாலும் அடையும். மேலும், மனத்தினிடத்தில் நால்வகையும், வாக்கினிடத்தில் நால்வகையும், சரீரத்தினிடத்தில் நால்வகையும், ஆகப் பன்னிரண்டு வகையாய் நன்மையடையும். அவையாவன:- மனத்தினால் பரதாரகமனம் பண்ண நினைத்தல், அன்னியருடைய சொத்தைக் கிரகிக்க நினைத்தல், அன்னியருக்குத் தீங்கு செய்ய நினைத்தல், முடியாத காரியங்களை நினைத்து அக்காரியம் அன்னியர்களுக்கு முடிந்ததை நினைத்துப் பொறாமை யடைதல் - இவை நான்கும் மனத்தினால் செய்யும் பாவங்கள். வாக்கினால் பொய்சொல்லல், கோட்சொல்லல், புறங்கூறல், வீணுக்கழுதல் - இவை நான்கும் வாக்கினால் உண்டாகும் பாவங்கள். தேகத்தினால் பிறர் மனைவியைத் தழுவுதல், புசிக்கத்தகாத வேத விரோத ஆகாரங்களைப் புசித்தல் அன்னியர்களை இம்சை செய்தல், தீங்குசெய்கிறவர்களைத் தடுக்காமல் அவர்களுக்கு உபகாரஞ் செய்தல் - இந்நான்கும் தேகத்தாலுண்டாகும் பாவங்கள். இவை போன்றவைகளைத் தவிர் த்து அன்னியர்களுக்க நன்மையுண்டாக நினைத்தல், பொறாமை யடையாதிருத்தல், அன்னியர் சொத்தைத் தனதாக்க எண்ணாதிருத்தல், தனது மனைவி தவிர அன்னையமான பெண்களைத் தாய் சகோதரி முதலியவர்களாகச் சிந்தித்தல் - இவை மனத்தால் வரும் புண்ணியங்கள். பொய் சொல்லாமை,

கோட்செல்லாமை, இன் சொல்லாடல், தோத்திரம் செய்தல் - இவை நான்கும் வாக்கினா லுண்டாகும் புண்ணியங்கள், அன்னியர் களுக்கத் தீங்குண்டாகுங்கால் விலக்கல் முதலான நன்மையான கிருத்தியங்களெல்லம் தேகத்து லுண்டாகும் புண்ணியங்கள். அறிந்து செய்த பாவங்களும் அறியாது செய்த பாவங்களும் எவ்வாறு நீங்கும்? அறிந்த பாவங்கள் செய்தபின் தனக்குப் பாவம் செய்ததாக எவ்வகையிலாவது தெரிந்தபின், “நாம் பாவச் செய்கையை முன்னமே தெரிந்தும், மோகத்தாலும், மறதியாலும், அபிமானத்தாலும் அகங்காரத்தாலும், செல்வச் செருக்காலும், தாக்ஷிண்ய உடன்பாட்டாலும், உணவு பற்றியும், புகழ்பற்றியும், வழக்கம் பற்றியும் செய்து விட்டோமே!” என்று பச்சாத்தாபப்பட்டுப் பெரியோர்களை யடுத்து அவர்களால் நியமனம் செய்யப்படும் பிராயச்சித்தங்களைக் கைக் கொண்டு, அவ்வண்ணம் இச்சரீரத்தைத் தவத்தாலும் விரதத்தாலும் இளைக்கச் செய்வதுமன்றி; யாத்திரையாதிய .மேற்கொண்டு புண்ணிய ஸ்தளங்களிற் சென்று வசித்து , இயன்ற அளவில் அன்ன விரயஞ்செய்தால் நீங்கும். மேலும் சத்தியற்ற வர்களாயும் முதியோர் முள்ளவர்கள் மகான்களுக்குத் தொண்டு செய்தால் நீங்கும். மகான்கள் நேரிடாத பக்ஷத்தில், பச்சாத்தாபத்துடன் பாவ காரியங்களைச் செய்யாமலும், பாவிசூட்டைய கூட்டத்தில் பழகாமலும், திருவருளைச் சிந்தித்து அவர்கள் தரத்திற் கொத்த தெய்வங்களைச் சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தால் நீங்கும்.

அறியாத பாவங்கள் யாவெனல், நடக்குங் காலத்திலும், நீராடுங் காலத்திலும், சயன காலத்திலும். தனக்குத் தோன்றாமல் நேரிடும் பாவங்களாம். இதனன்றி அவை மனத்திற்குப் புலப்படாமலும் உண்டாகும். இவைகள் யாவும் செய்யுஞ் ஜபத்தாலும், பாராயணத்தாலும், ஸ்தோத்திரத்தாலும், விருந்துபசரித்தலாலும், தெய்வம் பராவலாலும் நீங்கும்.

பிராயச்சித்த முதலியவைகள் செய்யாவிட்டால் பாவங்களாலடையுங் கதியென்ன? மனத்தால் செய்யும் பாவங்கட்குச்

ஸ்ரீ ரங்கம் சித்தர்

சண்டாளாதி சரீரமுண்டாகும். வாக்காற் செய்த பாவங்கட்கு மிருகம் முதலான சரீரமுண்டாகும். தேகத்தாற் செய்யும் பாவங்கட்கு மரம் முதலான சரீரமுண்டாகும்.

வேதாந்திகள் “பாவம் முதலிய கருமங்களும், புண்ணியம் முதலிய ஏதுக்களும் நமக்கில்லை. நாம் சர்வசாக்ஷி” என்கின்றார்களே அஃதென்ன? தேகவாசனை, இந்திரியவாசனை, கரணவாசனை, பிராணவாயுவின் செயற்கையிலுண்டாகும் வேறுபாடு முதலிய நன்மைகளில் சலிப்பற்று ஆகாரம், நித்திரை, பயம், முதலியவைகளில் தாம் சலித்தும் சோர்ந்தும் திடுக்கிட்டும் இல்லாமல், நிவாததீபம் போல் விளங்கும் ஜீவன் முத்தர்கள் சமுகத்தில் பாவகிருத்தயங்கள் நடவா; புண்ணியங்களும், பிரயோஜனம் பற்றிச் செய்யார்கள்; பொன்னும் ஓடும் சரியாகக் காண்பார்கள். அத்தன்மையுடைய நித்திய முத்த சுத்த ஞான தேக சித்தர்கட்குப் பாவ புண்ணியமில்லையென்று அவர்கள் சொல்ல வேண்டியதில்லை; நமக்கே தெரியும்.

எக்காலத்தும் நாசமடையாத சுத்த அல்லது சுவர்ணதேகம், பிரணவதேகம், ஞானதேகம் என்னும் சாகாக்கலானுபவ சொருப சித்தித் தேகங்களும் தன் சுதந்திரத்தால் தத்துவங்கள் எல்லாவற்றையும் நடத்துகின்ற தனிப்பெரு வல்லபமும், கடவுள் ஒருவரே என்றறிகின்ற உண்மை ஞானமும், கருமசித்தி யோகசித்தி ஞானசித்தி முதலிய எல்லாச் சித்திகளும் பெறுகின்ற அருட்பேறும் பெற்று வாழ்கின்ற பேரின்பசித்திப்பெருவாழ்வை அடைவதற்கான சுத்த சன்மார்க்கத்தனிப்பெரு நெறியைப் பற்றுவதற்குரிய உண்மை ஒழுக்கங்களில் நாமெல்லவரும் தனித்தனி ஒழுகவேண்டுவது அவசியமாகலில், அவ்வொழுக்கங்கள் இவை என உணரவேண்டுவது.

இந்திரிய ஒழுக்கம் என்பது - நாத முதலிய ஸ்தோத்திரங்களை உற்றுக் கேட்டல், மற்றவை கேளாதிருத்ததல், கொடுஞ்சொல் முதலியவை செவிபுகாமல் நிறுத்தல், அசுத்தங்களைத் தீண்டாதிருத்தல், கொடூரமாகப் பாராதிருத்தல், ருசியின் மீது

விருப்பமின்றியிருத்தல், சுகந்தம் விரும்பாதிருத்தல் என்னும் ஞானேந்திரிய ஒழுக்கமும்; இனிய வார்த்தையாடுதல் பொய் சொல்லாதிருத்தல், ஜீவஹிம்சை நேரிடுங்கால் எவ்விதத் தந்திரத்திலாவது தடைசெய்தல், பெரியோரிடத்திற் செல்லுதல் - என்றால் சாதுக்களிடம் பரிச்சயம் பண்ணுதல் உயிர்க்கு உபகரிக்கு நிமித்தம் சஞ்சரித்தல், உயிர்க்கு உபகார நிமித்தம் கையால் உபகரித்தல், மலஜல பாதைகள் அளவு மீறாமலும் கிரமங்குறையாமலும் அளவைப்போல் தந்திர ஒஷதிகளாலும் ஆகாரப் பக்குவத்தாலும் பழக்கப் பக்குவத்தாலும் செய்வித்தல் என்னும் கருமேந்திரிய ஒழுக்கம் ஆகும்.

ஆன்ம ஒழுக்கம் என்பது - என்பத்து நான்கு நூறாயிரம் யோனி பேதங்களிடத்து முள்ள ஆன்மாக்களிடத்து மிரங்கி, ஆன்மாவே சபையாகவும் அதனுள்ளொளியே பதியாகவும் கண்டு கலந்து புரணமாக நின்றல் முதலியவாம்.

இங்ஙனம் கூறி ஒழுக்கங்களுள்ளே இந்திரிய ஒழுக்கம் கரண ஒழுக்கம் என்னுமிவற்றை நாம் ஒவ்வொருவரும் உண்மையுணர்ச்சியுடன் ஒழு க வேண்டும். ஜீவ ஒழுக்கம் ஆன்ம ஒழுக்கம் என்னும் இரு வகையான அரிய ஒழுக்கங்கள் திருவருட்டுணை பெற்ற பின்னரன்றிக் கைகூடா. ஆதலால், அவ்வொழுக்கங்களைப் பெற்று ஒழுக வேண்டுவதற்கும் ஆன நன்முயற்சிகளில் பழக வேண்டும் அன்றியும்-

இவ்வண்ணமான ஒழுக்கங்களில்இயன்ற மட்டில் ஒழுகப் பெற்று, இடந்தனித்திருத்தல், இச்சையின்றி நுகர்தல், தெய்வம் பராவல், பிறவுயிர்க்கிரங்கல், பெருங்குணம் பற்றல், பாடிப்பணிதல், பத்தி செய்திருத்தல் முதலிய நற்செய்கைகளில் பலகால் முயன்று, முயன்று பழகிப்பழகி இருத்தல் வேண்டும்.

விசாரம் பரம் அபரம் என்று இரண்டு வகையா யிருக்கின்றது.இவற்றிற் பரம் பரலோக விசாரம், அபரம் இகலோக

விசாரம். இவ்விரண்டில் இகலோக விசாரம் விசாரமல்ல. சாதாரணமாக ஒருவன் விசாரம் செய்து கெண்டிருக்கின்றானே யென்றால். அவ்விசாரம் விசாரமாகாது. உண்மை விசாரமும்ல்ல. ஏனெனில்: விசார மென்கின்றதற்குப் பொருள்: வி - சாரம் என்பதில் விசாதாரண உலக விசாரத்தை மறக்க வந்தது; அது மேலும் பரலோக விசாரத்தையே குறிக்கும் பொருட்டு வந்தது. ஜலத்தி லிருக்கின்ற பாசியை நீக்குவது போல், நமது ஆன்மாவைத் தெரியவொட்டாமல் மூடியிருக்கின்ற பச்சைத் திரையாகிய ராகாதிகளை விசார அதியுஷ்ணத்தா லல்லது. மற்ற உஷ்ணங்களால் நீங்க முடியாது. அந்த உஷ்ணம் யோகியினுடைய அனுபவத்தில் தெரியும். அதை மனுஷ்ய தரத்தில் உண்டு பண்ணுவதற்குத் தெரியாது. அந்த விசாரத்தைவிட ஆண்டவரை ஸ்தோத்திரம் செய்கின்றதிலும் தெய்வத்தை நினைக்காதிருக்கின்றதிலும் அதிக உஷ்ணம் உண்டாகும். நூறுஆயிரம் முதலிய வருஷகாலம் தவஞ் செய்து இவ் உஷ்ணத்தை உண்டு பண்ணிக் கொள்ளுகிறதைப் பார்க்கிலும், தெய்வத்தை ஸ்தோத்திரம் செய்கின்றதிலும், நினைக்கின்றதிலும் - இதை விடக் - கோடிப் பங்கு பத்துகோடிப் பங்கு அதிகமாக உஷ்ணம் பண்ணிக் கொள்ளலாம். எவ்வாறெனில்: ஒரு ஜாம நேரம், மனத்தில் இகவிசாரமின்றிப் பர விசாரிப்புடன் ஆன்ம நெகிழ்ச்சியோடு தெய்வத்தைச் சிந்தித்துக் கொண்டாவது அல்லது ஸ்தோத்திரம் செய்து கொண்டாவதிருந்தால், நாம் பெற வேண்டியதைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். ஆதலால், இவ்வுலகத்தில் வி- சாரமென்கின்ற உண்மை தெரியாது. விசாரமென்று வழங்கி, அதைத் துக்கமென்றே சொல்லுவார்கள். நாம் அப்படி அர்த்தம் பண்ணக்கூடாது. அவர்கள் பண்ணுகின்றது துக்கமே விசாரமென்கின்றது துக்க நிவர்த்தி. வி உப சர்க்கம் சாரமென்கின்ற துக்கத்தை நிவர்த்தித்து வி. ஆதலால் விசாரமென்கின்றது முன் சொன்னபடி பரலோக விசாரத்தையே குறிக்கின்றது. ஆதலால் இடைவிடாது நாம் விசார வசத்தராயிருக்கவேண்டியது. மேலும் வி- சார மென்பது: வி விபத்து; சாரம் நீக்குதல், நடத்தல், ஆதலால் இடைவிடாது நன்முயற்சியின்கண் பயிலுதல் வேண்டும்.

மேலும் சிலர் “இது ஆண்டவர் வருகின்ற தருணமாக இருக்கின்றதே! இத்தருணத்தில் முயற்சி செய்வானேன்? ஆண்டவர் வந்தவுடனே பெற வேண்டியதை நாம் பெற்றுக் கொள்ளப்படாதோ?” என்று வினவலாம். ஆம், இஃது - தாம் வினவியது நலந்தான். ஆண்டவர் வரப்போகின்றது சத்தியந்தான். நம்மவர்களின் திரை நீங்கப் போகின்றதும் சத்தியந்தான். நீங்குமெல்லாரும் பெற வேண்டியதைப் பெற்றுக் கொள்ளுகின்றதுஞ் சத்தியந்தான். ஆனால் முன் சொன்னதாக சம்பந்தமாக பச்சைத் திரை இரண்டு கூறாக இருக்கின்றது யாவெனில்: அசுத்தமாகிய சுத்தமாயாதிரை யென்னும் இரண்டு மாம். இவை கீழ்ப்பாகத்திலொரு கூறும் மேற்பாகத்திலொரு கூறுமாக இருக்கும். கீழ்பாகத்திலுள்ளது அசுத்தமாயாதிரை. மேற்பாகத்தில் சுத்தமாயாதிரை இருக்கும். இவற்றில் அசுத்தமாயாதிரை இகலோக போகலக்ஷிய முடையது. சுத்தமாயாதி பரலோக சாத்தியத்தையுடையது. இவற்றில் ஆண்டவர் வந்து அனுக்கிரகஞ்செய்கின்ற போது, முயற்சியில்லாத சாதாரண மனுஷ்யர்களுடைய கீழ்ப்பாகத்திலிருக்கிற அசுத்தமாயை யென்னும் பச்சைத்திரையை மாத்திரம் நீக்குவார். ஆதலால், அக்காலத்தில் நாம் அத்திரை நீங்கியவடுன் கூடிய வரையில் சுத்தமாய்ப் புனிதர்களாக இருக்கலாமேயல்லது. பெற வேண்டியதைப் பெற்றுக் கொள்கிறதற்குக் கூடாது. மேலும், பஞ்ச கிருத்திய விபவங்களும் இதர சித்தி முதலியவவையும் ஆன்மானுபவத்தையும் செய்யவும் பெறவும் கூடாது. பின்னும் நன்முயற்சி செய்தே மேலேற வேண்டும்.

மேலும், இத்தருணம் இங்கு உண்டாகும் கூச்சல் முதலியவையும் அடுத்தவர்களுக்குப் பக்குவம் வருவிக்கவும் பாவினை விலக்கவும் உண்டாயின. ஆதலால் நாம் எல்லவரும் இத்தருணம் இப்போதே விசேஷ நன்முயற்சியுடனே இருந்தால், ஆண்டவர் வருகிறபோது, நம் கீழ்ப்பாகத்திலுள்ள அசுத்தமாயாதிரையோடு கூடி மேற்பாகத்திலிருக்கிற சுத்தமாயையினுடைய பச்சைத்திரையும் நீங்கிப் போய்விடும். கருமையிற் பச்சை வண்ணமுடையது அசுத்தமாயாதிரை. பொன்மையிற் பச்சை

வண்ணமுடையது சுத்தமாயாதிரை. கருமையிற் பச்சை வண்ணமுடைய அசுத்தமாயாதிரை நீங்கின பிறகு, மற்ற எட்டுத் திரைகளும் அதிக விரைவில் நீங்கிப் போய்விடும். இத்திரைகளின் விவரத்தைத் திருவார்பெருஞ்ஜோதி அகவலில் கண்டுணர்க. மேலும், இது நீங்கினவுடனே ஒருவன் பஞ்சகிருத்திய முதலானவையுஞ் செய்வான். ஆதலால், ஒவ்வொருவரும் முயற்சியுடனே இருந்தால், அதற்குத் தக்க லாபத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

இதற்கு மேற்பட, நாம் நாமும் முன் பார்த்தும் கேட்டும் லக்ஷியம் வைத்துக்கொண்டிருந்த வேதம், ஆகமம், புராணம், இதிகாசம் முதலிய கலைகள் எதிலிலும் லக்ஷியம் வைக்க வேண்டாம். ஏனென்றால் அவைகளில் ஒன்றிலாவது குழுஉக்குறி யன்றித் தெய்வத்தை இன்னபடி என்றும், தெய்வத்தினுடைய உண்மை இன்னதென்றும், கொஞ்சமேனும் புறங்கவியச் சொல்லாமல், மண்ணைப் போட்டு மறைத்துவிட்டார்கள். அனுமாத்திரமேனுந் தெரிவிக்காமல், பிண்ட லக்ஷணத்தை அண்டத்தில் காட்டினார்கள். யாதெனில்: கைலாசபதி என்றும் வைகுண்டபதி என்றும் சத்தியலோகாதிபதி யென்றும் பெயரிட்டு, இடம் வாகனம் ஆயுதம் வடிவம் ரூபம் முதலிய வையும் ஒரு மனுஷ்யனுக்கு அமைப்பது போல் அமைத்து உண்மையாக இருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். “தெய்வத்துக்குக் கைகால் முதலியன இருக்குமா?” என்று கேட்பவர்க்குப் பதில் சொல்லத் தெரியாது விழிக்கின்றார்கள். இஃது உண்மையாக இருப்பதாகவே முன்னும் பின்னும் உள்ள பெரியவர்களென்று பெயரிட்டுக் கொண்டிருந்தவர்களும் உண்மையை அறியாது. அப்படியே கண்ணை மூடிக் கொண்டு உளறியிருக்கிறார்கள். ஆனால், ஆதியிலே இதை மறைத்தவனும் ஓர் வல்லவன். அவன் மறைந்ததை இதுவரைக்கும் ஒருவரும் கண்டபாடில்லை. அவன் பூட்டிய அந்தப் பூட்டை ஒருவரும் திறக்கவில்லை. இதுவரைக்கும் அப்படிப்பட்டவன் பூட்டிய பூட்டை உடைக்க ஒருவரும் வரவில்லை. அவைகளில் ஏகதேச கர்ம சித்திகளைக் கற்பனைகளாகச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள்.

அதற்காக ஒவ்வொரு சித்திக்குப் பத்து வருஷம் எட்டு வருஷம் பிரயாசை எடுத்துக் கொண்டால், அற்ப சித்திகளையடையலாம். அதற்காக அவற்றில் லக்ஷியம் வைத்தால், ஆண்டவரிடத்தில் வைத்த லக்ஷியம் போய்விட்டால், நீங்கள் அடையப்போகிய பெரிய பிரயோஜனம் போய்விடும். அல்லது, அதில் முயற்சி செய்து, அவ்வளவு காலம் உழைத்து, அந்த அற்பப்பிரயோஜனத்தைத் தெரிந்துகொண்டு அதனால் ஒரு லாபத்தை ஏகதேசம் அடைந்தால், முக்கிய லாபம் போய்விடும். ஆகையால், அவைகளில் லக்ஷியம் வைக்காமல், ஆண்டவரிடத்திலேயே லக்ஷியம் வைக்கவேண்டியது. முன் சொன்ன ஏகதேச சித்தி கற்பனையென்கின்றது வாசகப் பெருவிண்ணப்பத்தாலும் இயல்வேதாகமங்கள் புராணங்கள் என்ற அருள் விளக்கமாலைப் பாசுரத்தாலுமுணர்க.

சைவம் வைணவம் முதலிய சமயங்களிலும் வேதாந்தம் சித்தாந்தம் முதலிய மதங்களிலும் லக்ஷியம் வைக்க வேண்டாம். அவற்றில் தெய்வத்தைப் பற்றிக் குழுஉக் குறியாகக் குறித்திருக்கிறதேயன்றிப் புறங்கவியச் சொல்லவில்லை. அவ்வாறு பயிலுவோமேயானால் நமக்குக் காலமில்லை. ஆதலால் அவற்றில் லக்ஷியம் வைக்க வேண்டாம். ஏனெனில், அவைகளிலும் - அவ்வச்சமய மதங்களிலும் அற்பப் பிரயோஜனம் பெற்றுக் கொள்ளக்கூடுமேயல்லது, ஒப்பற்ற பெரிய வாழ்வாகிய இயற்கையுண்மை என்னும் ஆன்மானுபவத்தைப் பெற்றுக் கொள்கின்றதற்கு முடியாது. ஏனெனில் நமக்குக் காலமில்லை. மேலும், இவைகளுக்கெல்லாம் சாஷி நானேயிருக்கிறேன். நான் முதலில் சைவ சமயத்தில் லக்ஷியம் வைத்துக் கொண்டிருந்தது இவ்வளவென்று அளவு சொல்ல முடியாது. அது பட்டணத்துச் சுவாமிகளுக்கு வேலாயுத முதலியாருக்கும், சிலருக்கும் தெரியும். அந்த லக்ஷியம் இப்போது எப்படிப் போய்விட்டது பார்த்தீர்களா! அப்படி லக்ஷியம் வைத்தற்குச் சாஷி வேறே வேண்டியதில்லை நான் சொல்லியிருக்கிற - திருவருட்பாவில் அடங்கியிருக்கிற - ஸ்தோத்திரங்களே போதும். அந்த ஸ்தோத்திரங்களையும்

மற்றவர்களுடைய ஸ்தோத்திரங்களையும் சபைக்கு கொண்டு வந்தால், அவைகளே சாக்ஷி சொல்லிவிடும். ஏன் அவ்வளவு மிகுந்த அழுத்தம் எனக்கு அப்போ திருந்ததென்றால், அப்போது எனக்கு அவ்வறிவு கொஞ்சம் அற்ப அறிவாக இருந்தது.

அந்த தயவுக்கு ஒருமை வரவேண்டும். அந்த ஒருமை இருந்தால் தான் தயவு வரும். தயவு வந்தால்தான் பெரிய நிலையில் ஏறலாம். இப்போது என்னுடைய அறிவு அண்டாண்டங்களுக்கு அப்பாலும் கடந்திருக்கிறது. அது அந்த ஒருமையினால்தான் வந்தது. நீங்களும் என்னைப்போல் ஒருமையுட னிருங்கள். என்னிடத்தில் ஒருவன் வசப்படாத முரட்டுத்தனமாய் எப்படியிருந்தாலும், அவனுக்கு நல்ல வார்த்தை சொல்லுவேன்; மிரட்டிச் சொல்லுவேன்; தெண்டன் விழுந்து சொல்லுவேன்; அல்லது பொருளைக் கொடுத்து வசப்படுத்துவேன்; அல்லது ஆண்டவரை நினைத்துப் பிராத்தனை செய்வேன். இப்படி எந்த விதத்திலேயாவது நல்வழிக்கு வரச் செய்து விடுவேன்.

நீங்கள் எல்லாரும் இப்படி செய்தல் வேண்டும். இராத்திரி கூட “நான் இல்லாமல் இந்த ஜனங்கள் கூடினநேரம் இருக்கமாட்டார்களே என்று, என்று...” ஆண்டவரிடத்தில் விண்ணப்பித்துக்கொண்டேன். அது இங்கே இருக்கிற ஜனங்கள் மட்டில் மாத்திரமல்ல. உலகத்திலிருக்கிற எல்லா ஜனங்களையும் குறித்தே விண்ணப் பித்துக்கொண்டேன் என்றால்; எல்லோரும் சகோதர்களாதலாலும், இயற்கையுண்மை யேபதேசங்க ளாதலாலும் நான் அங்ஙனம் ஆன்ம நேய ஒருமைப்பாட்டுரிமை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.

இப்படியே “காதில் இரண்டு பெரிய பொத்தல் செய்து வர விடுத்தவர் - ஆணுக்குக் கடுக்கனிடுதலும் பெண்ணுக்கு மூக்குத்தி முதலியவை போடுதலும் தமக்குச் சம்மதமானால் - காதிலும் மூக்கிலும் அதற்கு வேண்டிய பொத்தல்களிட்டு வரவிட்டிருக்க மாட்டாரா” என்று விசாரித்துத் தெரிந்து கொள்ளுகிற பகஷத்தில், காதில் கடுக்கனிடவும் மூக்கு முதலியவற்றில் நகையிடவும் சம்மதம் வருமா?

மேலும் இதுகாறும் தெய்வத்தின் உண்மையை தெரியவொட்டாது, அசுத்த மாயாகாரிகளாகிய சித்தர்கள் மறைந்து விட்டார்கள். சுத்தமாயாகாரியாகிய தெரிந்த பெரியோரும் இல்லை. சன்மார்க்கமும் இல்லை. சன்மார்க்கம் இருந்தால், அனுபவித்தறியாத அனுபவமும் கேட்டறியாத கேள்வியும் நாம் கேட்டிருப்போம். மேலும் இறந்தவர்கள் மீளவும் எழுந்து வந்திப்பார்கள். ஆனால் கேட்டறியாத கேள்விகளைக் கேட்கும்படி ஆண்டவர் செய்தது இத்தருணமே. ஆதலால் இத்தருணம் இக்காலமே சன்மார்க்கக் காலம்.

ஒருவனைப்பற்றி அனந்தம் பேர்களுக்கு நன்மையுண்டாம் என்பதை உண்மையாக நம்பியிருங்கள் என்ன உங்களுக்கு நன்மை கிடைப்பது சத்தியம். நான் இன்னுங் கொஞ்ச தினத்தில் திருவருள் பலத்தால் வெளிப்படுகிறேன். அது பரியந்தம் பொறுத்திருங்கள். நான் மிகவும் சமீபத்தில்தானே வெளிப்படுவேன். அஞ்சவேண்டாம். சாலையை லகுவாய் நடத்துங்கள். திருச்சிற்றம்பலம்.

கர்ம கால முதலிய பேதங்களால் யார்க்காயினுந் தேக ஆனி நேரிட்டால் தகனஞ் செய்யாமல் சமாதியில் வைக்க வேண்டும். இறந்தவர்கள் திரும்பவு மெழுந்து நம்முடன் இருக்கப் பார்ப்போம் என்கிற முழு நம்பிக்கையைக் கொண்டு எள்ளவுந் துயரப்பட்டாலும், அழுகுரல் செய்யாமலும் சிற்றம்பலக் கடவுள் சிந்தையுடனிருக்க வேண்டும். புருடன் இறந்தால் மனைவி தாலி வாங்குதல் வேண்டாம். மனைவி இறந்தால் புருடன் வேறு கல்யாணப் பிரயத்தனஞ் செய்ய வேண்டாம். பிள்ளைகள் இறந்தால் சஞ்சலிக்க வேண்டாம். கர்ம காரியங்கள் ஒன்றுஞ் செய்ய வேண்டாம். தெரிவிக்கத் தக்கவர்களுக்குத் தெரிவித்து ஒரு தினத்தில் நேரிட்டவர்களுக்கு நேரிட்டமட்டில் அன்ன விரயஞ் செய்ய வேண்டும். இவ்வாறு உண்மையாக நம்பிச் செய்யுங்கள். செய்திருந்தால், சமரசவேத சன்மார்க்க சங்கமும் மேற்படி தருமச்சாலையும் நிலைபெற விளக்கஞ் செய்யும் பொருட்டாகவும் சிதம்பரங் கோயில் திருச்சபைகளைப் புதுக்கி நிலைபெற விளக்கஞ் செய்யும்

பொருட்டாகவும் கருணை கூர்ந்து எனது தந்தையாராகிய எல்லாம் வல்ல திருச்சிறும்பலக் கடவுள் பார்வதிபுரம் சமரச வேத சன்மார்க்க சங்கத் தருமச் சாலைக்கு எழுந்தருளிக் காட்சி கொடுக்குந் தருணம் மிகவும் அடுத்த சமீபமாக விருக்கின்றது. அந்தத் தருணத்தில் சாலைக்கு உரியவர்களாகி யிருந்து இறந்தவர்களை யெல்லாம் எழுப்பிக் கொடுத்துருளுவார். இது சத்தியம், இது சத்தியம். இந்தக் கடிதம் வெளிப்பட்டறிந்து கொள்ளாமுன் இறந்து தகனமானவர் களையும் எழுப்பியருளுவார். இது வெளிப்பட்டறிந்தபின் தகனஞ் செய்தல் கூடாது. அது சன்மார்க்கத்திற்குத் தக்கதல்ல. ஆதலில் மேற்கண்ட உண்மையான நம்பிக்கையுடன் வாழ்வீர்களாக.

அருட்பெருஞ்சோதி ஆண்டவரது அருட் பெருஞ்சித்தி வெளிப்படும் வரைக்கும் ஞானசபைக்குள்ளே தகரக் கண்ணாடி விளக்கு வைத்தல் வேண்டும். பித்தளை முதலியவற்றாற் செய்த குத்துவிளக்கு வேண்டாம். மேலேற்றுகிற குளோப்பு முதலிய விளக்குகள் வேண்டாம். தகரக் கண்ணாடி விளக்கு வைக்குங் காலத்தில், தகுதியுள்ள நம்மவர்கள் தேகசுத்தி கரணசுத்தி யுடையவர்களாய் திருவாயிற்படிப் புறத்தி லிருந்து கொண்டு விளக்கேற்றி பன்னிரண்டு வயதிற்கு உட்பட்ட சிறுவர் கையிற் கொடுத்தாவது எழுபத்திரண்டு வயதிற்கு மேற்பட்ட பெரியவர் கையிற் கொடுத்தாவது, உட்புற வாயில்களுக்குச் சமீபங்களில் வைத்து வரச் செய்விக்க வேண்டும். நாலு நாளைக்கு ஒரு விசை காலையில் மேற்குறித்த சிறியரைக் கொண்டாயினும் பெரியரைக் கொண்டாயினும் உள்ளே தூசு துடைப்பிக்க வேண்டும். தூசு துடைக்கும்போது நீராடி சுத்த தேகத்தோடு கால்களில் வத்திரம் சுற்றிக்கொண்டு புருந்து முட்டிக்காலிட்டுக் கொண்டு தூசு துடைக்கச் செய்விக்க வேண்டும். விளக்கு வைக்கின்ற போதும் இங்ஙனமே செய்விக்க வேண்டும். விளக்கு வைத்தற்கு தூசு துடைத்தற்கும் தொடங்குகின்ற பன்னிரண்டு வயதிற்கு உட்பட்ட சிறுவரும் எழுபத்திரண்டு வயதிற்கு மேற்பட்ட பெரியவரும் பொருள் இடம் போகம் முதலியவற்றில் சிறிதும் இச்சை இல்லாதவர்களாய்

தெய்வ நினைப்புள்ளவர்களாய் அன்புடையவர்களாய் யிருத்தல் வேண்டும். விளக்கு வைக்கும்போது தூசு துடைக்கும்போதும் நம்மவர்களில் நேர்ந்தவர்கள் புறத்தில் நின்று பரிசுத்தராய் மெல்லெனத் துதி செய்தல்வேண்டும். யாவரும் யாதொரு காரியம் குறித்தும் தற்காலம் உள்ளே போதல் கூடாது. ஞானசபைத் திறவுகோல் ஒருவர் கையிலும் வெளிப்பட விருக்கப்படாது. பூட்டிய அப்பெட்டியைப் பொற்சபைக்குள் வைத்து அப்பெட்டியின் திறவுகோலை ஆஸ்தான காவல் உத்தரவாதியாயிருக்கின்றவர் கையில் ஒப்புவித்தல் வேண்டும்.

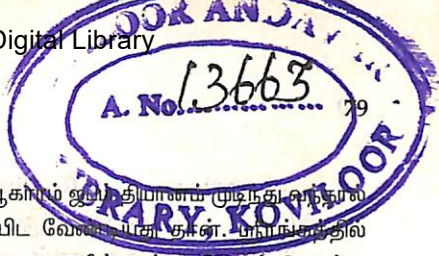
யோகம் செய்தால் நினைக்காததும் கிடைக்கும்

உலகத்தார் நல்ல சவுகரியங்களோடும் நல்ல சந்தோஷத்தோடும் தனக்கு மன திருப்தியோடும் இருக்கும் வரையில் கடவுளை நினைப்பது இல்லை. எல்லாகாரியங்களும் தன் முயற்சியால் நடப்பதாக நினைப்பார்கள்; சொல்லுவார்கள்.

உலகத்தார் எந்த காரியமும் செய்ய முடியாது. முன் பிறவியில் செய்த கர்மா விதியாக வந்து இந்த ஜென்மத்தில் நடக்கிறது. இதைக் கண்டு உலகத்தார் துக்கப்படுவார்கள். வருத்தப்படுவார்கள்; மன வேதனைப்படுவார்கள்; சைக்கிள் ரிக்ஷா ஒட்டுபவனுக்கும், விறகு உடைப்பவனுக்கும் டாட்டா, பிர்லாவுக்கும் ஒரே மனம் தான் வேதனைப்படுகிறது.

மேலே சொல்லிய இரண்டு பேருக்கும் இன்றைய செலவுக்கு ரூ. 100/- இல்லை என்ற கவலை, கீழே உள்ள இரண்டு பேர்களுக்கு இன்று 100 கோடி இல்லை என்ற கவலைதான். முதிர்ந்த யோகிக்கும் ஞானிக்கும் சித்த புருஷருக்கும் எந்தக் கவலையும் இல்லை. சித்த புருஷருக்கு உலகத்தார் எல்லாம் செய்கிறார்கள். சித்த புருஷர் எதையும் விரும்புவது இல்லை. கடைக்கு சாப்பிங் காய்கள் பழங்கள் சாப்பாட்டுக்கு வேண்டியவை துணிகள் எதுவும் விரும்பி வாங்கப் போவது இல்லை. அதுவும் எல்லாம் சித்த புருஷரைத் தேடி வருகிறது. காலை பகல் சாப்பாடு

ஸ்ரீ ரங்கம் சித்தர்

ஒருவர் தருகிறார். இரவு ஆகாரம் ஜப்பா திமாண்ட் முடிந்து வந்தால் ஆகாரம் இருக்கும்; எடுத்து சாப்பிட வேண்டியது தான். மாவந்தத்தில் இருக்கும்போது கருர் கந்தசாமி அரை பீஸ் மல்லு கொண்டு வந்து தருவார். இரண்டு வேட்டி போதும் என்று சொல்லுவேன் ; கேட்பது இல்லை.

ஒரு முறை வேட்டி இல்லை, நாம் தான் கடைக்குச் சென்று வாங்க வேண்டும் என்று நினைத்தேன். அன்று மாலை நாராயண மூர்த்தி என்பவர் B.H.E.L டவுன்ஷிப்பில் இருந்து தினம் மாலை ஆபிஸ் வேலை முடிந்த உடன் 6 மணிக்கு ஸ்ரீரங்கம் கோவிலில் தாயார் சன்னதியில் இருக்கம் இடம் பார்த்து இரவு கோவில் பூட்டும் நேரம் வரையில் என் பக்கத்தில் இருந்து விட்டு ஆகாரம் கொடுத்து விட்டுப் போவார். தினம் நடப்பது வருஷக்கணக்கில்.

வேட்டி வாங்க போக வேண்டும் என்று நினைத்த அன்று நாராயணமூர்த்தி இரண்டு வேட்டி வாங்கிக் கொடுத்தார்.

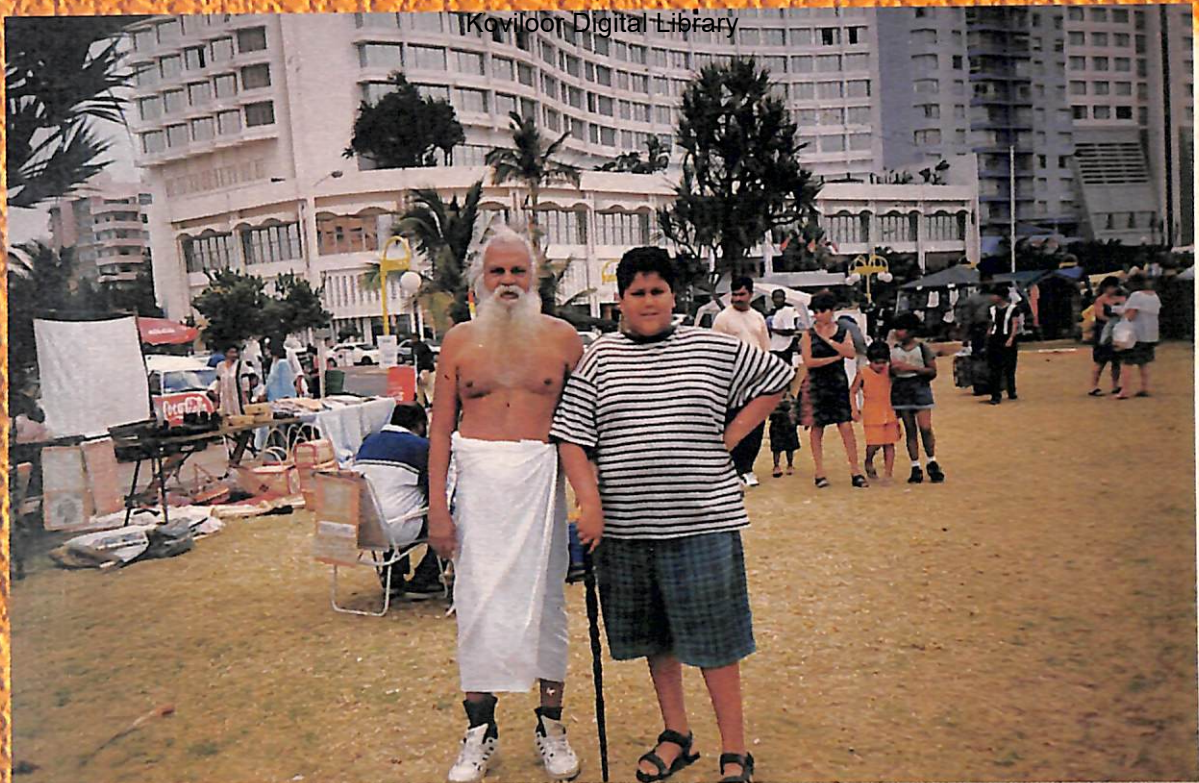
10 வருஷமாக ரெங்கசாமி என்பவர் மாதம் ரூ. 1000/- யும் 8 முழம் மெல்லிய வேட்டியும் அனுப்புகிறார். கொஞ்ச காலமாக 36 அங்குலம் உயரம் உள்ள வேட்டி போதும் என்று சொன்னேன். கருர் கந்தசாமி 44 அங்குலம் வேட்டி கொடுக்கிறார்.

44 அங்குலம் வேட்டியை மடித்துக் கட்டவில்லை என்றால் நடக்கும் போது தட்டிவிடுகிறது. ஒன்று வேட்டி கிழிந்து விடுகிறது அல்லது கீழே தள்ளி விடுகிறது.

சேலத்தில் ஒரு நூல் மில்லின் உரிமையாளர் பிரம்மஸ்ரீ ரவி என்பவர் வேட்டி சாமிக்கு வாங்கி வரவேண்டும் என்று பிரம்மஸ்ரீ அர்த்தநாரியைக் கேட்டு இருக்கிறார். அர்த்தநாரி வந்து நூல் ஆசிரியரிடம் கேட்டார் ; வேட்டி இருக்கிறது பிறகு பார்க்கலாம் என்று சொன்னார். பிரியப்படுகிறார் என்றும் மறுபடியும் சொன்னார். மறுநாள் இரண்டு வேட்டி 36 அங்குலம் வாங்கித் தந்தார். சென்னையில் பிரம்மஸ்ரீ R. ரவிச்சந்திரன் தனலக்ஷ்மி பேங்கில் உள்ளவர். வேட்டி வாங்கித் தர வேண்டும் என்றார். வேட்டி

இருக்கிறது. பிறகு தேவைப்படும்போது கேட்கிறேன் என்று சொன்னேன். அவர் அதை விரும்பவில்லை. வருத்தப்பட்டார் ; முகம் மாறிவிட்டது. பிறு ஒரு நாள் வந்தார். வேட்டி இருக்கிறது ; சிங்கப்பூரிலும் கரூரிலும் இருந்து வருகிறது. வேறு ஏதாவது தேவைப்படும்போது சொல்கிறேன் என்று சொன்னேன். பிரம்மஸ்ரீ ரவிந்திரனுக்கு வேட்டி தான் வாங்கித் தர வேண்டும் என்று பிரியப்பட்டார். ஒரு வேட்டி போதும் என்றேன். இரண்டுவேட்டி 36 அங்குலத்தில் கொடுத்தார். மணிதனுக்கு வேண்டியது உணவு துணி இரண்டும் இருக்கும் இடம் தேடி வருகிறது. பணம் பொருளாதாரமும் வருகிறது. பிறகு நாம் ஏன் கவலைப்பட வேண்டும். ரொம்ப காலமாக தேவைக்கு மேல் யார் எதைக் கொடுத்தாலும் வேண்டாம் என்று சொல்லி வந்தேன். ஒரு முறை ஈரோடு சென்றிருந்தேன். பிரம்மஸ்ரீ கிருஷ்ணசாமி உப்பு வண்டி கோட்டை மேட்டில் உள்ளவர். அவர் ஸ்ரீரங்கத்தில் வந்து உபதேசம் வாங்கிக் கொண்டவர். உபதேசம் வாங்கியவுடன் ஈரோட்டில் தனது கட்டிடத்தில் உங்களுக்கு மாடியில் ஒரு ஈரும் போட்டு விடுகிறேன் என்றார். அதே மாதிரி ஈரும் போட்டும் வைத்துள்ளார். அடிக்கடி போய் வருவதுண்டு. அப்பொழுது காலை 4 மணிக்கு மேல் 9 மணிக்குள் பிரயாணத்தை முடிக்கும் பழக்கம் வைத்திருந்தேன். வழியனுப்ப பஸ் நிலையம் வந்தார். டிக்கெட் எடுத்துத் தந்து ஒரு கட்டு நோட்டைக் கொடுத்தார். அதை அப்படியே கொடுத்து விட்டேன். அவர் கேட்டார் உங்களுக்கு செலவுக்கு இருக்கட்டும் என்றார். நீங்கள் செய்வது மாதிரி யாரும் போகும் இடத்தில் செய்வார்கள் என்றேன். அதற்கு பிறகு அவரிடம் இருந்து எந்தப் பொருளும் வருவதில்லை. அதிலிருந்து யார் எதைக் கொடுத்தாலும் வாங்கிக் கொள்கிறேன். தேவைப்படுவது எல்லாம் பிறர் செய்யும் போது நமக்குக் கஷ்டம் வருமா? நாம் தேவைக்கு அதிகமாக ஆசை வைப்பதால்தான் மனம் வருத்தப்படுகிறது.

ஆசை, தேவை ஆகியவை ஒரு காலம் வரையில் தான். யோகம் செய்து ஞானம் கிடைத்து ஜீவன் முக்தி அடைய வேண்டும் என்ற ஆசையையும் துறக்கும் காலம் தானாக வந்து சேரும்.

டெர்பன் நகர கடற்கரையில் வில்லா
சகோதரர் பையன் 'தென்ஆப்பிரிக்கா'